

2024/1781

28.6.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2024/1781

av den 13 juni 2024

om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den europeiska gröna given, som fastställs i kommissionens meddelande av den 11 december 2019, är Europas strategi för hållbar tillväxt och syftar till att ställa om unionen till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, konkurrenskraftig, klimatneutral och cirkulär ekonomi och en giftfri miljö. I given fastställs det ambitiösa målet att se till att unionen blir den första klimatneutrala kontinenten senast 2050. Där erkänns fördelarna med att investera i unionens konkurrenskraftiga hållbarhet genom att bygga ett rättvisare, grönare och mer digitalt Europa. Produkter spelar en avgörande roll i denna gröna omställning. I den europeiska gröna given understryks det att de rådande produktionsprocesserna och konsumtionsmönstren fortfarande är alltför linjära och är beroende av en genomströmning av nya material som utvinns, säljs och bearbetas till produkter som slutligen blir till avfall eller utsläpp, varför det finns ett akut behov av att övergå till en modell för cirkulär ekonomi. Det läggs även tonvikt vid de betydande framsteg som behöver göras. I given identifieras också energieffektivitet som en prioritering för utfasningen av fossila bränslen i energisektorn och för uppnåendet av klimatmålen till 2030 och 2050.
- (2) För att påskynda omställningen till en modell för cirkulär ekonomi utformade kommissionen, i sitt meddelande av den 11 mars 2020 med titeln En ny handlingsplan för den cirkulära ekonomin - för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa (*handlingsplanen för den cirkulära ekonomin*), en ny en framtidsinriktad agenda, med målet att anpassa regelverket till en hållbar framtid. I handlingsplanen för den cirkulära ekonomin understryks det att *den cirkulära ekonomin kommer att innebära att invånarna får funktionella och säkra produkter av hög kvalitet, som är effektiva och ekonomiskt överkomliga, håller längre och är konstruerade för återanvändning, reparation och avancerad materialåtervinning*. Precis som det konstateras i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin finns det i nuläget inte någon heltäckande uppsättning krav för att säkerställa att alla produkter som släpps ut på unionsmarknaden blir alltmer hållbara och klarar testet för cirkularitet. I synnerhet främjar produktdesignen inte hållbarhet under hela livsrytten i tillräcklig utsträckning. Till följd av detta byts produkter ofta ut, vilket medför en betydande energi- och resursanvändning för att producera och distribuera nya produkter och bortscaffa gamla produkter. Det är fortfarande för svårt för ekonomiska aktörer och privatpersoner att göra hållbara produktval eftersom det saknas relevant information och ekonomiskt överkomliga alternativ. Detta gör att möjligheter till hållbarhet och värdebevarande åtgärder missas samt att det uppstår begränsad efterfrågan på returåvaror och hinder för användningen av cirkulära affärsmodeller.

⁽¹⁾ EUT C 443, 22.11.2022, s. 123.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 april 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 27 maj 2024.

- (3) En fullt fungerande inre marknad för hållbara produkter är en förutsättning för inrättandet av en cirkulär ekonomi i unionen. Gemensamma ekodesignkrav på unionsnivå skulle göra det möjligt att utveckla, införa och skala upp nya affärsmodeller för en cirkulär ekonomi på hela den inre marknaden. Sådana åtgärder skulle även minska företagens börda och ge näringslivet och konsumenterna tillgång till tillförlitliga och tydliga uppgifter, och därigenom skapa utrymme för mer hållbara val.
- (4) I kommissionens meddelande av den 10 mars 2020 om *en ny industristrategi för Europa* fastställs unionens övergripande ambition att främja "den gröna och digitala omställningen" till klimatneutralitet och digitalt ledarskap. Där speglas den europeiska gröna given genom att det pekas på den ledande roll som den europeiska industrin måste spela i detta sammanhang genom att minska sitt koldioxid- och materialavtryck och att cirkularitet ska byggas in i hela ekonomin. Kommissionen understryker även behovet av att frångå traditionella modeller och revolutionera vårt sätt att utforma, tillverka, använda och bortskaftera produkter, liksom behovet av en säker råvaruförsörjning. Materialåtervinning och användning av returråvaror kommer att bidra till att minska unionens beroende. I kommissionens meddelande av den 5 maj 2021 *Uppdatering av industristrategin 2020: en starkare inre marknad för EU:s återhämtning* förstärks de huvudsakliga budskapen i strategin från 2020 samtidigt som det fokuseras på lärdomarna från covid-19-krisen, inbegripet behovet av att stärka motståndskraften.
- (5) I avsaknad av unionsrätt har det redan uppstått skillnader mellan de nationella tillvägagångssätten för att förbättra produkters miljömässiga hållbarhet: allt från informationskrav avseende hur länge programvara i elektroniska enheter ska vara kompatibel till rapporteringsskyldigheter vid hanteringen av osålda beständiga konsumtionsvaror. Detta ger en signal om att fler nationella insatser för att uppnå de mål som eftersträvas genom denna förordning sannolikt skulle leda till en fortsatt fragmentering av den inre marknaden. För att bidra till den inre marknadens funktion och samtidigt säkerställa en hög miljöskyddsnivå behövs det därför ett ambitiöst regelverk för att gradvis införa ekodesignkrav för produkter. Denna förordning innebär att det kommer att upprättas en sådan ram eftersom den metod för ekodesign som ursprungligen fastställdes i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG⁽³⁾ blir tillämplig på så ett så brett produktutbud som möjligt.
- (6) Förordningen kommer att stödja produktions- och konsumtionsmönster som överensstämmer med unionens övergripande hållbarhetsmål, inbegripet mål i fråga om klimat, miljö, energi, resursanvändning och biologisk mångfald, och samtidigt håller sig inom planetens gränser, genom upprättandet av en lagstiftningsram som bidrar till att möjliggöra produkter som är anpassade till en klimatneutral, resurseffektiv och cirkulär ekonomi, minska avfallet och säkerställa att de mest hållbara produkternas prestanda successivt blir normen. Den bör föreskriva att det ska fastställas nya ekodesignkrav för att förbättra produkternas beständighet, tillförlitlighet, reparerbarhet, uppgraderbarhet, återanvändbarhet och materialåtervinningsbarhet samt förbättra möjligheterna till produkternas rekonditionering och underhåll, åtgärda förekomsten av farliga kemikalier i produkter, förbättra produkternas energi- och resurseffektivitet, inbegripet med avseende på möjligheterna till återvinning av strategiska och kritiska råvaror, minska deras förväntade avfallsgenerering och öka innehållet av återvunnet material i produkterna, samtidigt som produkternas prestanda och säkerhet säkerställs, så att återtillverkning och materialåtervinning av hög kvalitet möjliggörs och koldioxid- och miljöavtrycken minskar.
- (7) Ekodesignkraven bör också omfatta metoder som är förknippade med förtida åldrande. Sådana metoder har en övergripande negativ miljöpåverkan i form av ökade avfallsmängder och ökad energi- och materialanvändning, som kan minskas genom ekodesignkrav samtidigt som man bidrar till en hållbar konsumtion.
- (8) Europaparlamentet välkomnade i sin resolution av den 25 november 2020 om *en mer hållbar inre marknad för företag och konsument*⁽⁴⁾ främjandet av beständiga produkter som är enklare att reparera, återanvända och materialåtervinna. I sin resolution av den 10 februari 2021 om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin⁽⁵⁾ betonade parlamentet att hållbara, cirkulära, säkra och giftfria produkter och material bör vara norm snarare än undantag på unionsmarknaden, och bör ses som ett standardval som är attraktivt, överkomligt och tillgängligt för alla konsumenter. Parlamentet efterlyste också bindande unionsmål för att avsevärt minska unionens material- och konsumtionsavtryck. Parlamentet ansåg att omställningen till en cirkulär ekonomi kan tillhandahålla lösningar på de aktuella miljöutmaningarna och den ekonomiska kris som covid-19-pandemin har orsakat. I sina slutsatser om *en cirkulär och grön återhämtning*, som antogs den 11 december 2020, välkomnade även rådet kommissionens avsikt att lägga fram lagstiftningsförslag som en del av en heltäckande och integrerad policyram för

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10).

⁽⁴⁾ EUT C 425, 20.10.2021, s. 10.

⁽⁵⁾ EUT C 465, 17.11.2021, s. 11.

hållbara produkter som främjar klimatneutralitet, energi- och resurseffektivitet och en giftfri cirkulär ekonomi, skyddar folkhälsan och den biologiska mångfalden samt ger konsumenterna och offentliga inköpare ökat inflytande och skyddar dem.

- (9) Denna förordning kommer att bidra till uppnåendet av unionens klimat- och energimål. I linje med målen i Parisavtalet, vilka antogs den 12 december 2015 inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar ⁽⁶⁾ (*Parisavtalet*) och godkändes av unionen den 5 oktober 2016 ⁽⁷⁾, fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 ⁽⁸⁾ ett bindande åtagande om en inhemsk minskning av nettoutsläppen av växthusgaser i unionen på minst 55 procent senast 2030 och inkluderas målet om klimatneutralitet för hela ekonomin senast 2050 i lagstiftningen. Under 2021 antog kommissionen 55 %-paketet för att anpassa unionens klimat- och energipolitik till uppnåendet av dessa mål. I detta syfte måste energieffektiviteten, i linje med principen om energieffektivitet först i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 ⁽⁹⁾, förbättras avsevärt fram till 2030, med omkring 36 procent i förhållande till den slutliga energianvändningen. De produktkrav som fastställs i denna förordning kommer på ett betydande sätt att bidra till uppnåendet av det målet genom att kraftigt minska produkternas energiavtryck. Dessa krav på energieffektivitet kommer också att minska konsumenternas sårbarhet för höjda energipriser. Förbättrad hållbarhet inom konsumtionen och produktionen kommer också, som det konstateras i Parisavtalet, att spela en viktig roll i arbetet för att motverka klimatförändringarna.
- (10) Denna förordning kommer också att bidra till uppnåendet av unionens övergripande miljömål. I det åttonde miljöhandlingsprogrammet, inrättat genom Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/591 ⁽¹⁰⁾, fastställs en rättslig ram för unionens mål att hålla sig inom planetens gränser, och identifieras förutsättningarna för att uppnå prioriterade mål, vilket inbegriper omställningen till en giftfri cirkulär ekonomi. I den europeiska gröna given uppmanas också unionen att bättre övervaka, rapportera, förebygga och åtgärda föroreningar i luft, vatten, mark och konsumentprodukter. Detta innebär att kemikalier, material och produkter måste vara utformade för att vara säkra och hållbara under sin livscykel, i syfte att uppnå giftfria materialcykler i enlighet med kommissionens meddelande av den 12 maj 2021, EU-handlingsplan: *Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark* samt kommissionens meddelande av den 14 oktober 2020 *Kemikaliestrategi för hållbarhet – På väg mot en giftfri miljö*, som uppmanar till anammande av målsättningen att uppnå nollföroreningar inom produktion och konsumtion. Dessutom erkänns både i den europeiska gröna given och i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin att unionens inre marknad utgör en kritisk massa som kan påverka de globala standarderna för produkters hållbarhet och produktdesign. Denna förordning kommer därför att spela en betydande roll när det gäller att uppnå flera av de delmål som har fastställts inom ramen för FN:s agenda för hållbar utveckling för 2030, både inom och utanför unionen, särskilt delmål som omfattas av mål 12 för hållbar utveckling (*Hållbar konsumtion och produktion*).
- (11) I direktiv 2009/125/EG upprättades en ram för fastställandet av ekodesignkrav för energirelaterade produkter. Tillsammans med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 ⁽¹¹⁾ har det avsevärt minskat unionens efterfrågan på primäre energi för produkter, och dessa besparingar uppskattas fortsätta att öka. Genomförandeåtgärder som har antagits enligt direktiv 2009/125/EG har också innefattat krav på cirkularitetsaspekter, såsom beständighet, reparerbarhet och materialåtervinningsbarhet. Samtidigt har instrument som EU:s miljömärke, som infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 ⁽¹²⁾, eller EU:s kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling, som anges i kommissionens meddelande av den 16 juli 2008, "Offentlig upphandling för en bättre miljö", ett bredare tillämpningsområde men mindre inverkan på grund av de begränsningar som följer av att metoderna är frivilliga.

⁽⁶⁾ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

⁽⁷⁾ Rådets beslut (EU) 2016/1841 av den 5 oktober 2016 om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring (EUT L 282, 19.10.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (*europeisk klimatlag*) (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328, 21.12.2018, s. 210).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/591 av den 6 april 2022 om ett allmänt miljöhandlingsprogram för unionen till 2030 (EUT L 114, 12.4.2022, s. 22).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (EUT L 27, 30.1.2010, s. 1).

- (12) Direktiv 2009/125/EG har totalt sett varit framgångsrikt när det gäller att främja energieffektiviteten och vissa cirkularitetsaspekter av energirelaterade produkter, och dess ekodesignstrategi har potential att successivt hantera alla produkters hållbarhet. För att fullgöra åtagandena i den europeiska gröna given bör denna strategi utvidgas till andra produktgrupper och systematiskt beröra nyckelaspekter för att öka produkternas miljömässiga hållbarhet genom bindande krav. Genom att säkerställa att endast produkter som uppfyller dessa krav släpps ut på unionsmarknaden kommer denna förordning inte bara att förbättra den fria rörligheten för sådana produkter genom att undanröja nationella skillnader, utan även att minska den negativa miljöpåverkan under livscykeln för de produkter som det fastställs sådana krav för.
- (13) För att skapa ett effektivt och framtidssäkert harmoniserat regelverk är det nödvändigt att fastställa ekodesignkrav för alla fysiska varor som släpps ut på marknaden eller som tas i bruk, inklusive komponenter som exempelvis däck och intermediära produkter. Digitalt innehåll som är en integrerad del av en fysisk produkt ska också omfattas av tillämpningsområdet. Detta bör göra det möjligt för kommissionen att ta hänsyn till ett så brett produktutbud som möjligt när den ställer upp en prioriteringsordning för de ekodesignkrav som ska fastställas för att på så sätt maximera deras effektivitet. Vid behov bör särskilda undantag föreskrivas vid fastställandet av ekodesignkrav, särskilt om ekodesignkrav inte är nödvändiga för att bidra till den miljömässiga hållbarheten för specifika produkter eller till exempel för produkter med en viss användning, produkter med ett visst syfte som inte kan uppfyllas när de uppfyller ekodesignkraven eller produkter som tillverkas i mycket små mängder, eller med beaktande av produktmarknadens särdrag storlek. Dessutom bör denna förordning inte vara tillämplig på produkter för vilka det redan står klart att ekodesignkrav inte skulle lämpa sig eller där andra ramar föreskriver att sådana krav ska fastställas. Detta bör vara fallet för livsmedel och foder enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002⁽¹³⁾, för läkemedel enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG⁽¹⁴⁾, för veterinärmedicinska läkemedel enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6⁽¹⁵⁾, för levande växter, djur och mikroorganismer, produkter av mänskligt ursprung, för produkter av växter och djur som är direkt kopplade till deras framtida fortplantning samt för fordon som avses, i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013⁽¹⁶⁾, i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013⁽¹⁷⁾ och i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858⁽¹⁸⁾, när det gäller de produktaspekter för vilka det fastställs krav i sektorsspecifika unionslagstiftningsakter som är tillämpliga på dessa fordon. Dessa fordon omfattas av flera produktspecifika krav och olika harmoniserade typgodkännandesystem enligt unionsrättsakter, till exempel Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG⁽¹⁹⁾ och 2005/64/EG⁽²⁰⁾ samt förordning (EU) 2018/858. Ytterligare harmoniserade fordonskrav bör begränsas till aspekter som för närvarande inte täcks, till exempel miljökrav för däck. Elcyklar och elsparkcyklar bör dock inte uteslutas från den här förordningens tillämpningsområde.
- (14) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1275⁽²¹⁾ ska medlemsstaterna fastställa minimikrav på energiprestanda hos byggnadselement som ingår i klimatskalet samt systemkrav på total energiprestanda, korrekt installation och lämplig dimensionering, justering och kontroll avseende installationssystem i nya eller befintliga byggnader. Det direktivet överensstämmer med målen i denna förordning såtillvida att dessa minimikrav på energiprestanda under vissa omständigheter kan begränsa installationen av energirelaterade produkter som
-
- (13) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).
- (14) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).
- (15) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 43).
- (16) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 av den 5 februari 2013 om godkännande och marknads kontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 60, 2.3.2013, s. 1).
- (17) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 av den 15 januari 2013 om godkännande av och marknads kontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjuliga (EUT L 60, 2.3.2013, s. 52).
- (18) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknads kontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (EUT L 151, 14.6.2018, s. 1).
- (19) Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34).
- (20) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/64/EG av den 26 oktober 2005 om typgodkännande av motorfordon med avseende på återanvändning, materialåtervinning och återvinning samt om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG (EUT L 310, 25.11.2005, s. 10).
- (21) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1275 av den 24 april 2024 om byggnaders energiprestanda (EUT L, 2024/1275, 8.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj>).

överensstämmer med denna förordning och dess delegerade akter, förutsatt att sådana krav inte utgör ett obefogat marknadshinder.

- (15) För att förbättra produkternas miljömässiga hållbarhet och säkerställa den fria rörligheten för produkter på den inre marknaden bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom fastställandet av ekodesignkrav. Dessa ekodesignkrav bör i regel gälla för specifika produktgrupper, såsom tvättmaskiner för hushållsbruk och kombinerade tvättmaskiner/torktumlare för hushållsbruk. För att maximera ekodesignkraven och förbättra produkternas miljömässiga hållbarhet på ett effektivt sätt bör det också vara möjligt att fastställa ett eller flera horisontella ekodesignkrav för ett större antal produktgrupper, till exempel elektroniska apparater eller textilier. Horisontella ekodesignkrav bör fastställas om produktgruppernas tekniska likheter gör det möjligt att förbättra deras miljömässiga hållbarhet på grundval av samma krav. Det är viktigt att det utarbetas horisontella krav, särskilt avseende beständighet och reparerbarhet.
- (16) Ekodesignkraven bör inbegripa, beroende på vad som är tillämpligt, prestanda- eller informationskrav eller båda. Dessa krav bör användas för att förbättra produktaspekter som är relevanta för produkternas miljömässiga hållbarhet, såsom beständighet, återanvändbarhet, reparerbarhet, energieffektivitet, materialåtervinningsbarhet och koldioxid- och miljöavtryck. Ekodesignkraven bör vara transparenta, objektiva, proportionella och förenliga med regler för internationell handel.
- (17) Andrahandssektorn spelar en viktig roll i främjandet av hållbar produktion och konsumtion, inbegripet i utvecklingen av nya cirkulära affärsmodeller, och bidrar till att förlänga en produkts livslängd och förhindra att den blir avfall. Begagnade produkter med ursprung inom unionen, särskilt produkter som rekonditioneras eller repareras, är inte nya produkter och kan cirkulera på den inre marknaden utan att behöva följa delegerade akter med ekodesignkrav som har trätt i kraft efter det att produkterna släppts ut på marknaden. Återtillverkade produkter anses dock som nya produkter och kommer att omfattas av ekodesignkraven om de omfattas av en delegerad akt.
- (18) När kommissionen har antagit en delegerad akt för fastställande av ekodesignkrav för en viss produktgrupp bör medlemsstaterna, i syfte att säkerställa en välfungerande inre marknad, inte lägre ha möjlighet att fastställa nationella prestandakrav som bygger på produktparametrar som omfattas av sådana prestandakrav som fastställs i den delegerade akten, och inte längre ha möjlighet att fastställa nationella informationskrav som bygger på parametrar som omfattas av sådana informationskrav som fastställs i den delegerade akten. I syfte att förbättra produkters miljömässiga hållbarhet och säkerställa deras fria rörlighet på den inre marknaden bör kommissionen ges befogenhet att fastställa att inga ekodesignkrav i form av prestandakrav eller informationskrav är nödvändiga när det gäller en specifik produktparameter i händelse att ett krav som rör den specifika produktparametern skulle ha en negativ inverkan på de ekodesignkrav som beaktas för produktgruppen.
- (19) När kommissionen fastställer ekodesignkrav bör den beakta de berörda produkternas typ och syfte samt de relevanta marknadernas egenskaper. Till exempel måste försvarsutrustning kunna användas under specifika och ibland svåra förhållanden, och detta måste beaktas när ekodesignkrav fastställs. Viss information om försvarsutrustning bör inte lämnas ut och bör skyddas. Det bör således inte fastställas ekodesignkrav för produkter vars enda syftet är att tjäna försvaret eller den nationella säkerheten. Det är viktigt att ekodesignkraven avseende annan militär eller känslig utrustning tar hänsyn till försvarsmarknadens säkerhetsbehov och egenskaper, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG⁽²²⁾. På samma sätt är rymdindustrin strategisk för Europa och för vårt tekniska oberoende. Eftersom rymdteknik används under extrema förhållanden bör alla ekodesignkrav för rymdprodukter uppnå balans mellan hållbarhetsöverväganden och resiliens och förväntad prestanda. För medicintekniska produkter enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745⁽²³⁾ och medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746⁽²⁴⁾ bör kommissionen dessutom beakta behovet av att inte påverka patienternas och användarnas hälsa och säkerhet negativt. Vidare bör kommissionen, i samband med att

⁽²²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtjänster, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG (EUT L 216, 20.8.2009, s. 76).

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1).

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176).

den bedömer marknadens egenskaper och utarbetar ekodesignkrav, sträva efter att beakta nationella särdrag, exempelvis de olika klimatförhållandena i medlemsstaterna och praxis och teknik med bevisad gynnsam miljöpåverkan som används i medlemsstaterna.

- (20) För att undvika regelbördor bör samstämmighet säkerställas mellan denna förordning och de krav som fastställs i eller enligt annan unionsrätt, särskilt om produkter, kemikalier, förpackningar och avfall. Befogenheter enligt annan unionsrätt att fastställa krav med samma eller liknande verkan som kraven enligt denna förordning bör dock inte begränsa befogenheterna enligt denna förordning, såvida inte annat anges i denna förordning.
- (21) När kommissionen utarbetar ekodesignkrav bör den beakta ett antal faktorer, det vill säga unionsprioriteringar, relevant unionslagstiftning och nationell rätt, relevanta internationella avtal, åtgärder för självreglering och relevanta standarder. Kommissionen bör även beakta prioriteringarna för klimatet, miljön, energieffektiviteten, resurseffektiviteten och säkerheten, inbegripet en giftfri cirkulär ekonomi, och andra relaterade prioriteringar och mål på unionsnivå. Det är viktigt att beakta målen i det åttonde miljöhandlingsprogrammet, som fastställs i beslut (EU) 2022/591, bland annat att människor senast 2050 ska leva gott inom planetens gränser i en välfärdsekonomi, principen att inte vålla skada och avfallshierarkin enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG⁽²⁵⁾ samt unionens åtaganden att skydda och återställa den biologiska mångfalden, vilket också anges i kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 om *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv* och i *den globala Kunming-Montreal-ramen för biologisk mångfald*, som antogs under det femtonde mötet för partskonferensen (COP-15) för Förenta nationernas konvention om biologisk mångfald.
- (22) Delegerade akter som fastställer ekodesignkrav bör, såsom var fallet för genomförandeåtgärder enligt direktiv 2009/125/EG, bli föremål för en särskild konsekvensbedömning och samråd med berörda parter och utarbetas i enlighet med kommissionens riktlinjer för bättre lagstiftning samt innehålla en bedömning av den internationella dimensionen och konsekvenserna för tredjeländer. Kommissionen bör basera sin konsekvensbedömning på bästa tillgängliga bevis och ta vederbörlig hänsyn till alla aspekter av produktens livscykel. När kommissionen utarbetar ekodesignkrav bör den använda ett vetenskapligt angreppssätt och även beakta relevant teknisk information som ligger till grund för eller härrör från förordning (EG) nr 66/2010, Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁽²⁶⁾, tekniska granskningskriterier som har antagits enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852⁽²⁷⁾ och EU:s kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling.
- (23) För att ta hänsyn till mångfalden av produkter bör kommissionen välja vilka metoder som ska användas för att bedöma fastställandet av ekodesignkraven och, när så är lämpligt, vidareutveckla dem. Sådana metoder bör utgå från produktens beskaffenhet och dess mest relevanta aspekter samt produktens påverkan under livscykeln. I samband med detta bör kommissionen ta hänsyn till sina erfarenheter av att bedöma fastställandet av krav inom ramen för direktiv 2009/125/EG och de fortsatta insatserna för att utveckla och förbättra vetenskapligt baserade bedömningsverktyg, inklusive uppdateringen av metoden för ekodesign av energirelaterade produkter och den metod för produkters miljöavtryck som anges i kommissionens rekommendation (EU) 2021/2279⁽²⁸⁾, inbegripet när det gäller tillfällig lagring av koldioxid, samt utvecklingen av standarder vid internationella och europeiska standardiseringsorganisationer, inklusive för energirelaterade produkters materialeffektivitet. På grundval av dessa verktyg och vid behov med hjälp av särskilda studier bör kommissionen ytterligare förstärka cirkularitetsaspekterna, till exempel beständighet, reparerbarhet inklusive reparerbarhetsindex, materialåtervinningsbarhet och återanvändning, identifiering av kemikalier som hindrar återanvändning och materialåtervinning, utifrån ett livscykelperspektiv i samband med bedömningen av produkter, i syfte att utarbeta ekodesignkrav, och bör vid behov utveckla nya metoder eller verktyg. Information om miljömässiga livscykelsindikatorer, till exempel koldioxidavtryck, bör beräknas med beaktande av internationellt etablerade metoder som redan tillämpas i unionsrätten. Det är också viktigt att beakta vetenskapliga metoder som rekommenderas av internationella och europeiska standardiseringsorganisationer. I synnerhet när det gäller modellering av den energi som används vid tillverkningsprocesser bör

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198, 22.6.2020, s. 13).

⁽²⁸⁾ Kommissionens rekommendation (EU) 2021/2279 av den 15 december 2021 om användningen av metoder för produkters miljöavtryck för att mäta och kommunicera produkters och organisationers miljöprestanda utifrån ett livscykelperspektiv (EUT L 471, 30.12.2021, s. 1).

särskild uppmärksamhet ägnas åt modellering av energimixen där hänsyn även tas till frågor som elköpsavtal, ursprungsgarantier och egen elproduktion. Nya strategier kan också komma att behövas för utarbetandet av obligatoriska kriterier för offentlig upphandling och för förbud mot att förstöra osålda konsumentprodukter.

- (24) Prestandakraven bör avse en vald produktparameter som är relevant för den specifika produktaspekt för vilken det har identifierats en potential till förbättrad miljömässig hållbarhet. Sådana krav skulle kunna inbegripa lägsta eller högsta prestandanivåer med avseende på produktparametern, icke-kvantitativa krav som syftar till att förbättra prestandan med avseende på produktparametern eller krav på en produkts funktionsprestanda för att säkerställa att de valda prestandakraven inte inverkar negativt på produktens förmåga att fylla den funktion som den har utformats och saluförs för. När det gäller lägsta eller högsta nivåer skulle dessa till exempel kunna ta formen av en gräns för energiförbrukningen under användning eller för mängden av ett visst material som ingår i produkten, ett krav på minsta mängd återvunnet material eller en gräns för en specifik miljöpåverkanskategori eller för den totala relevanta miljöpåverkan. Ett exempel på ett icke-kvantitativt krav är förbud mot en specifik teknisk lösning som är skadlig för produktens reparerbarhet. Prestandakraven kommer att användas för att säkerställa att de produkter som har sämst prestanda avlägsnas från marknaden och för en gradvis övergång till produkterna med bäst prestanda om det är nödvändigt för att bidra till denna förordnings miljömässiga hållbarhetsmål. Prestandakraven skulle också kunna avse resursanvändning, inbegripet krav på användning av förnybara resurser eller material med biobaserat innehåll i produkten, och utsläpp av nano- och mikroplaster. När kommissionen planerar en kombination av krav bör den bedöma dem som en helhet och identifiera den kombination av krav som ger störst miljömässig hållbarhet.
- (25) För att säkerställa enhetlighet bör prestandakraven komplettera genomförandet av unionsrätten om avfall. Medan kraven för utsläppande på marknaden av förpackningar som slutprodukt fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG⁽²⁹⁾, skulle denna förordning kunna komplettera det direktivet genom att fastställa produktbaserade krav som är inriktade på förpackningar för specifika produkter när de släpps ut på marknaden. I tillämpliga fall bör sådana kompletterande krav särskilt bidra till att minimera mängden använda förpackningar, vilket i sin tur skulle bidra till att förebygga avfallsgenerering i unionen.
- (26) Kemikaliesäkerhet utgör en erkänd del av produkthållbarheten. Den är baserad på kemikaliers inneboende faror för hälsa eller miljö i kombination med specifik eller allmän exponering och hanteras genom unionsrätten om kemikalier, exempelvis Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1935/2004⁽³⁰⁾, (EG) nr 1907/2006⁽³¹⁾, (EG) nr 1272/2008⁽³²⁾, (EG) nr 1223/2009⁽³³⁾, (EU) 2017/745 och (EU) 2019/1021⁽³⁴⁾ samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG⁽³⁵⁾. Denna förordning bör inte föreskriva begränsningar av ämnen huvudsakligen på grundval av kemikaliesäkerhet, vilket sker enligt annan unionsrätt. Unionsrätten om kemikalier föreskriver redan säkerhets- eller riskrelaterade begränsningar för ämnen eller blandningar, där så behövs. Fastställandet av prestandakrav bör dock också, när så är lämpligt, medföra en minskning av betydande risker för människors hälsa eller miljö. Informationskraven avseende förekomsten av ämnen som inger betänkligheter kommer också att bidra till att minska exponeringen för kemikalier och komplettera de riskhanteringsåtgärder som föreskrivs i annan unionsrätt. Denna förordning bör inte heller göra det möjligt att begränsa ämnen av skäl som rör livsmedelssäkerhet. Unionsrätten om kemikalier och livsmedel föreskriver dock inte att konsekvenser för hållbarheten som saknar

⁽²⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽³⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

⁽³¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽³²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽³³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59).

⁽³⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar (EUT L 169, 25.6.2019, s. 45).

⁽³⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet (EUT L 170, 30.6.2009, s. 1).

koppling till kemikalie- eller livsmedelssäkerheten ska hanteras genom begränsningar för vissa ämnen. För att få bukt med denna brist bör denna förordning under vissa omständigheter föreskriva begränsningar av ämnen som förekommer i produkter eller används i deras tillverkningsprocesser och som har en negativ inverkan på produkternas hållbarhet. Denna förordning bör vid behov komplettera, men inte upprepa eller ersätta begränsningar av ämnen som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU⁽³⁶⁾, som har som mål att skydda människors hälsa och miljön, inbegripet miljövänlig återvinning och bortskaffande av avfall från elektrisk och elektronisk utrustning.

- (27) Kommissionen bör vid fastställandet av prestandakrav kunna införa krav som förhindrar att vissa ämnen införs i en produkt. Identifieringen av sådana ämnen bör ingå i kommissionens bedömning före fastställandet av kriterier för ekodesignkrav för en specifik produktgrupp, och kommissionen bör vid denna bedömning till exempel ta hänsyn till huruvida ett ämne försvårar återanvändning eller materialåtervinning av en produkt eller har en negativ påverkan på det återvunna materialets egenskaper, till exempel genom sin färg eller lukt. Om ett ämne redan har fastställts vara ett ämne som hindrar cirkularitet för en produktgrupp kan detta vara en indikation på att det också hindrar cirkularitet för andra produktgrupper. Identifiering, och en eventuell begränsning, av ett ämne bör också medföra ett informationskrav.
- (28) För att förbättra produkternas miljömässiga hållbarhet bör informationskraven avse en vald produktparameter som är relevant för en produktaspekt, såsom produktens miljöavtryck, koldioxidavtryck och beständighet. De bör kräva att tillverkaren tillhandahåller information om produktens prestanda med avseende på en vald produktparameter eller annan information som kan påverka hur produkten hanteras av andra parter än tillverkaren för att förbättra prestandan med avseende på en sådan parameter. Sådana informationskrav bör fastställas antingen utöver eller i stället för prestandakrav avseende samma produktparameter, enligt vad som är lämpligt. Det är viktigt att kommissionen på vederbörligt sätt motiverar sitt beslut att fastställa enbart informationskrav i stället för prestandakrav. Om en delegerad akt innehåller informationskrav bör det i denna anges vilken metod som ska användas för att göra den efterfrågade informationen tillgänglig och lättåtkomlig, till exempel att den ska finnas på en kostnadsfri webbplats, i ett digitalt produktpass eller på en produktetikett. Väsentlig information om slutanvändarnas hälsa, säkerhet och rättigheter bör alltid tillhandahållas konsumenterna i fysisk form och kunna nås via en databäare som anbringats på produkten. Informationskraven behövs för att åstadkomma den beteendeförändring som behövs för att målen för miljömässig hållbarhet i denna förordning ska uppnås. Konsumenterna bör få information som är relevant för att göra ett välgrundat köpbeslut innan de köper produkten. Genom att ge inköpare och offentliga myndigheter adekvata verktyg för att kunna jämföra produkter utifrån deras miljömässiga hållbarhet förväntas informationskraven styra konsumenter och offentliga myndigheter mot mer hållbara val. Informationskraven bör också bidra till att förbättra medlemsstaternas insamlingsnivåer för relevanta produktgrupper, särskilt sådana med en betydande återanvändnings- och rekonditioneringspotential, som exempelvis mobiltelefoner, för vilka insamlingsnivån i medlemsstaterna inte överstiger 5 procent. Detta skulle till exempel kunna ske genom att information tillhandahålls om retursystem genom ekonomiska incitament och pantsystem, dataskyddsgarantier, databaser över avlämningsplatser, samt anpassad information om utjänta produkter via ett digitalt produktpass, om produktens värde och bästa praxis för korrekt bortskaffande.
- (29) Om delegerade akter innehåller informationskrav skulle de dessutom kunna fastställa prestandaklasser för en eller flera relevanta produktparametrar för att underlätta jämförelser mellan produkter. Prestandaklasserna bör göra det möjligt att särskilja mellan produkter på grundval av deras relativa hållbarhet och skulle kunna användas av både konsumenter och offentliga myndigheter. Deras syfte är därför att styra marknaden mot mer hållbara produkter.
- (30) Informationskrav avseende reparerbarhet och beständighet spelar en nyckelroll när det gäller att göra det möjligt för konsumenterna att engagera sig i hållbar konsumtion. Denna förordning bör göra det möjligt att fastställa reparerbarhets- eller beständighetspoäng för produkter där sådana poäng anses lämpliga för ändamålet att uppnå miljöfördelar och tydligare konsumentinformation. För att konsumenterna ska kunna bedöma och jämföra produkter på ett effektivt sätt är det viktigt att formatet, innehållet och presentationen av sådana reparerbarhets- och beständighetspoäng inbegriper ett enkelt språkbruk och piktogram och att reparerbarhetspoängen baseras på en harmoniserad metod som specificeras för produkten eller produktgruppen, där parametrar såsom tillgången till och priset på reservdelar, hur lätt produkten är att demontera och tillgången till verktyg räknas ihop till en samlad poäng.

⁽³⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (EUT L 174, 1.7.2011, s. 88).

- (31) Information om förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i produkter är en viktig aspekt när det gäller att identifiera och främja hållbara produkter. Produkternas kemiska sammansättning avgör till stor del deras funktioner och påverkan samt möjligheterna till återanvändning eller återvinning när de blir avfall. I kommissionens meddelande av den 14 oktober 2020 *Kemikaliestrategi för hållbarhet – På väg mot en giftfri miljö* begärs det att förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i produkter minimeras och att information om kemiskt innehåll och säker användning säkerställs genom att man inför informationskrav och spårar förekomsten av ämnen som inger betänkligheter genom materialens och produkternas livscykel. Genom förordning (EG) nr 1272/2008 och annan befintlig kemikalierätt, till exempel förordning (EG) nr 1223/2009, säkerställs redan att hälso- eller miljöfaror förknippade med vissa ämnen som inger betänkligheter, antingen som sådana eller i en blandning, meddelas. Även användare av ämnen och blandningar bör tillhandahållas relevant information. Vidare bör användare av andra produkter än ämnen eller blandningar, och de som hanterar avfall från sådana produkter, också få relevant information, inklusive information som främst rör kemikaliers hälso- eller miljöfaror. Därför bör denna förordning föreskriva att krav fastställs med koppling till spårning och rapportering av hållbarhetsinformation, inbegripet förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i produkter under hela deras livscykel, även i syfte att dekontaminera och återvinna sådana produkter när de blir avfall. En sådan ram bör syfta till att successivt omfatta de ämnen som inger betänkligheter i alla produkter som förtecknas i arbetsplaner som ska antas av kommissionen. Sådana krav avseende spårning av ämnen som inger betänkligheter bör ingå som standard när ett informationskrav ska fastställas enligt denna förordning, utom när ett sådant informationskrav ingår i horisontella ekodesignkrav. I syfte att beakta de kriterier som ekodesignkraven ska uppfylla, och i synnerhet för att undvika en oproportionerlig administrativ börda för de ekonomiska aktörerna, bör kommissionen utifrån vad som är lämpligt för den berörda produktgruppen kunna fastställa gränsvärden för koncentrationen av ämnen i produkten eller relevanta komponenter som utlöser spårningskravet, fastställa differentierade tidsfrister för tillämpningen och, i vederbörligen motiverade fall, medge undantag från spårningskravet. När kommissionen fastställer detaljerna kring den information som krävs och gränsvärdena bör den ta hänsyn till befintliga informationskrav och gränsvärden enligt unionsrätten, särskilt förordningarna (EG) nr 1907/2006 och (EG) nr 1272/2008, och annan sektorsspecifik produktlagstiftning. Ett undantag baserat på teknisk genomförbarhet skulle kunna tillämpas i fall där förekomsten av ett ämne i en produkt inte kan kontrolleras med nu tillgänglig teknik.
- (32) De informationskrav som fastställs i denna förordning bör inbegripa kravet att ett digitalt produktpass ska göras tillgängligt. Det digitala produktpasset är ett viktigt verktyg för att göra information tillgänglig för aktörer längs hela värdekedjan och förekomsten av ett digitalt produktpass förväntas avsevärt förbättra en produkts obrutna spårbarhet genom dess värdekedja. Det digitala produktpasset förväntas bland annat hjälpa kunderna att göra välgrundade val genom att förbättra deras åtkomst till relevant information, ge ekonomiska aktörer, närmare bestämt tillverkare, auktoriserade representanter, importörer, distributörer, återförsäljare och leverantörer av distributionstjänster, samt andra aktörer längs värdekedjan, såsom kunder, professionella reparatörer, oberoende aktörer, rekonditionerare, återtillverkare, återvinningsföretag, marknadskontrollmyndigheter och tullmyndigheter, organisationer i det civila samhället, forskare, fackföreningar och kommissionen, eller varje organisation som agerar på deras vägnar, möjlighet att föra in eller uppdatera relevanta uppgifter och göra det möjligt för behöriga nationella myndigheter att fullgöra sina uppgifter, utan att skyddet av konfidentiell affärsinformation äventyras. I detta syfte är det viktigt att det digitala produktpasset är användarvänligt och att uppgifterna i det är korrekta, fullständiga och aktuella. Det digitala produktpasset bör vid behov kompletteras med icke-digitala former av informationsöverföring, såsom information i produktmanualen eller på etiketten. Dessutom bör det vara möjligt att använda det digitala produktpasset för att tillhandahålla information om den relevanta produktgruppen enligt annan unionsrätt.
- (33) För att ta hänsyn till produktens beskaffenhet och marknad bör den information som ska ingå i det digitala produktpasset granskas noggrant från fall till fall i samband med utarbetandet av produktspecifika regler. För att optimera tillgången till de resulterande uppgifterna och samtidigt skydda immateriella rättigheter måste det digitala produktpasset utformas och införas på sådant sätt att det ger olika åtkomst till de uppgifter i det digitala produktpasset beroende på typen av information och typen av intressenter. På samma sätt bör det digitala produktpasset, för att förhindra att företag och allmänheten drabbas av kostnader som inte står i proportion till de allmänna fördelarna, vara specifikt för artikeln, partiet eller produktmodellen, beroende på exempelvis värdekedjans komplexitet, storlek eller beskaffenhet eller på de berörda produkternas inverkan. De konsekvensbedömningar som görs i samband med utarbetandet av de delegerade akter som fastställer ekodesignkrav bör innehålla en analys av kostnaderna och fördelarna med att fastställa informationskrav genom digitala produktpass på modell-, parti- eller artikelnivå. Med *modell* avses vanligen en version av en produkt där alla enheter har samma tekniska egenskaper som är av betydelse för ekodesignkraven och samma modellbeteckning, med *parti* avses vanligtvis en undergrupp av en viss modell, bestående av alla produkter som tillverkas i en given tillverkningsanläggning vid en specifik tidpunkt

och med *artikel* avses vanligtvis ett enda exemplar av en modell. Konsekvensbedömningen bör även, i den mån det digitala produktpasset bygger på standarder som inte är kostnadsfria, överväga om detta är lämpligt och hur oproportionerliga kostnader för mikroföretag samt små och medelstora företag (SMF) kan förhindras.

- (34) Eftersom annan unionsrätt fastställer informationskrav för produkter och inrättat system för att göra information tillgänglig för ekonomiska aktörer och kunder bör kommissionen överväga att koppla informationskrav enligt denna förordning till sådana andra krav, till exempel skyldigheten att tillhandahålla säkerhetsdatablad för ämnen och blandningar i enlighet med förordning (EG) nr 1907/2006. Kommissionen bör också när så är möjligt koppla det digitala produktpasset till unionens befintliga unionsdatabaser och unionsverktyg, exempelvis den europeiska databasen för energimärkta produkter (Eprel) eller databasen för information om ämnen som inger betänkligheter i varor, som sådana eller i komplexa föremål (produkter) (SCIP-databasen).
- (35) För att inte i onödan fördröja fastställandet av ekodesignkrav utöver kraven avseende det digitala produktpasset, eller för att säkerställa att digitala produktpass kan genomföras på ett ändamålsenligt sätt, bör kommissionen ges rätt att undanta produktgrupper från kraven avseende digitala produktpass om det inte finns några tekniska specifikationer tillgängliga för de väsentliga kraven på den tekniska utformningen och användningen av det digitala produktpasset. För att förhindra onödigt administrativ börda för ekonomiska aktörer bör kommissionen också ges rätt att undanta produktgrupper från kraven avseende digitala produktpass om annan unionsrätt redan innehåller ett system för digitalt tillhandahållande av produktinformation som gör det möjligt för aktörer längs värdekedjan att tillgå relevant produktinformation och för att underlätta de behöriga nationella myndigheternas kontroll av produkternas överensstämmelse. Dessa undantag bör ses över regelbundet med beaktande av den fortsatta tillgången till tekniska specifikationer.
- (36) Unika produktbeteckningar är grundläggande för att möjliggöra spårbarhet längs hela leveranskedjan. Därför bör det digitala produktpasset kopplas till en unik produktbeteckning. Dessutom bör det digitala produktpasset i förekommande fall vara kopplat till en unik aktörsbeteckning och en unik anläggningsbeteckning som gör det möjligt att spåra de aktörer och produktionsanläggningar som har koppling till den produkten. För att säkerställa interoperabilitet bör databäraren, den unika aktörsbeteckningen och den unika anläggningsbeteckningen, som möjliggör spårbarhet, utfärdas i enlighet med internationellt erkända standarder. Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen för att ändra denna förordning genom att ersätta eller lägga till standarder för hur databäraren, den unika aktörsbeteckningen och den unika anläggningsbeteckningen kan utfärdas, mot bakgrund av den tekniska eller vetenskapliga utvecklingen. Detta bör säkerställa att uppgifterna i det digitala produktpasset kan registreras och överföras av alla ekonomiska aktörer samt garantera att de unika beteckningarna är kompatibla med externa komponenter, till exempel skanningsanordningar. Vidare bör uppgifterna kunna överföras genom ett öppet interoperabelt nätverk för datautbyte utan leverantörsinläsning.
- (37) Digitaliserad information om produkten och dess livscykel eller, i tillämpliga fall, dess pass, bör kunna nå enkelt genom att skanna en databärare, till exempel en vattenstämpel eller en QR-kod. Om möjligt bör databäraren finnas på själva produkten för att säkerställa att uppgifterna förblir tillgängliga under hela produktens livscykel. Undantag bör dock vara möjliga beroende på de berörda produkternas beskaffenhet, storlek eller användningsområde.
- (38) För att säkerställa tillgång till det digitala produktpasset under den period som anges i delegerade akter, inbegripet efter insolvens, likvidation eller upphörande av verksamhet i unionen, bör den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden tillhandahålla en säkerhetskopior av det digitala produktpasset via en leverantör av tjänster avseende digitala produktpass som är en oberoende tredje part.
- (39) För att säkerställa ett effektivt införande av det digitala produktpasset bör den tekniska utformningen, uppgiftskraven och användningen av det uppfylla en uppsättning grundläggande tekniska krav som utgör grunden för ett konsekvent införande av det digitala produktpasset i olika sektorer. Det bör fastställas tekniska specifikationer för att säkerställa faktisk tillämpning av dessa väsentliga krav, antingen i form av harmoniserade standarder vars referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* eller, som ett alternativ, gemensamma specifikationer som kommissionen har antagit genom genomförandeakter. Den tekniska utformningen bör säkerställa att det digitala produktpasset innehåller uppgifter på ett säkert sätt, med hänsyn tagen till integritetsreglerna. Det är nödvändigt att det digitala produktpasset utvecklas i en öppen dialog med internationella partner för att ta hänsyn till deras synpunkter vid utarbetandet av tekniska specifikationer och för att säkerställa att dessa bidrar till att undanröja handelshinder för mer miljöanpassade produkter med längre livs cykler och cirkularitet, vilket sänker kostnaderna för hållbara investeringar, marknadsföring och efterlevnad och stöder innovation. För att möjliggöra ett ändamålsenligt genomförande av tekniska specifikationer och krav som rör

spårbarhet längs hela värdekedjan är det viktigt att de i möjligaste mån utarbetas på grundval av en samförståndsstrategi och delaktighet, buy-in och effektivt samarbete bland olika aktörer, bland annat standardiseringsorgan, branschorganisationer, uppstarts företag, konsumentorganisationer, experter, icke-statliga organisationer och internationella partner, däribland utvecklingsekonomier.

- (40) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att tydligt definiera rollerna och ansvarsområdena för de olika aktörer, exempelvis utfärdande organ och tjänsteleverantörer, som kommer att delta i skapandet, autentiseringen, behandlingen, och lagringen av uppgifter samt möjligen återkallandet av viktiga delar av det digitala produktpasset, såsom unika beteckningar och databärare. Kommissionen skulle i detta avseende kunna göra en konsekvensbedömning för att undersöka lämpligheten i att utveckla ett certifieringssystem för leverantörer av tjänster avseende digitala produktpass.
- (41) För att säkerställa att det digitala produktpasset är flexibelt, smidigt och marknadsdrivet samt utvecklas i linje med affärsmodeller, marknader och innovation bör det baseras på ett decentraliserat datasystem och inrättas och skötas av ekonomiska aktörer. Med avseende på efterlevnadskontroll och övervakning är det dock nödvändigt att behöriga nationella myndigheter och kommissionen har direktåtkomst till ett register över alla unika beteckningar som är kopplade till produkter som släpps ut på marknaden eller som tas i bruk. Kommissionen bör i detta syfte inrätta och sköta ett register för digitala produktpass för att lagra sådana uppgifter (*registret*). Om så behövs för att ytterligare underlätta efterlevnadskontroll bör kommissionen i förekommande fall specificera andra uppgifter som ingår i det digitala produktpasset och som behöver lagras i registret.
- (42) Kommissionen bör inrätta och upprätthålla en användarvänlig och offentlig webbportal där intressenter, exempelvis kunder, ekonomiska aktörer och andra relevanta aktörer, har tillgång till uppgifter som ingår i de digitala produktpassen och möjlighet att söka och jämföra uppgifter som ingår i dessa pass i linje med sina respektive åtkomsträttigheter, vilka anges i de delegerade akter som fastställer ekodesignkrav. Webbportalen bör innehålla länkar till uppgifter som den ekonomiska aktören redan lagrar i sitt decentraliserade digitala produktpass.
- (43) All behandling av personuppgifter enligt denna förordning ska vara förenlig med de tillämpliga reglerna om skydd av personuppgifter. De behöriga nationella myndigheterna i medlemsstaterna ska behandla personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁽³⁷⁾, med särskild tonvikt vid principerna om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard. All behandling av personuppgifter som utförs av kommissionen, särskilt av sådana uppgifter som lagras i registret, ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁽³⁸⁾. Kunders personuppgifter bör inte lagras i det digitala produktpasset.
- (44) Effektiv efterlevnadskontroll när det gäller produkter som släpps ut på unionsmarknaden, oavsett om de tillverkas på hemmamarknaden eller importeras, är avgörande för att målen i denna förordning ska uppnås. När kommissionen har upprättat registret bör tullmyndigheter därför ha direktåtkomst till det via EU:s gemensamma kontaktpunkt för tull, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2399⁽³⁹⁾. Tullmyndigheternas roll bör vara att åtminstone kontrollera att produktens unika registreringsbeteckning, som måste tillhandahållas eller göras tillgänglig för dem, och den relevanta varukoden motsvarar de uppgifter som finns lagrade i registret. Detta skulle göra det möjligt för tullmyndigheterna att kontrollera att det finns ett digitalt produktpass för importerade produkter. När så är lämpligt bör kommissionen i sin genomförandeakt om registret fastställa de nödvändiga skyldigheterna för ekonomiska aktörer att hålla de uppgifter som lagras i registret uppdaterade.
- (45) De uppgifter som ingår i det digitala produktpasset är avsedda att göra det möjligt för tullmyndigheterna att förbättra och underlätta riskhanteringen och möjliggöra mer riktade kontroller vid gränsen. Tullmyndigheterna bör därför kunna hämta och använda de uppgifterna som ingår i det digitala produktpasset och det tillhörande registret

⁽³⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽³⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2399 av den 23 november 2022 om inrättande av en miljö med en enda kontaktpunkt för tullen i EU och om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 (EUT L 317, 9.12.2022, s. 1).

för att fullgöra sina uppgifter enligt unionsrätten, inbegripet för riskhantering i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013⁽⁴⁰⁾.

- (46) För att styra konsumenterna mot hållbara val bör etiketter, när så krävs enligt delegerade akter som har antagits enligt denna förordning, ge tydlig och lättbegriplig information som möjliggör en faktisk jämförelse av produkter, till exempel genom att ange prestandaklasser. För konsumenterna kan fysiska etiketter vara ytterligare en informationskälla på försäljningsstället. De bör ge konsumenterna ett snabbt visuellt underlag som gör det möjligt att skilja mellan produkter utifrån deras prestanda med avseende på en viss produktparameter eller en uppsättning produktparametrar. De bör i förekommande fall också möjliggöra tillgång till ytterligare information via särskilda referenser, exempelvis webbadresser, dynamiska QR-koder, länkar till etiketter på internet eller andra lämpliga konsumentinriktade medel. Kommissionen bör i den relevanta delegerade akten ange det effektivaste sättet att visa sådana etiketter, även vid distansförsäljning på internet, med beaktande av vad det innebär för kunder och ekonomiska aktörer och de berörda produkternas egenskaper. Kommissionen bör också kunna kräva att etiketten ska tryckas på produktens förpackning.
- (47) Förordning (EU) 2017/1369 om fastställande av en ram för energimärkning gäller, parallellt med denna förordning, för energirelaterade produkter. Energietiketter är ett framgångsrikt instrument vad gäller att ge konsumenterna god information om energirelaterade produkter. De prestandaklasser som fastställs enligt den här förordningen bör, när så är lämpligt, anges på energietiketten som kompletterande information i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) 2017/1369. I de fall där relevant information om en produkts prestanda med avseende på en produktparameter inte kan inkluderas som kompletterande information på energietiketten bör kommissionen om lämpligt kunna kräva att det upprättas en etikett i enlighet med den här förordningen i stället för energietiketten, där den relevanta informationen från energietiketten kan anges på motsvarande sätt.
- (48) Konsumenterna måste skyddas från vilseledande information som skulle kunna hindra att de väljer mer hållbara produkter. Därför bör produkter inte få släppas ut på marknaden eller tas i bruk om de är försedda med eller åtföljs av etiketter som sannolikt kan vilseleda eller leda till förväxling hos kunder genom att imitera de etiketter som föreskrivs i denna förordning eller som åtföljs av annan information som sannolikt kan vilseleda eller leda till förväxling hos kunder med avseende på de etiketter som föreskrivs i denna förordning. EU-miljömärket och andra nationellt eller regionalt officiellt erkända miljömärken enligt standarden EN ISO 14024 typ I ska inte anses som etiketter som är vilseledande eller leder till förväxling, förutsatt att de kriterier som utvecklats enligt dessa etiketter är minst lika stränga som ekodesignkraven.
- (49) För att på ett så effektivt sätt som möjligt uppnå målen för den europeiska gröna given och åtgärda produkterna med störst inverkan först bör kommissionen ställa upp en prioriteringsordning för de produkter som ska regleras enligt denna förordning och de krav som ska gälla för dem. På grundval av förfarandet för prioritering enligt direktiv 2009/125/EG bör kommissionen anta en arbetsplan som omfattar minst tre år och innehåller en förteckning över de produktgrupper för vilka den avser att anta delegerade akter samt de produktaspekter för vilka den avser att anta delegerade akter med horisontell tillämpning. Kommissionen bör grunda sin prioriteringsordning på en uppsättning kriterier som särskilt gäller de delegerade akternas potentiella bidrag till uppnåendet av unionens klimat-, miljö- och energimål och deras potential att förbättra de utvalda produktaspekterna utan att det medför oproportionerliga kostnader för allmänheten och de ekonomiska aktörerna. Medlemsstaterna och intressenter bör också rådfrågas genom ett ekodesignforum som ska fastställas av kommissionen. På grund av komplementariteten mellan denna förordning och förordning (EU) 2017/1369 om energirelaterade produkter bör tidsfristerna för arbetsplanen enligt denna förordning och den arbetsplan som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EU) 2017/1369 anpassas till varandra. Kommissionen bör när den upprättar en prioriteringsordning för intermediära produkter också ta hänsyn till konsekvenserna för slutprodukter som framställs av sådana intermediära produkter. Arbetsplanerna bör på grund av sin betydelse för uppnåendet av unionens energimål innehålla en lämplig andel åtgärder som har anknytning till energirelaterade produkter. Sådana fordon som avses i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 167/2013, i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 168/2013 i och i artikel 2.1 i förordning (EU) 2018/858 täcks redan av omfattande bestämmelser, inbegripet särskilda miljökrav, och bör därför inte prioriteras vid fastställandet av ekodesignkrav. I den första arbetsplanen bör kommissionen prioritera järn, stål, aluminium, textilier, särskilt kläder och skodon, möbler, inbegripet madrasser, däck, rengöringsmedel, färg, smörjmedel, kemikalier, informations- och kommunikationsteknikprodukter och annan elektronik samt energirelaterade produkter, som det för första gången ska fastställas ekodesignkrav för eller vars befintliga åtgärder som antas enligt direktiv 2009/125/EG ska ses över i enlighet med

⁽⁴⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

denna förordning. Kommissionen bör avge en skälig motivering om den beslutar att ändra den förteckningen.

- (50) Cementindustrin, som är en av de mest energi-, material- och koldioxidintensiva sektorerna, står i dagsläget för omkring 7 procent av de globala koldioxidutsläppen och 4 procent av unionens koldioxidutsläpp, vilket gör den till en viktig sektor att så snabbt som möjligt anpassa till Parisavtalet och unionens klimatmål. Byggprodukter, inklusive cement, ska visserligen omfattas av en Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter (*byggproduktförordningen*), men fortsätter även att omfattas av denna förordning. För att förhindra en brist på produktkrav som behövs omgående för att nå våra klimat- och miljömål bör kommissionen i avsaknad av lämpliga prestanda- och informationskrav avseende sådana produkter enligt byggproduktförordningen anta delegerade akter som fastställer ekodesignkrav för cement tidigast den 31 december 2028 och senast den 1 januari 2030.
- (51) När det gäller byggprodukter bör det i denna förordning fastställas krav för slutliga produkter endast när de skyldigheter som skapas genom byggproduktförordningen och genomförandet av denna sannolikt inte kommer att leda till att de miljömässiga hållbarhetsmål som eftersträvas genom denna förordning uppnås i tillräcklig utsträckning. I samband med utarbetandet av arbetsplaner bör kommissionen dessutom ta hänsyn till att byggproduktförordningen även fortsättningsvis ger företräde åt de hållbarhetskrav som fastställs i denna förordning för energirelaterade produkter som också är byggprodukter. Detta bör vara fallet för exempelvis värmare, värmepannor, värmepumpar, utrustning för vatten- och rumsuppvärmning, fläktar, kyl- och ventilationssystem och solcellsprodukter, utom solcellspaneler som är inbyggda i byggnader. Byggproduktförordningen kan vid behov tillämpas på dessa produkter på ett kompletterande sätt, främst med avseende på säkerhetsaspekter, även med beaktande av annan unionsrätt om produkter såsom gasapparater, lågspänningsutrustning och maskiner.
- (52) För att säkerställa att ett korrekt samråd med alla berörda parter äger rum bör kommissionen inrätta ett ekodesignforum bestående av experter som utsetts av medlemsstaterna och andra berörda parter, till exempel företrädare för näringslivet, inklusive SMF och hantverksbranschen, sociala företag, fackföreningar, näringsidkare, detaljhandlare, importörer, konsument- och miljöorganisationer, aktörer som deltar i verksamheter inom den cirkulära ekonomin, europeiska standardiseringsorganisationer och forskare. Inom ekodesignforumet bör kommissionen inrätta en expertgrupp för medlemsstaterna som bör bidra till utarbetandet av nya ekodesignkrav och bedömningen av åtgärder för självreglering samt till utbyte information och bästa praxis mellan medlemsstaterna i fråga om åtgärder för att förbättra efterlevnaden av denna förordning, till exempel utbildnings- och informationskampanjer eller stöd till SMF, och fastställande av prioriteringar.
- (53) För att uppmuntra självreglering som ett giltigt alternativ till regleringsmetoder bör denna förordning, med direktiv 2009/125/EG som bas, inbegripa en möjlighet för näringslivet att lägga fram åtgärder för självreglering i fråga om produkter som inte ingår i arbetsplanen för ekodesign. Åtgärder för självreglering bör vara i linje med målen i denna förordning. Kommissionen bör bedöma de åtgärder för självreglering som föreslås av näringslivet tillsammans med den information och de bevis som har lagts fram av undertecknarna, mot bakgrund av bland annat unionens internationella handelsåtaganden och behovet av att säkerställa samstämmighet med unionsrätten. Det är också lämpligt, till exempel mot bakgrund av den relevanta marknadsutvecklingen eller tekniska utvecklingen inom den berörda produktgruppen, att kommissionen kan begära en reviderad version av åtgärden för självreglering när så anses nödvändigt. När en åtgärd för självreglering har förtecknats i en genomförandeakt innehållande en förteckning över åtgärder för självreglering som uppfyller kriterierna i denna förordning har ekonomiska aktörerna en berättigad förväntning på att kommissionen kommer att överväga innehållet i en sådan åtgärd innan den föreslår en delegerad akt som fastställer ekodesignkrav för den specifika berörda produktgruppen. Kommissionen bör dock kunna anta ekodesignkrav som även är tillämpliga på vissa eller samtliga produkter som omfattas av en erkänd åtgärd för självreglering för sådana produktaspekter som inte omfattas av den åtgärden för självreglering. Om kommissionen anser att en åtgärd för självreglering inte längre uppfyller kriterierna i denna förordning bör avlägsna den från den genomförandeakten. Det bör således vara möjligt att fastställa ekodesignkrav för de produktgrupper som tidigare omfattats av den åtgärden för självreglering.
- (54) SMF skulle kunna dra stor nytta av en ökad efterfrågan på hållbara produkter, men skulle också kunna drabbas av kostnader och svårigheter på grund av vissa av kraven. När kommissionen utarbetar ekodesignkrav bör den beakta kravens inverkan på SMF, särskilt mikroföretag, som är verksamma inom den berörda produktsektorn. Medlemsstaterna och kommissionen bör inom sina respektive ansvarsområden tillhandahålla lämplig information,

inbegripet vägledning, erbjuda riktad och specialiserad utbildning och tillhandahålla särskild hjälp och särskilt stöd, inbegripet ekonomiskt stöd, till SMF som är verksamma inom tillverkningen av produkter för vilka ekodesignkrav fastställs. Dessa åtgärder är särskilt viktiga för produktgruppsgrupper där närvaron av SMF är av betydelse. Kommissionen bör, när så är lämpligt, stödja beräkningen av produktens miljöavtryck genom att tillhandahålla digitala verktyg, exempelvis verktyg för beräkning av livscykelanalys, samt stödja införandet av det digitala produktpasset. Det är viktigt att kommissionen tillhandahåller ekonomiskt stöd till företrädare för SMF, särskilt mikroföretag, för att möjliggöra deras faktiska delaktighet i ekodesignforumet och att den tillhandahåller lättillgänglig information till SMF om tillgängligt ekonomiskt stöd och tillgängliga program. Medlemsstaternas åtgärder bör vidtas i enlighet med tillämpliga regler om statligt stöd. Medlemsstaterna kan vid utarbetandet och genomförandet av dessa åtgärder förlita sig på stöd från unionsprogram och unionsinitiativ till förmån för SMF.

- (55) Att ekonomiska aktörer förstör osålda konsumentprodukter, såsom textilier och skor, håller på att bli ett utbrett miljöproblem i hela unionen, särskilt på grund av den snabba ökningen av försäljningen på internet. Detta innebär att värdefulla ekonomiska resurser går förlorade eftersom varor produceras, transporteras och sedan förstörs utan att någonsin användas för sitt avsedda ändamål. För att skydda miljön är det därför nödvändigt att i denna förordning fastställa en ram för att förhindra förstörelse av osålda produkter som främst är avsedda för konsumenterna, inbegripet produkter som inte har saluförts eller produkter som konsumenterna har returnerat på grundval av sin ångerrätt i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU⁽⁴¹⁾ eller under en längre ångerrättstid som återförsäljaren erbjuder. Begreppet förstörelse enligt denna förordning bör omfatta de tre sista verksamheterna i avfallshierarkin, det vill säga materialåtervinning, annan återvinning och bortskaffande. Förberedelse för återanvändning, inbegripet rekonditionering och återtillverkning, bör inte anses som förstörelse. Om förstörelse förhindras kommer dessa produkters miljöpåverkan att minska genom att avfallsgenereringen minskar och det skapas en hämmande effekt på överproduktion. De ekonomiska aktörerna bör vidta de åtgärder som är nödvändiga för att förhindra behovet av att förstöra osålda konsumentprodukter. Eftersom flera medlemsstater har infört nationell lagstiftning om förstörelse av osålda konsumentprodukter, vilket skapar snedvridningar på marknaden, är det dessutom nödvändigt med harmoniserade regler om förstörelse av osålda konsumentprodukter för att säkerställa att distributörer, detaljhandlare och andra ekonomiska aktörer omfattas av samma regler och incitament i samtliga medlemsstater.
- (56) För att komma till rätta med förstörelsen av osålda konsumentprodukter och få fram ytterligare uppgifter om förekomsten av dessa metoder bör det i denna förordning införas en transparenskyldighet för ekonomiska aktörer, med undantag för mikroföretag och små företag, enligt vilken de är skyldiga att åtminstone på en lättillgänglig sida på sin webbplats lämna ut information om antalet och vikten på osålda konsumentprodukter som kasseras per år. I tillämpliga fall bör de även ha möjlighet att inkludera denna information i sina förvaltningsberättelser enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁽⁴²⁾. Skyldigheten bör börja gälla för medelstora företag sex år efter denna förordnings ikraftträdande. Den ekonomiska aktören bör ange produkttypen eller produktkategorin, skälen till att produkterna kasseras och till att de levereras för efterföljande avfallsbehandling samt vilka åtgärder som har vidtagits och planeras för att förhindra förstörelse av osålda konsumentprodukter.
- (57) De onödigt höga produktionsvolymerna och den korta användningstiden för textilier, där kläder utgör den största andelen av konsumtionen i unionen, orsakar betydande miljöpåverkan, något som beskrivs i kommissionens meddelande av den 30 mars 2022 om *EU:s strategi för hållbara och cirkulära textilier*. Nyttillverkade men osålda textilier, särskilt kläder, hör till de varor som enligt uppgift förstörs. Kläder bör ges ett högre värde, bäras under längre tid och vårdas mer än vad som sker i dagens snabbmodeskultur. Ur ett cirkulärekonomiskt perspektiv strider ett sådant slöseri med värdefulla resurser tydligt mot denna förordnings mål. Det är därför motiverat att förbjuda förstörelse av osålda konsumentkläder, klädutrustning och skor.
- (58) För att beakta miljökonsekvenserna av att andra typer av osålda konsumentprodukter förstörs bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att ändra denna förordning genom att lägga till nya produkter till förteckningen över konsumentprodukter som ekonomiska aktörer inte får

⁽⁴¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

⁽⁴²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

förstöra. Med tanke på det breda produktutbud som potentiellt kan förstöras utan att någonsin säljas eller användas är det nödvändigt att kommissionen bedömer i vilken utsträckning sådana produkter faktiskt förstörs, med beaktande av den information som i förekommande fall görs tillgänglig av ekonomiska aktörer. För att säkerställa att denna skyldighet är proportionerlig bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen i syfte att komplettera denna förordning genom att fastställa särskilda undantag enligt vilka osålda konsumentprodukter ändå kan få förstöras, till exempel av hälso- och säkerhetsskäl. För att övervaka att ett sådant förbud är effektivt och för att förhindra att kringgående uppmuntras bör ekonomiska aktörer åläggas att uppge hur många osålda konsumentprodukter som kasserats och deras vikt, skälen till att produkterna kasserats och tillämpliga undantag. För att undvika onödiga administrativa bördor för mikroföretag och små företag bör de undantas från det förbud mot att förstöra specifika produkter som fastställs i denna förordning. Förbudet bör börja tillämpas på medelstora företag sex år efter denna förordnings ikraftträdande. Om det finns rimliga bevis för att mikroföretag och små företag skulle kunna användas för att kringgå detta förbud bör kommissionen dock i delegerade akter kunna kräva att förbudet mot att förstöra osålda konsumentprodukter eller upplyningsskyldigheten ska vara tillämplig på dessa företag i fråga om specifika produkter.

- (59) Medlemsstaterna bör inte hindras från att införa eller behålla nationella åtgärder när det gäller förstörelse av osålda konsumentprodukter för produkter som inte omfattas av förbudet enligt denna förordning, förutsatt att sådana åtgärder är förenliga med unionsrätten.
- (60) På grundval av den information som lämnats av ekonomiska aktörer och andra tillgängliga bevis bör kommissionen på sin webbplats offentliggöra konsoliderad information om förstörelse av osålda konsumentprodukter och i arbetsplanen ange för vilka produkter förbudet mot förstörelse bör övervägas. Elektrisk och elektronisk utrustning bör övervägas för inkludering i den första arbetsplanen.
- (61) De ekonomiska aktörerna bör ansvara för att produkterna uppfyller ekodesignkraven, i förhållande till sina respektive roller i leveranskedjan, för att säkerställa dessa produkters fria rörlighet på den inre marknaden och förbättra deras hållbarhet. Ekonomiska aktörer som är involverade i försörjnings- och distributionskedjan bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de endast tillhandahåller produkter på marknaden som överensstämmer med denna förordning och de delegerade akter som har antagits i enlighet med den.
- (62) Eftersom tillverkare besitter detaljkunskap om design- och produktionsprocessen, bör de ansvara för att utföra det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse eller för att låta utföra det för sin räkning.
- (63) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar som den ska är det nödvändigt att säkerställa att produkter från tredjeländer som förs in på unionsmarknaden uppfyller kraven i denna förordning och i de delegerade akter som har antagits enligt den, oavsett om de importeras som produkter, komponenter eller intermediära produkter. Det är särskilt nödvändigt att säkerställa att tillverkarna har genomfört lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse avseende dessa produkter. Det bör därför krävas att importörer säkerställer att de produkter som de släpper ut på marknaden uppfyller dessa krav och att den CE-märkning och den dokumentation som upprättas av tillverkarna finns tillgänglig för att kontrolleras av de behöriga nationella myndigheterna. Det bör också krävas att importörer i tillämpliga fall säkerställer att ett digitalt produktpass finns tillgängligt för dessa produkter.
- (64) När en produkt släpps ut på marknaden bör importörerna på produkten ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke liksom den postadress och elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas. Undantag bör föreskrivas för fall då produktens storlek inte möjliggör sådana uppgifter på produkten eller då importörerna skulle behöva öppna förpackningen för att ange namn och adress på produkten eller då produkten är för liten för att sådan information ska kunna anbringas.
- (65) Eftersom distributörer gör produkter tillgängliga på marknaden efter det att produkterna har släppts ut där av tillverkaren eller importören bör distributörerna iakttä vederbörlig omsorg när det gäller de tillämpliga ekodesignkraven. Distributörer bör också säkerställa att deras hantering av produkter inte påverkar produkternas överensstämmelse med denna förordning eller de delegerade akter som har antagits enligt den.
- (66) Eftersom distributörer och importörer har en nära koppling till marknadsplatsen och spelar en viktig roll när det gäller att säkerställa produktöverensstämmelsen, bör de vara involverade i de behöriga nationella myndigheternas marknadskontroll och beredda att delta aktivt genom att förse dessa myndigheter med all nödvändig information om den berörda produkten.

- (67) Eftersom återförsäljare erbjuder produkter för försäljning, uthyrning eller hyrköp, eller visar produkter för kunder eller installatörer, är det nödvändigt att återförsäljarna säkerställer att deras kunder, inbegripet potentiella kunder, verkligen får åtkomst till den information som krävs enligt denna förordning, även vid distansförsäljning. Denna förordning bör särskilt kräva att återförsäljare säkerställer att det digitala produktpasset finns tillgängligt för kunderna, inbegripet potentiella kunder, och att etiketterna visas tydligt, i enlighet med tillämpliga krav. Återförsäljare bör uppfylla denna skyldighet varje gång en produkt erbjuds för försäljning, uthyrning eller hyrköp.
- (68) För att underlätta valet av mer hållbara produkter bör etiketterna vid behov visas på ett tydligt och identifierbart sätt. De bör kunna identifieras som de etiketter som tillhör produkten i fråga utan att kunder, inbegripet potentiella kunder, behöver läsa varumärkesnamnet och modellnumret på etiketterna. Etiketterna bör fånga den kundernas uppmärksamhet när de tittar igenom produktutbudet. För att säkerställa att etiketterna är tillgängliga för kunderna när de överväger ett köp bör både återförsäljaren och den ansvariga ekonomiska aktören visa etiketterna när de annonserar produkten, också vid distansförsäljning, inbegripet på internet.
- (69) Importörer eller distributörer som på marknaden släpper ut en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt denna förordning under sitt eget namn eller varumärke, eller som innan en sådan produkt har tagits i bruk ändrar den på ett sådant sätt att efterlevnaden av denna förordning eller den relevanta delegerade akten kan påverkas, bör anses vara tillverkaren och bör ta på sig tillverkarens skyldigheter.
- (70) Leverantörer av internetbaserade marknadsplatser spelar en avgörande roll i leveranskedjan och gör det möjligt för ekonomiska aktörer att nå ett stort antal kunder. Med tanke på deras viktiga roll som förmedlare mellan ekonomiska aktörer och kunder vid försäljning av produkter bör leverantörer av internetbaserade marknadsplatser ta ansvar för att åtgärda försäljningen av produkter som inte uppfyller ekodesignkraven och samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG⁽⁴³⁾ fastställs den allmänna ramen för e-handel samt vissa skyldigheter för onlineplattformar. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065⁽⁴⁴⁾ reglerar ansvaret och ansvarsskyldigheten för leverantörer av förmedlingstjänster online med avseende på olagligt innehåll, inklusive produkter som inte uppfyller ekodesignkraven. Med utgångspunkt i denna allmänna ram bör särskilda krav införas för att effektivt hantera försäljningen på internet av produkter som inte uppfyller kraven.
- (71) Det är viktigt att leverantörer av internetbaserade marknadsplatser har ett nära samarbete med marknadskontrollmyndigheterna. Leverantörer av informationssamhällets tjänster är enligt artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020⁽⁴⁵⁾ skyldiga att samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna när det gäller de produkter som omfattas av den förordningen, inbegripet produkter för vilka ekodesignkrav fastställs enligt denna förordning. För det ändamålet bör de allmänna skyldigheter som fastställs i kapitel IV i förordning (EU) 2022/2065 gälla, särskilt den skyldighet som rör inbyggd överensstämmelse för leverantörer av internetbaserade marknadsplatser i artikel 31 i förordning (EU) 2022/2065. Vid tillämpning av artikel 31.3 i förordning (EU) 2022/2065 bör leverantörer av internetbaserade marknadsplatser använda bland annat den information som är tillgänglig i det offentliga användargränssnittet för det informations- och kommunikationssystem som avses i förordning (EU) 2019/1020. Leverantörer av internetbaserade marknadsplatser bör också samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna för att åtgärda olagligt innehåll som rör produkter som inte uppfyller kraven. Åtgärder inom ramen för detta samarbete bör omfatta inrättande av ett regelbundet och strukturerat utbyte av information om åtgärder som vidtas av leverantörer av internetbaserade marknadsplatser, inbegripet avlägsnandet av produktannonser. Leverantörer av internetbaserade marknadsplatserna bör också bevilja åtkomst till sina gränssnitt för att hjälpa marknadskontrollmyndigheterna att identifiera produkter som inte uppfyller kraven och som säljs online. Dessutom är det möjligt att marknadskontrollmyndigheterna också skulle behöva samla in uppgifter från leverantörer av internetbaserade marknadsplatser.
- (72) I artikel 14 i förordning (EU) 2019/1020 ges marknadskontrollmyndigheterna befogenhet att, när inga andra effektiva medel står till buds för att eliminera en allvarlig risk, kräva att innehåll som hänvisar till produkter som inte uppfyller kraven avlägsnas från ett onlinegränssnitt. De befogenheter som anförtros marknadskontrollmyndigheterna genom den förordningen bör även vara tillämpliga inom ramen för denna förordning. För att marknadskontrollen inom ramen för denna förordning ska vara effektiv och för att undvika att produkter som

⁽⁴³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (Direktiv om elektronisk handel) (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

⁽⁴⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1).

⁽⁴⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

inte uppfyller kraven förekommer på unionsmarknaden bör dessa befogenheter vara tillämpliga i alla nödvändiga och proportionella fall, inklusive för produkter som utgör en risk som inte är allvarlig. Denna befogenhet ska utövas i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2022/2065.

- (73) Genom att säkerställa en produkts spårbarhet längs med hela leveranskedjan underlättas marknadskontrollmyndigheternas uppgift att spåra ekonomiska aktörer som släppt ut eller tillhandahållit produkter som inte uppfyller kraven på marknaden. Ekonomiska aktörer bör därför vara skyldiga att bevara information om sina transaktioner under en viss tidsperiod.
- (74) För att påskynda och underlätta kontrollen av överensstämmelse för produkter som släpps ut på marknaden bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att kräva att ekonomiska aktörer vid behov gör särskilda delar av den tekniska dokumentationen tillgängliga på digital väg, både för behöriga nationella myndigheter och för kommissionen. Detta skulle göra det möjligt för behöriga nationella myndigheter att få tillgång till sådan information utan att efterfråga den, samtidigt som de fortsätter att garantera skyddet av affärshemligheter och av immateriella rättigheter. I regel bör möjliga sätt att göra sådan information digitalt tillgänglig på inbegripa ett digitalt produktpass, eller via införande i efterlevnadsdelen av den produktdata som avses i förordning (EU) 2017/1369, eller på den ekonomiska aktörens webbplats. Denna skyldighet bör inte fränta de behöriga nationella myndigheterna rätten att på begäran få tillgång till andra delar av den tekniska dokumentationen.
- (75) För att kunna uppskatta de berörda produkternas marknadspenetration bättre, för att få fram mer uppgifter till studier som ligger till grund för utarbetandet eller uppdateringen av ekodesignkrav och arbetsplaner, och för att hjälpa till att identifiera specifika produktgruppers marknadsandelar för att påskynda formuleringen eller översynen av ekodesignkrav, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att kräva att adekvata och tillförlitliga uppgifter om produktförsäljningen samlas in, genom att tillåta att sådana uppgifter samlas in av eller på uppdrag av kommissionen direkt från tillverkare eller detaljhandlare. När kommissionen antar regler för övervakning och rapportering bör den ta hänsyn till behovet av att maximera de tillgängliga uppgifterna om marknadspenetration och behovet av att minimera den administrativa bördan för ekonomiska aktörer, särskilt för SMF.
- (76) För att förbättra de framtida ekodesignkraven och förbättra slutanvändarnas självförtroende när det gäller att identifiera och korrigera avvikelser mellan parametrar för energiprestanda under användningen och andra prestandaparametrar när de mäts under testförhållanden och faktisk drift bör kommissionen ha tillgång till icke-personuppgifter om produkternas faktiska energiförbrukning när de används och i förekommande fall till andra prestandaparametrar. I detta syfte bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att kräva att enskilda produkter, i likhet med vägfordon, registrerar sin förbrukning under användning och andra relevanta prestandaparametrar och visar relaterade uppgifter för slutanvändaren. För produkter som är anslutna till internet bör befogenheten att anta delegerade akter delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att kräva att ekonomiska aktörer på distans samlar in icke-personuppgifter som genereras under användningen och rapporterar dessa uppgifter till kommissionen, eftersom det är viktigt att fastställa hur produkterna presterar och att informera allmänheten. För produkter vars prestanda under användningen i hög grad även beror på klimatförhållanden eller geografiska förhållanden bör allmän klimatinformation eller geografisk information också samlas in och rapporteras på ett sätt som inte gör det möjligt att fastställa var enskilda apparater befinner sig. Slut användarna bör uttryckligen samtycka till insamling av information som de anser att det är lämpligt att dela. Det bör inte vara tillåtet att samla in information om apparaters beteende i ett sammanhang där en individ rimligen kan förvänta sig att ingen observation eller registrering äger rum eller information som skulle kunna göra det möjligt att identifiera enskilda personer eller påverka deras beteende.
- (77) För att underlätta kontrollen av att ekodesignkraven uppfylls, inbegripet att underlätta bedömningen av överensstämmelse och marknadskontrollen, bör kommissionen ges befogenhet att i vederbörligen motiverade fall kräva att aktörer längs leveranskedjan kostnadsfritt tillhandahåller information om vad de levererar, såsom mängd och typ eller kemisk sammansättning för de material som används eller den produktionsprocess som används, eller information om villkoren för tillhandahållandet av sina tjänster. Det bör också vara möjligt att låta tillverkarna få tillgång till dokument som innehåller sådan information eller till leveranskedjeaktörernas faktiska anläggningar så att de har direkt tillgång till den nödvändiga informationen, om leveranskedjeaktörerna inte tillhandahåller den begärda informationen inom rimlig tid. Kommissionen bör också ges befogenhet att göra det möjligt för anmälda organ och nationella myndigheter att kontrollera riktigheten i den information som rör leveranskedjeaktörernas verksamhet.

- (78) För att säkerställa en effektiv och harmoniserad tillämpning av de ekodesignkrav som fastställs i denna förordning, inbegripet i fråga om aspekter som energianvändning eller energieffektivitet, beständighet och tillförlitlighet samt materialåtervunnet innehåll, bör efterlevnaden av dessa krav mätas med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till de allmänt vedertagna senaste metoderna. Delegerade akter som fastställer ekodesignkrav för produkter bör i regel innehålla de specifikationer för provningar, mätningar eller beräkningar som krävs för att fastställa eller kontrollera överensstämmelse. Dessutom bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att kräva att digitala verktyg som återspeglar tillämpliga beräkningskrav används, för att säkerställa att de tillämpas på ett harmoniserat sätt.
- (79) För att säkerställa att ekodesignkraven uppnår sin avsedda verkan bör denna förordning innehålla omfattande och övergripande bestämmelser som är tillämpliga på alla produkter som omfattas av ekodesignkrav och som förbjuder att dessa krav kringgås. Därför bör all sådan praxis förbjudas som leder till en omotiverad ändring av produktens prestanda under provningen avseende överensstämmelse eller kort efter det att produkten har tagits i bruk, och som leder till en deklarerad prestanda som felaktigt återger produktens faktiska prestanda när den används.
- (80) När så är lämpligt bör det vara möjligt att i delegerade akter som fastställer ekodesignkrav hänvisa till användningen av standarder för att fastställa eller kontrollera överensstämmelse. I syfte att säkerställa att det inte finns några handelshinder på den inre marknaden bör sådana standarder ha harmoniserats på unionsnivå. När en hänvisning till sådana standarder har antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012⁽⁴⁶⁾ och offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* bör produkter som överensstämmer med sådana standarder anses överensstämma med de ekodesignkrav som antas enligt den här förordningen i den mån de omfattas av de relevanta harmoniserade standarderna. På samma sätt bör metoder för provning, mätning eller beräkning som överensstämmer med harmoniserade standarder anses överensstämma med de krav på provnings-, mättnings- och beräkningsmetoder som fastställs i de relevanta delegerade akterna om fastställande av ekodesignkrav, i den mån de omfattas av de relevanta harmoniserade standarderna.
- (81) Unionens nuvarande standardiseringsram, som bygger på de principer enligt den nya metoden som fastställs i rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder⁽⁴⁷⁾ och på förordning (EU) nr 1025/2012, utgör som standard ramen för utarbetande av standarder som föreskriver en presumtion om överensstämmelse med de relevanta kraven i den här förordningen. I avsaknad av relevanta hänvisningar till harmoniserade standarder bör kommissionen kunna anta genomförandeakter som fastställer gemensamma specifikationer som en reservlösning i undantagsfall för att göra det lättare för tillverkaren att efterleva ekodesignkraven, till exempel när standardiseringsprocessen blockerar på grund av ett bristande samförstånd mellan intressenter eller när fastställandet av en harmoniserad standard försenas och den föreskrivna tidsfristen inte kan hållas. Sådana förseningar kan till exempel uppstå när den kvalitet som krävs inte uppnås. Dessutom bör det vara möjligt att använda denna lösning om kommissionen har begränsat eller dragit tillbaka hänvisningarna till relevanta harmoniserade standarder i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012. Överensstämmelsen med gemensamma specifikationer bör också leda till presumtion om överensstämmelse. För att säkerställa effektivitet bör kommissionen involvera relevanta intressenter i processen för att fastställa de gemensamma specifikationer som omfattar de ekodesignkrav som antas enligt denna förordning.
- (82) För att göra det möjligt för ekonomiska aktörer att visa, och för de behöriga myndigheterna att kontrollera, att produkter som tillhandahålls på marknaden uppfyller de ekodesignkrav som har antagits enligt denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att fastställa förfaranden för bedömning av överensstämmelse som är lämpliga och står i proportion till den berörda produktens beskaffenhet och de produktparametrar som regleras. För att säkerställa konsekvens med annan unionsrätt bör förfarandena för bedömning av överensstämmelse väljas bland förfarandena i modulen för intern tillverkningskontroll som ingår i denna förordning och de moduler som ingår i Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG⁽⁴⁸⁾, från de minst strikta till de striktaste. För att ytterligare säkerställa att den tillämpliga modulen är lämplig och står i proportion till den berörda produktens beskaffenhet och de produktparametrar som regleras bör kommissionen vid behov anpassa den valda modulen i enlighet med detta.

⁽⁴⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

⁽⁴⁷⁾ EUT C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽⁴⁸⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

- (83) Tillverkare bör upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse i syfte att tillhandahålla information om produkters överensstämmelse med denna förordning. Tillverkarna skulle också enligt annan unionsrätt kunna åläggas att upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse. För att säkerställa effektiv tillgång till information för marknadskontrolländamål bör en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas med avseende på all unionsrätt. För att minska den administrativa bördan för ekonomiska aktörer bör denna enda EU-försäkran om överensstämmelse kunna utgöras av dokumentation bestående av enskilda relevanta EU-försäkringar om överensstämmelse.
- (84) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008⁽⁴⁹⁾ fastställs regler för ackreditering av organ för bedömning av överensstämmelse samt fastställs allmänna principer som styr CE-märkningen och dess förhållande till övrig märkning. Den förordningen bör vara tillämplig på de produkter som omfattas av den här förordningen för att säkerställa att produkter som omfattas av den fria rörligheten för varor inom unionen uppfyller krav som ger en hög skyddsnivå för allmänintressen, såsom människors hälsa, säkerhet och miljön. Om ekodesignkrav har antagits för en produkt bör CE-märkningen ange att produkten överensstämmer med denna förordning och de ekodesignkrav som har antagits i enlighet med den, i den mån de avser produkten. Med tanke på att i denna förordning föreskrivs att ekodesignkrav ska fastställas för ett stort antal produkter bör de delegerade akter som fastställer kraven fastställa regler för märkningar om överensstämmelse med avseende på ekodesignkrav, i syfte att säkerställa överensstämmelse med de krav enligt unionsrätten som är tillämpliga på de produkter som omfattas, förhindra förväxling med andra märkningar och minimera den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna.
- (85) Vissa av de moduler för bedömning av överensstämmelse som fastställs i beslut nr 768/2008/EG kräver att organ för bedömning av överensstämmelse ingriper. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör medlemsstaternas myndigheter anmäla dessa organ till kommissionen.
- (86) För att säkerställa en enhetlig kvalitetsnivå vid bedömning av överensstämmelse måste krav fastställas för de anmälande myndigheter som är involverade i bedömningen, anmälan och övervakningen av anmälda organ. Medlemsstaterna bör särskilt säkerställa att den anmälande myndigheten är objektiv och opartisk i sin verksamhet. De anmälande myndigheterna bör se till att de uppgifter som de erhåller behandlas konfidentiellt, men de bör kunna utbyta information om anmälda organ med nationella myndigheter, de anmälande myndigheterna i andra medlemsstater och med kommissionen, för att säkerställa enhetlighet i bedömningen av överensstämmelse. För att effektivt kunna fastställa och övervaka de ansökande organens kompetens och oberoende bör de anmälande myndigheterna endast bedöma det specifika rättsliga organ som ansöker om anmälan, utan att ta hänsyn till moderbolagens eller systerbolagens meriter. Av samma skäl bör anmälande myndigheter bedöma de ansökande organen i förhållande till alla relevanta krav och uppgifter i samband med bedömning av överensstämmelse, med utgångspunkt i harmoniserade standarder för de krav och uppgifter som omfattas av dessa standarder.
- (87) Med tanke på deras centrala roll för att säkerställa att bedömningar av överensstämmelse är tillförlitliga när det gäller ekodesignkrav är det viktigt att de anmälande myndigheterna har tillräckligt med kompetent personal och tillräcklig finansiering till sitt förfogande för att kunna utföra sina uppgifter korrekt.
- (88) Det är av största vikt att alla anmälda organ utför sina uppgifter på samma nivå, på lika konkurrensvillkor och autonomt. Det bör därför fastställas krav för organ för bedömning av överensstämmelse som vill erhålla status som anmält organ för att utföra bedömningar av överensstämmelse. Dessa krav bör fortsätta att vara tillämpliga i syfte att säkerställa att det anmälda organets kompetens upprätthålls. För att säkerställa dess autonomi bör det anmälda organet och den personal som det anställer vara skyldiga att förbli oberoende gentemot ekonomiska aktörer i värdekedjan för de produkter för vilka det har anmälts och från andra företag, inbegripet företagssammanslutningar, moder- och systerbolag, dotterbolag och underentreprenörer.
- (89) Om ett organ för bedömning av överensstämmelse visar att det uppfyller kriterierna i de harmoniserade standarderna bör det förutsättas uppfylla motsvarande krav i denna förordning.
- (90) Organ för bedömning av överensstämmelse lägger ofta ut verksamhet kopplad till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag. För att säkerställa att produkter som släpps ut på unionsmarknaden uppfyller ekodesignkraven bör underentreprenörer och dotterbolag för bedömning av överensstämmelse uppfylla samma krav som anmälda organ när det gäller utförandet av bedömningar av

⁽⁴⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

överensstämmelse enligt denna förordning. För att säkerställa att detta är fallet bör de relevanta anmälda organen fastställa förfaranden för fortlöpande övervakning av sina underentreprenörers eller dotterbolags kompetens, verksamhet och resultat, till exempel genom en kvalifikationsmatris.

- (91) För att de anmälande myndigheterna ska kunna fastställa och övervaka de ansökande organens kompetens och oberoende på ett effektivt sätt bör de anmälda organen vara och förbli autonoma. Därför bör vissa verksamheter och beslutsprocesser, både i fråga om bedömning av överensstämmelse för produkter och om annan verksamhet vid det anmälda organet, uteslutande utföras av det enskilda anmälda organet självt.
- (92) För att underlätta fastställandet och övervakningen av de ansökande organens kompetens och oberoende bör de ansökande organen tillhandahålla en beskrivning av hur deras berörda personal och denna personals ställning och uppgifter motsvarar de uppgifter för bedömning av överensstämmelse som dessa organ avser att bli anmälda för, till exempel i form av en kvalifikationsmatris, och på så sätt göra det möjligt för den anmälande myndigheten att mer effektivt bedöma personalens lämplighet och de anmälda organens fortsatta autonomi. De anmälda organen bör säkerställa att den personal som utför olika bedömningar av överensstämmelse roteras.
- (93) Eftersom de tjänster som anmälda organ i en medlemsstat erbjuder kan avse produkter som tillhandahålls på marknaden i hela unionen är det lämpligt att ge övriga medlemsstater och kommissionen möjlighet att göra invändningar rörande ett anmält organ.
- (94) För att underlätta och påskynda förfarandet för bedömning av överensstämmelse och för att säkerställa likabehandling av ekonomiska aktörer är det viktigt att de anmälda organen tillämpar förfarandena för bedömning av överensstämmelse konsekvent och utan att skapa onödigt börda för de ekonomiska aktörerna.
- (95) Innan ett slutligt beslut fattas om huruvida en produkt kan beviljas ett intyg om överensstämmelse bör den ekonomiska aktör som vill släppa ut produkten på marknaden tillåtas att komplettera den relevanta dokumentationen endast en gång. Denna begränsning är nödvändig för att säkerställa att de anmälda organen inte kan hjälpa tillverkarna att göra ändringar förrän överensstämmelse har uppnåtts, eftersom detta skulle innebära att den tillhandahållna tjänsten liknar en konsulttjänst och i praktiken skulle kunna försvaga det allmänintresse som de anmälda organens uppgifter har. När så är lämpligt bör de anmälda organen också kunna belägga intyg eller beslut om godkännande med restriktioner, eller dra in eller återkalla dem tillfälligt eller slutligt.
- (96) För att göra det lättare att identifiera och komma till rätta med fall av bristande överensstämmelse hos anmälda organ, tillverkare eller produkter bör anmälda organ proaktivt vidarebefordra relevant information som står till deras förfogande till de anmälande myndigheterna eller marknadskontrollmyndigheterna.
- (97) Det är viktigt att säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan anmälda organ och marknadskontrollmyndigheter, även från andra medlemsstater. Anmälande myndigheter och anmälda organ bör därför säkerställa att begäranden om information från marknadskontrollmyndigheterna följs upp.
- (98) Kommissionen bör möjliggöra lämplig samordning och lämpligt samarbete mellan anmälda organ. För att säkerställa en harmoniserad tillämpning av ekodesignkraven bör de anmälda organen diskutera och samordna frågor som kan skilja sig åt. I den processen bör de ta hänsyn till relevanta riktlinjer och rekommendationer som utfärdats av de europeiska standardiseringsorganens behöriga tekniska kommittéer.
- (99) För att uppmuntra konsumenterna att göra hållbara val, särskilt när de hållbaraste produkterna inte är tillräckligt ekonomiskt överkomliga, skulle mekanismer som miljörabatter och miljöbeskattning kunna föreskrivas. När medlemsstaterna beslutar att använda incitament för att belöna produkter med bästa prestanda bör de göra detta genom att rikta in dessa incitament på de två högsta utnyttjade prestandaklasser som fastställts genom de delegerade akter som antas enligt denna förordning, inte nödvändigtvis kumulativt, för den händelse att prestandaklasserna fastställs i förhållande till mer än en parameter. För energirelaterade produkter som omfattas av förordning (EU) 2017/1369 eller för däck som omfattas av märkningskrav med avseende på drivmedelseffektivitet och andra parametrar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/740⁽⁵⁰⁾ bör de kriterier som fastställs i dessa

⁽⁵⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/740 av den 25 maj 2020 om märkning av däck med avseende på drivmedelseffektivitet och andra parametrar, om ändring av förordning (EU) 2017/1369 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1222/2009 (EUT L 177, 5.6.2020, s. 1).

två instrument tillämpas i stället för kriterierna i den här förordningen. Medlemsstaterna bör dock inte kunna förbjuda att en produkt släpps ut på marknaden på grundval av dess prestandaklass. Införandet av incitament från medlemsstaterna bör inte påverka tillämpningen av unionens regler om statligt stöd.

- (100) Offentlig upphandling står för 14 procent av unionens BNP. För att bidra till målet att uppnå klimatneutralitet, förbättra energi- och resurseffektiviteten och omställningen till en cirkulär ekonomi som skyddar folkhälsan och den biologiska mångfalden, genom att säkerställa att det finns tillräcklig efterfrågan på mer miljömässigt hållbara produkter, bör upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, när så är lämpligt, anpassa sin upphandling till särskilda krav för miljöanpassad offentlig upphandling. Jämfört med en frivillig strategi kommer obligatoriska krav för miljöanpassad offentlig upphandling att säkerställa att användningen av de offentliga utgifterna för att öka efterfrågan på produkter med bättre prestanda maximeras. Det är viktigt att medlemsstaterna tillhandahåller stöd till nationella upphandlande myndigheter för att utbilda och omskola personal som ansvarar för miljöanpassad offentlig upphandling. Dessa krav för miljöanpassad offentlig upphandling bör vara minimikrav, vilket innebär att upphandlande myndigheter och upphandlande enheter bör kunna fastställa ytterligare och striktare krav. Kraven bör vara öppna, objektiva och icke-diskriminerande. Förandet för offentlig upphandling bör genomföras av upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU⁽⁵¹⁾ och 2014/25/EU⁽⁵²⁾ och tillämplig sektorslagstiftning samt med unionens internationella åtaganden, inbegripet avtalet om offentlig upphandling och andra internationella avtal som unionen är bunden av. Dessa krav påverkar inte upphandlande myndigheters och enheters möjlighet att åberopa sådana avvikelser eller undantag i fråga om offentliga kontrakt som anges i unionsrätten, särskilt i direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU. De krav som fastställs för specifika produktgrupper bör uppfyllas inte bara när dessa produkter upphandlas direkt i offentliga varukontrakt utan även vid offentliga byggtjänstkontrakt eller tjänstekontrakt där dessa produkter kommer att användas för verksamhet som omfattas av dessa kontrakt. Dessa krav bör fastställas i förhållande till de produktaspekter som behandlas i den delegerade akt som reglerar produkterna i fråga. Som en del av dessa krav kan kommissionen fastställa obligatoriska tekniska minimispecifikationer som kräver att produkterna uppfyller de bästa möjliga prestandanivåer som anges i de relevanta delegerade akterna, inbegripet, i förekommande fall, de två högsta prestanda- eller poängklasserna. Till följd av detta skulle det till exempel vara obligatoriskt för upphandlande myndigheter och upphandlande enheter att kräva att anbudsgivarnas produkter uppfyller specifika krav på koldioxidavtryck. I enlighet med ramen för offentlig upphandling bör dessa obligatoriska tekniska minimispecifikationer undvika att på konstlad väg begränsa konkurrensen och gynna en viss ekonomisk aktör. Kommissionen skulle också kunna fastställa obligatoriska minimikriterier för tilldelning, inbegripet tilldelning av en särskild viktning på mellan 15 och 30 procent till dessa kriterier i syfte att säkerställa att de i betydande utsträckning kan påverka valet av produkter till förmån för dem som är miljömässigt mest hållbara. Följaktligen skulle det till exempel vara obligatoriskt för upphandlande myndigheter och upphandlande enheter att tilldela det materialåtervunna innehållet i produkterna i fråga en minimiviktning på mellan 20 och 30 procent. Som en följd av detta skulle upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i det särskilda tilldelningsförfarandet ha möjlighet att tilldela materialåtervunnet innehåll en viktning som är högre än 30 procent, men inte lägre än 20 procent. Tilldelningskriterier bör ges företräde framför tekniska specifikationer när det råder osäkerhet om tillgången till eller kostnaden för de bäst presterande produkterna på unionsmarknaden. Kommissionen kan också fastställa villkor och mål för fullgörande av kontrakt, enligt vilka upphandlande myndigheter och upphandlande enheter till exempel bör tilldela minst 50 procent av sin årliga upphandling av vissa produkter till dem som har mer än 70 procent återvinningsbart material. Till följd av detta skulle medlemsstaterna fortfarande kunna fastställa högre mål för upphandlingen av dessa produkter. När kommissionen utarbetar genomförandeakter, och i synnerhet när den överväger den ekonomiska genomförbarheten för upphandlande myndigheter och upphandlande enheter, bör den ta hänsyn till bästa möjliga miljöprodukter och miljölösningar som finns tillgängliga på marknaden, kravens inverkan på konkurrensen och det faktum att olika upphandlande myndigheter och upphandlande enheter i olika medlemsstater kan ha olika budgetkapacitet eller andra begränsningar med avseende på klimatförhållanden eller nätinfrastruktur.
- (101) Medlemsstaterna bör inte hindras från att införa eller behålla nationella åtgärder för miljöanpassad offentlig upphandling när det gäller produktgrupper för vilka krav för offentlig upphandling enligt denna förordning ännu inte har fastställts eller från att införa strängare nationella krav för produkter som omfattas av tillämpningsområdet för genomförandeakter som fastställer krav för miljöanpassad offentlig upphandling, förutsatt att sådana åtgärder och krav är förenliga med unionsrätten.

⁽⁵¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽⁵²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (102) En effektiv kontroll av efterlevnaden av ekodesignkraven är avgörande för att säkerställa lika konkurrens på unionsmarknaden och för att säkerställa att denna förordnings förväntade fördelar och bidrag till uppnåendet av unionens klimat-, energi- och cirkularitetsmål uppnås. Förordning (EU) 2019/1020 som fastställer en övergripande ram för marknads kontroll och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden bör därför tillämpas på produkter för vilka ekodesignkrav fastställs i enlighet med denna förordning, i den mån det inte finns några särskilda bestämmelser med samma syfte, karaktär eller verkan i denna förordning. För att minska de problematiska nivåerna av bristande överensstämmelse hos produkter som omfattas av genomförandeåtgärder som har antagits enligt direktiv 2009/125/EG, för att förebygga bristande överensstämmelse med framtida ekodesignkrav mer ändamålsenligt och med hänsyn tagen till denna förordnings bredare tillämpningsområde och större ambitioner jämfört med direktiv 2009/125/EG, bör denna förordning innehålla särskilda ytterligare bestämmelser som kompletterar den ram som skapas genom förordning (EU) 2019/1020. Dessa regler bör syfta till att ytterligare stärka planeringen och samordningen av, liksom stödet till, medlemsstaternas insatser och bör förse kommissionen med fler verktyg för att bidra till att säkerställa att marknadskontrollmyndigheterna vidtar tillräckliga åtgärder för att förhindra bristande överensstämmelse med ekodesignkraven.
- (103) Förutom marknadskontrollmyndigheterna har tullmyndigheterna också en viktig roll att spela i genomförandet av denna förordning när det gäller importerade varor och kan för detta ändamål stödja sig på rådets förordning (EG) nr 515/97⁽⁵³⁾.
- (104) För att säkerställa att lämpliga och tillräckliga kontroller utförs vad gäller ekodesignkraven bör medlemsstaterna i sin nationella strategi för marknads kontroll som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EU) 2019/1020 utarbeta ett särskilt avsnitt som räknar upp vilka produkter eller krav som de har identifierat som prioriteringar för marknads kontrollen enligt denna förordning och de åtgärder som planeras för att minska eller få de relevanta produkternas bristande överensstämmelse med relevanta ekodesignkrav att upphöra.
- (105) Prioriteringarna för marknads kontroll enligt denna förordning bör fastställas på grundval av objektiva kriterier såsom den konstaterade nivån av bristande överensstämmelse eller den miljöpåverkan som följer av den bristande överensstämmelsen. De åtgärder som planeras för att hantera dessa prioriteringar bör i sin tur stå i proportion till de uppgifter som ligger till grund för prioriteringen av dem.
- (106) Baserat på uppgifter som förts in i det informations- och kommunikationssystem som avses i förordning (EU) 2019/1020 bör kommissionen utarbeta en rapport med information om det antal kontroller som har utförts och deras beskaffenhet, om de nivåer av bristande överensstämmelse som har konstaterats och om typen och omfattningen av de sanktioner som har ålagts i fråga om bristande efterlevnad av ekodesignkrav under de fyra föregående kalenderåren. Rapporten bör innehålla en jämförelse mellan medlemsstaternas åtgärder och de planerade åtgärderna, vägledande riktmärken och en förteckning över prioriteringar för marknads kontrollmyndigheterna. När kommissionen överväger att anta genomförandeakter i enlighet med artikel 11.4 i förordning (EU) 2019/1020 bör den beakta resultaten av de rapporter som den utarbetat enligt denna förordning på grundval av den information som marknads kontrollmyndigheterna infört i det informations- och kommunikationssystem som avses i förordning (EU) 2019/1020, och bör i förekommande fall behandla de produkter eller produktgrupper som omfattas av delegerade akter som antas enligt denna förordning, i förhållande till vilka särskilda risker eller allvarliga överträdelser kontinuerligt har identifierats, för att säkerställa en hög grad av efterlevnad av denna förordning.
- (107) För att ytterligare stärka samordningen mellan marknads kontrollmyndigheterna bör den grupp för administrativt samarbete (*Adco-gruppen*) som inrättas enligt förordning (EU) 2019/1020, i syfte att fastställa vilka produkter eller krav som har identifierats som prioriteringar för marknads kontroll enligt denna förordning och de åtgärder som planeras för att minska eller få den bristande överensstämmelsen med denna förordning att upphöra, regelbundet sammanträda och identifiera de gemensamma marknads kontrollprioriteringar som ska beaktas i medlemsstaternas nationella strategier för marknads kontroll, prioriteringarna för tillhandahållandet av unionsstöd samt de ekodesignkrav som antas enligt den här förordningen och som tillämpas eller tolkas på olika sätt och således leder till snedvridningar på marknaden.
- (108) För att stödja medlemsstaterna i deras ansträngningar att se till att tillräckliga åtgärder vidtas för att förhindra bristande överensstämmelse med ekodesignkraven bör kommissionen i tillämpliga fall nyttja de stödåtgärder som föreskrivs i förordning (EU) 2019/1020. Kommissionen bör organisera och, när så är lämpligt, finansiera

⁽⁵³⁾ Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

gemensamma projekt för marknads kontroll och provning på områden av gemensamt intresse, gemensamma investeringar i marknads kontrollkapacitet och gemensamma utbildningsprogram för personal vid marknads kontrollmyndigheter, tullmyndigheter, anmälande myndigheter och anmälda organ. Dessutom bör kommissionen utarbeta riktlinjer för hur de krav som antas enligt denna förordning ska tillämpas och verkställas när detta är nödvändigt för att säkerställa att de tillämpas på ett harmoniserat sätt.

- (109) Produkter bör endast släppas ut på marknaden om de inte utgör en risk. För en bättre anpassning till den särskilda karaktären hos ekodesignkraven, och för att säkerställa att marknads kontrollinsatserna inriktas på bristande överensstämmelse med dessa krav, bör en produkt som utgör en risk vid tillämpningen av denna förordning definieras som en produkt som, genom att inte uppfylla ett ekodesignkrav eller på grund av att en ansvarig ekonomisk aktör inte uppfyller ett ekodesignkrav, negativt skulle kunna påverka miljön eller de andra allmänna intressen som skyddas genom det kravet. Denna mer specifika definition bör användas när artiklarna 19 och 20 i förordning (EU) 2019/1020 tillämpas.
- (110) Det bör inrättas ett förfarande enligt vilket berörda parter informeras om åtgärder som planeras för produkter som utgör en risk. Förfarandet bör även ge marknads kontrollmyndigheterna möjlighet att, i samarbete med de berörda ekonomiska aktörerna, ingripa i ett tidigt skede när det gäller sådana produkter. I detta syfte bör den skydds klausul som för närvarande ingår i direktiv 2009/125/EG uppdateras och anpassas till de skydds förfaranden som ingår i annan harmoniserad unionslagstiftning och i beslut nr 768/2008/EG.
- (111) Marknads kontrollmyndigheterna bör ha rätt att kräva att ekonomiska aktörer vidtar korrigerande åtgärder när det konstateras att en produkt inte uppfyller ekodesignkraven eller att den ekonomiska aktören har brutit mot bestämmelserna om utsläppande eller tillhandahållande på marknaden av produkter eller andra regler som rör denne.
- (112) När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁽⁵⁴⁾. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (113) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller att a) fastställa förfaranden för utfärdande och kontroll av digital behörighet för ekonomiska aktörers och andra relevanta aktörers åtkomst till de uppgifter som lagras i det digitala produktpasset på grundval av deras respektive rättigheter, b) specificera genomförandearrangemangen för sammankoppling av registret och EU:s gemensamma kontaktpunkt för tull – Systemet för utbyte av intyg, inbegripet meddelandet om den unika registreringsbeteckningen, c) fastställa gemensamma krav för etiketternas layout, d) anta och uppdatera en förteckning över åtgärder för självreglering som betraktas som giltiga alternativ till en delegerad akt som har antagits enligt denna förordning, e) fastställa detaljerna och formatet för offentliggörande av information om osålda konsumentprodukter som har kasserats, f) fastställa, ändra eller upphäva gemensamma specifikationer som omfattar för ekodesignkrav, de väsentliga kraven för digitala produktpass eller för provnings-, mätning- eller beräkningsmetoder, g) fastställa minimikrav för tilldelning av offentliga kontrakt för inköp av produkter som omfattas av ekodesignkrav, eller för byggtreprenader eller tjänster där dessa produkter används till verksamhet som omfattas av sådana kontrakt, samt h) besluta, enligt unionsförfarandet i fråga om skyddsåtgärder, huruvida en nationell åtgärd är berättigad. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽⁵⁵⁾.
- (114) För att stärka förtroendet för produkter som släpps ut på marknaden, särskilt för att kunna lita på att produkterna uppfyller ekodesignkraven, måste allmänheten vara säker på att ekonomiska aktörer som släpper ut produkter som inte uppfyller kraven på marknaden kommer att bli föremål för sanktioner. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna fastställer regler om sanktioner som ska gälla vid överträdelser av denna förordning och säkerställer

⁽⁵⁴⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

att reglerna genomförs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande och bör åtminstone inbegripa böter och tidsbegränsad uteslutning från förfaranden för offentlig upphandling. Utan att det påverkar medlemsstaternas autonomi i processuella frågor och de behöriga myndigheternas och domares diskretionära rätt att besluta om lämpliga sanktioner i enskilda fall, bör gemensamma, icke uttömmande kriterier införas för att fastställa typen av och nivån på de sanktioner som ska påföras vid fall av överträdelse av denna förordning för att underlätta en mer enhetlig tillämpning av sanktioner. Kriterierna bör bland annat inbegripa överträdelsens karaktär, allvarlighetsgrad och varaktighet, den finansiella ställningen för den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig, angiven till exempel genom den totala omsättningen eller årsinkomsten, och de ekonomiska fördelar som har uppstått i samband med överträdelsen och som den har medfört, i den mån dessa fördelar kan fastställas.

- (115) Kommissionen bör utföra en utvärdering av denna förordning. Enligt punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör denna utvärdering baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och mervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Kommissionen bör till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och dess inverkan på produkternas miljömässiga hållbarhet och den inre marknadens funktion. Rapporten bör vid behov åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.
- (116) Det är lämpligt att kommissionen bedömer de potentiella fördelarna med att fastställa krav även när det gäller produkters sociala aspekter. Som en del av den bedömningen bör kommissionen överväga i vilken utsträckning dessa krav skulle kunna komplettera unionsrätten för att på så sätt åtgärda negativa effekter på mänskliga och sociala rättigheter som orsakas av företags verksamhet och av produkter. Kommissionen bör därför inom fyra år från den dag då denna förordning träder i kraft utvärdera de potentiella fördelarna med att inkludera krav på social hållbarhet i denna förordnings tillämpningsområde. Kommissionen bör överlämna en rapport om utvärderingen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Rapporten bör när så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.
- (117) För att underlätta privat kontroll av efterlevnaden av denna förordning bör konsumenterna som har lidit skada på grund av att en produkt inte uppfyller ekodesignkraven ha rätt att begära ersättning för denna skada av produktens tillverkare eller, om tillverkaren inte är etablerad i unionen, av importören eller tillverkarens auktoriserade representant eller, om ingen av dessa ekonomiska aktörer är etablerad i unionen, av leverantören av distributionstjänster. Denna rätt till ersättning bör inte påverka andra rättsliga åtgärder som är tillgängliga för konsumenterna enligt unionsrätten, såsom rättsliga åtgärder mot säljaren vid bristande avtalsenlighet för de varor som säljs i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771⁽⁵⁶⁾. Medlemsstaterna bör inte heller hindras från att behålla eller införa rätten för konsumenterna att tillgå andra rättsliga åtgärder i enlighet med nationell rätt, såsom reparation eller utbyte av produkter som bryter mot ekodesignkraven.
- (118) Konsumenterna bör ha rätt att hävda sina rättigheter med avseende på de skyldigheter som åläggs tillverkare och, i tillämpliga fall, importörer, auktoriserade representanter och leverantörer av distributionstjänster enligt denna förordning genom gruppansökan i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828⁽⁵⁷⁾. I detta syfte bör det i denna förordning föreskrivas att direktiv (EU) 2020/1828 är tillämpligt på gruppansökan om överträdelse av denna förordning som begås av tillverkare och, i tillämpliga fall, importörer, auktoriserade representanter och leverantörer av distributionstjänster som klassificeras som näringsidkare enligt artikel 3. 2 i det direktivet och som skadar eller skulle kunna skada konsumenters kollektiva intressen. Bilaga I till det direktivet bör därför ändras i enlighet med detta. Det åligger medlemsstaterna att säkerställa att denna ändring återspeglas i de införlivandeåtgärder som de antar i enlighet med det direktivet, även om antagandet av nationella införlivandeåtgärder i det avseendet inte är ett villkor för att det direktivet ska vara tillämpligt på sådan gruppansökan. Det direktivets tillämplighet på gruppansökan som väcks mot tillverkare och, i tillämpliga fall, importörer, auktoriserade representanter och leverantörer av distributionstjänster, på grund av överträdelse av bestämmelser i denna förordning som skadar eller skulle kunna skada konsumenters kollektiva intressen bör börja tillämpas från och med den dag då denna förordning träder i kraft.

⁽⁵⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT L 136, 22.5.2019, s. 28).

⁽⁵⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 av den 25 november 2020 om gruppansökan för att skydda konsumenters kollektiva intressen och om upphävande av direktiv 2009/22/EG (EUT L 409, 4.12.2020, s. 1).

- (119) Det är nödvändigt att ekodesignkraven är tillämpliga på ett så stort antal produkter som möjligt, och inte bara för energirelaterade produkter, och definitionen av ekodesignkraven måste utvidgas till att omfatta alla cirkularitetsaspekter. Det är också nödvändigt att anpassa denna förordning till den nya lagstiftningsram som fastställs i förordning (EG) nr 765/2008 och beslut nr 768/2008/EG, liksom att förbättra bestämmelserna relaterade till marknads kontroll. Direktiv 2009/125/EG bör därför ersättas. För att säkerställa rättsäkerhet för alla ekonomiska aktörer från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande och för att garantera lika villkor för företag som är verksamma på den inre marknaden bör bestämmelserna om insynsskyldighet i samband med kasseringen av osålda konsumentprodukter, kringgående och marknads kontroll tillämpas på samma sätt för alla aktörer i unionen. Direktiv 2009/125/EG bör därför ersättas med en förordning.
- (120) I arbetsplanen för ekodesign och energimärkning 2022–2024, som fastställs i kommissionens meddelande av den 4 maj 2022, fastställdes de politiska prioriteringarna för arbetet med energirelaterade produkter. När bestämmelserna i denna förordning träder i kraft kommer det förberedande arbetet för att bedöma genomförbarheten av ekodesignkrav i enlighet med direktiv 2009/125/EG att vara i ett mycket avancerat skede för solpaneler, pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning, pannor och värmepumpar med inbyggd tappvarmvattenberedning, varmvattenberedare, rumsvärmare för fastbränsle, luftkonditioneringsapparater, inbegrivet luft-luftvärmepumpar och komfortfläktar, värmepannor för fastbränsle, produkter för ventilationsvärme och kylning, ventilationsenheter, dammsugare, köksapparater, vattenpumpar, industrifläktar, cirkulatorer, externa nätaggregat, datorer, servrar och datalagringsprodukter, krafttransformatorer, kylskåp och frysar för professionellt bruk och bildatervagnsutrustning. Tack vare detta förberedande arbete har många områden identifierats där energi och material kan sparas, och omfattande samråd med medborgare och intressenter har ägt rum. En omstart av detta förberedande arbete inom ramen för denna förordning skulle avsevärt fördröja antagandet av krav avseende energi- och materialbesparingar för dessa produkter. För att säkerställa att det förberedande arbetet inte går förlorat är det därför nödvändigt att fastställa övergångsbestämmelser som gör det möjligt att anta genomförandeåtgärder för de produkterna i enlighet med direktiv 2009/125/EG senast den 31 december 2026. Dessutom, och för att säkerställa att de genomförandeåtgärder som antas i enlighet med artikel 15 i direktiv 2009/125/EG fungerar korrekt, bör nödvändiga ändringar som hanterar de nödvändiga tekniska frågorna i relevanta fall antas i enlighet med de relevanta bestämmelserna i det direktivet senast den 31 december 2030.
- (121) För att säkerställa rättslig säkerhet och kontinuitet för produkter som släpps ut på marknaden eller tas i drift i enlighet med genomförandeåtgärder som har antagits i enlighet med direktiv 2009/125/EG i den version som är tillämplig det datum då denna förordning träder i kraft, ska dessa åtgärder förbli gällande efter den dagen och fram till dess att de upphävs av en delegerad akt som antas i enlighet med denna förordning. Av samma skäl bör ett antal bestämmelser i direktiv 2009/125/EG fortsätta att ha full verkan i samband med tillämpningen av dessa genomförandeåtgärder. Detta gäller särskilt de bestämmelser i direktiv 2009/125/EG som utesluter transportmedel för varor eller personer från dess tillämpningsområde, fastställer definitioner som är relevanta för genomförandeåtgärder, fastställer ekonomiska aktörers ansvar för produkter som släpps ut på marknaden, anger närmare uppgifter om relevanta förfaranden för bedömning av överensstämmelse och EU-försäkran om överensstämmelse, fastställer en presumtion om överensstämmelse för produkter som har tilldelats EU-miljömärket och möjliggör nödvändiga åtgärder i fråga om harmoniserade standarder. Med tanke på vikten av att säkerställa den fria rörligheten för varor, förbjuda metoder som på olaglig väg ändrar produkternas prestanda för att uppnå ett gynnsammare resultat och säkerställa en korrekt kontroll av efterlevnaden av ekodesignkraven bör relevanta bestämmelser i denna förordning gälla för energirelaterade produkter som släpps ut på marknaden i enlighet med genomförandeåtgärder som vidtas enligt direktiv 2009/125/EG.
- (122) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra produkters miljömässiga hållbarhet och säkerställa den fria rörligheten på den inre marknaden för produkter för vilka ekodesignkrav fastställs, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, endast kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs en ram för att fastställa ekodesignkrav som produkter måste uppfylla för att få släppas ut på marknaden eller tas i bruk, i syfte att förbättra produkternas miljömässiga hållbarhet för att göra hållbara produkter till norm och minska produkters totala koldioxid- och miljöavtryck under deras livscykel, och att säkerställa den fria rörligheten för hållbara produkter på den inre marknaden.

Genom denna förordning inrättas också ett digitalt produktpass, fastställs obligatoriska krav för miljöanpassad offentlig upphandling och skapas en ram för att förhindra att osålda konsumentprodukter förstörs.

2. Denna förordning tillämpas på alla fysiska varor som släpps ut på marknaden eller tas i bruk, inklusive komponenter och intermediära produkter. Den tillämpas dock inte på

- a) livsmedel enligt definitionen i artikel 2 i förordning (EG) nr 178/2002,
- b) foder enligt definitionen i artikel 3.4 i förordning (EG) nr 178/2002,
- c) läkemedel enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2001/83/EG.
- d) veterinärmedicinska läkemedel enligt definitionen i artikel 4.1 i förordning (EU) 2019/6,
- e) levande växter, djur och mikroorganismer,
- f) produkter av mänskligt ursprung,
- g) produkter av växter och djur som är direkt kopplade till deras framtida fortplantning,
- h) fordon som avses i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 167/2013 och artikel 2.1 i förordning (EU) nr 168/2013 och i artikel 2.1 i förordning (EU) 2018/858, när det gäller de produktaspekter för vilka krav fastställs i sektorsspecifik unionslagstiftning som är tillämplig på dessa fordon.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *produkt*: alla fysiska varor som släpps ut på marknaden eller tas i bruk.
2. *komponent*: produkt som är avsedd att ingå i en annan produkt.
3. *intermediär produkt*: en produkt som kräver ytterligare tillverkning eller omvandling, såsom blandning, beläggning eller montering, för att göra den lämplig för slutanvändare.
4. *energirelaterad produkt*: alla produkter som påverkar energiförbrukningen under användningen.
5. *produktgrupp*: en uppsättning produkter som har liknande syften och som är likvärdiga i fråga om användning eller har liknande funktionella egenskaper och är likvärdiga i fråga om hur konsumenterna uppfattar dem.
6. *ekodesign*: integrering av överväganden rörande miljömässig hållbarhet i en produkts egenskaper och de processer som äger rum längs med produktens hela värdekedja.

7. *ekodesignkrav*: ett prestandakrav eller ett informationskrav som syftar till att göra en produkt, inbegripet processer som äger rum längs med produktens hela värdekedja, miljömässigt mer hållbar.
8. *prestandakrav*: ett kvantitativt eller icke-kvantitativt krav på eller med anknytning till en produkt för att uppnå en viss prestandanivå med avseende på en produktparameter som avses i bilaga I.
9. *informationskrav*: en skyldighet att en produkt åtföljs av information i enlighet med artikel 7.2.
10. *leveranskedja*: alla verksamheter och processer i tidigare led i produktens värdekedja fram till den punkt där produkten når kunden.
11. *värdekedja*: all verksamhet och alla processer som ingår i en produkts livscykel samt eventuell återtillverkning av denna.
12. *livscykel*: de på varandra följande och sammanlänkade faserna av en produkts liv, bestående av förvärv eller generering av råvaror från naturresurser, förbearbetning, tillverkning, lagring, distribution, installation, användning, underhåll, reparation, uppgradering, rekonditionering och återanvändning samt när produkten är uttjänt.
13. *uttjänt*: den livscykelfas som inleds när en produkt kasseras och avslutas när det avfallsmaterial som härrör från produkten återförs till naturen eller inkluderas i en annan produkts livscykel.
14. *miljöpåverkan*: negativ eller gynnsam förändring av miljön som helt eller delvis orsakas av produkter under deras livscykel.
15. *prestandaklass*: en rad prestandanivåer med avseende på en eller flera av de produktparametrar som avses i bilaga I, som fastställs på grundval av en gemensam metod för produkten eller produktgruppen och som är ordnade så att det är möjligt att särskilja produkter.
16. *återtillverkning*: åtgärder genom vilka en ny produkt tillverkas av föremål som är antingen avfall, produkter eller komponenter och genom vilka minst en ändring görs som väsentligt påverkar produktens säkerhet, prestanda, syfte eller typ.
17. *uppgradering*: åtgärder som vidtas för att förbättra en produkts funktionalitet, prestanda, kapacitet, säkerhet eller utseende.
18. *rekonditionering*: åtgärder som vidtas för att förbereda, rengöra, testa, underhålla och vid behov reparera en produkt eller en kasserad produkt i syfte att återställa dess prestanda eller funktion inom det avsedda användningsområde och prestandaområde som ursprungligen planerades på designstadiet vid tidpunkten för utsläppandet av produkten på marknaden.
19. *underhåll*: en eller flera åtgärder som vidtas för att hålla en produkt i ett skick där den kan uppfylla sitt avsedda syfte.
20. *reparation*: en eller flera åtgärder som vidtas för att återföra en defekt produkt eller avfall till ett skick där produkten eller avfallet uppfyller sitt avsedda syfte.
21. *förtida åldrande*: en inbyggd funktion i en produkt eller en efterföljande åtgärd eller underlåtenhet som leder till att produkten inte fungerar eller fungerar sämre utan att förändringarna i fråga om funktion eller prestanda är resultatet av normalt slitage.
22. *beständighet*: en produkts förmåga att över tid upprätthålla sin funktion och prestanda under specificerade villkor för användning, underhåll och reparation.
23. *tillförlitlighet*: sannolikheten för att en produkt fungerar såsom erfordras under givna förhållanden under en viss tidsperiod utan att något inträffar som resulterar i att produkten inte längre utför en primär eller sekundär funktion.
24. *miljöavtryck*: kvantifiering av en produkts miljöpåverkan under dess livscykel, oavsett om det gäller en enda miljöpåverkanskategori eller en samlad uppsättning påverkanskategorier baserat på den metod för produkters miljöavtryck som fastställs i rekommendation (EU) 2021/2279 eller andra vetenskapliga metoder som utvecklats av internationella organisationer, som provats i stor skala i samarbete med olika industrisektorer och som antas eller genomförts av kommissionen i annan unionsrätt.

25. *koldioxidavtryck*: summan av utsläpp och upptag av växthusgaser i ett produktsystem, uttryckt som koldioxid-ekvivalenter och baserat på en livscykelanalys där endast miljöpåverkanskategorin klimatförändring använts.
26. *materialavtryck*: den totala mängd råvaror som utvinns för att tillgodose slutlig konsumtionsefterfrågan.
27. *ämne som inger betänkligheter*: ett ämne som
- a) uppfyller kriterierna i artikel 57 i förordning (EG) nr 1907/2006 och är identifierade i enlighet med artikel 59.1 i den förordningen,
 - b) är klassificerade i del 3 i bilaga VI till förordning (EG) nr 1272/2008 i en av följande faroklasser eller farokategorier:
 - i) Cancerogenitet, kategorierna 1 och 2.
 - ii) Mutagenitet i könsceller, kategorierna 1 och 2.
 - iii) Reproduktionstoxicitet, kategorierna 1 och 2.
 - iv) Hormonstörande för människors hälsa, kategorierna 1 och 2.
 - v) Hormonstörande för miljön, kategorierna 1 och 2.
 - vi) Långlivade, mobila och toxiska eller mycket långlivade och mycket mobila egenskaper.
 - vii) Långlivade, bioackumulerande och toxiska eller mycket långlivade och mycket bioackumulerande egenskaper.
 - viii) Luftvägssensibiliserande, kategori 1.
 - ix) Hudsensibiliserande, kategori 1.
 - x) Farligt för vattenmiljön – kategorierna kronisk 1–4.
 - xi) Farligt för ozonskiktet.
 - xii) Specifik organotoxicitet – upprepad exponering, kategorierna 1 och 2.
 - xiii) Specifik organotoxicitet – enstaka exponering, kategorierna 1 och 2.
 - c) regleras enligt förordning (EU) 2019/1021, eller
 - d) inverkar negativt på återanvändningen och återvinningen av material i den produkt där det finns.
28. *digitalt produktpass*: en uppsättning uppgifter som är specifika för en produkt och som innehåller den information som anges i den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4 och som kan nås på elektronisk väg via en databärare i enlighet med kapitel III.
29. *databärare*: en linjär streckkodssymbol, en tvådimensionell symbol eller något annat automatiskt dataupptagningsmedium för identifiering som kan läsas av en anordning.
30. *unik produktbeteckning*: en unik teckensträng för identifiering av en produkt som också innehåller en webblänk till det digitala produktpasset.
31. *unik aktörsbeteckning*: en unik teckensträng för identifiering av en aktör som är involverad i en produkts värdekedja.
32. *leverantör av tjänster avseende digitala produktpass*: en fysisk eller juridisk person som är en oberoende tredje part, auktoriserad av den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk, och som behandlar uppgifterna för produktens digitala produktpass i syfte att göra sådana uppgifter tillgängliga för ekonomiska aktörer och andra berörda aktörer som har rätt att få åtkomst till dessa uppgifter enligt denna förordning eller annan unionslagstiftning.

33. *unik anläggningsbeteckning*: en unik teckensträng för identifiering av platser eller byggnader som är involverade i en produkts värdekedja eller som används av aktörer som är involverade i en produkts värdekedja.
34. *förstörelse*: att avsiktligt skada eller kassera en produkt som avfall, med undantag för kassering i det enda syftet att leverera den kasserade produkten för förberedelse för återanvändning, inbegripet rekonditionering eller återtillverkning.
35. *kund*: en fysisk eller juridisk person som för eget bruk köper, hyr eller tar emot en produkt, oberoende av om vederbörande agerar för ändamål som faller utanför den egna närings-, företags-, hantverks- eller yrkesverksamheten.
36. *konsumentprodukt*: en produkt, med undantag av komponenter och intermediära produkter, som främst är avsedd för konsumenter.
37. *osåld konsumentprodukt*: en konsumentprodukt som inte har sålts, inbegripet överskott, överskottslager och restlager och produkter som har returnerats av en konsument på grundval av sin ångerrätt i enlighet med artikel 9 i direktiv 2011/83/EU eller, i tillämpliga fall, under en längre ångerfrist som har beviljats av näringsidkaren.
38. *åtgärd för självreglering*: en frivillig överenskommelse eller en uppförandekod som ingås av ekonomiska aktörer på eget initiativ och som de ansvarar för att verkställa.
39. *tillhandahållande på marknaden*: leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.
40. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande för första gången av en produkt på unionsmarknaden.
41. *ibruktagande*: första användningen av en produkt för det avsedda ändamålet inom unionen.
42. *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt eller som låter konstruera eller tillverka en produkt och saluför produkten under sitt eget namn eller eget varumärke.
43. *auktoriserad representant*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från en tillverkare har rätt att i tillverkarens ställe utföra särskilda uppgifter med avseende på tillverkarens skyldigheter enligt denna förordning.
44. *importör*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en produkt från ett tredjeland på unionsmarknaden.
45. *distributör*: varje fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utom tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en produkt på marknaden.
46. *ekonomisk aktör*: tillverkaren, den auktoriserade representanten, importören, distributören, återförsäljaren och leverantören av distributionstjänster.
47. *oberoende aktör*: en fysisk eller juridisk person som är oberoende av tillverkaren och som direkt eller indirekt är involverad i rekonditionering, reparation, underhåll eller behandling för ändrad användning av en produkt, inbegripet avfallshanteringsaktörer, rekonditionerare, reparatörer, tillverkare eller distributörer av reparationsutrustning, verktyg eller reservdelar, samt utgivare av teknisk information, aktörer som erbjuder inspektions- och provningstjänster och aktörer som erbjuder utbildning för installatörer, tillverkare och reparatörer av utrustning.
48. *professionell reparatör*: en fysisk eller juridisk person som tillhandahåller yrkesmässiga reparations- och underhållstjänster för en produkt, oavsett om denna person agerar inom tillverkarens distributionssystem eller självständigt.
49. *teknisk specifikation*: ett dokument där det fastställs vilka tekniska krav som ska uppfyllas av en produkt, en processer eller en tjänst.
50. *CE-märkning*: märkning genom vilken tillverkaren visar att den relevanta produkten är förenlig med tillämpliga krav i unionens harmoniseringslagstiftning som föreskriver att denna märkning ska anbringas.

51. *bedömning av överensstämmelse*: den process där det fastställs huruvida de ekodesignkrav som anges i de relevanta delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 är uppfyllda.
52. *organ för bedömning av överensstämmelse*: ett organ som utför bedömning av överensstämmelse, inbegripet kalibrering, provning, certifiering och kontroll.
53. *anmält organ*: organ för bedömning av överensstämmelse som har anmälts i enlighet med kapitel IX.
54. *leverantör av en internetbaserad marknadsplats*: en leverantör av förmedlingstjänster som använder ett onlinegränssnitt som gör det möjligt för kunder att ingå avtal på distans med ekonomiska aktörer för försäljning av produkter som omfattas av delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.
55. *återförsäljare*: en distributör eller annan fysisk eller juridisk person som erbjuder produkter till försäljning, uthyrning eller hyrköp, eller som visar produkter för slutanvändare i samband med en kommersiell verksamhet, inbegripet genom distansförsäljning, och som omfattar varje fysisk eller juridisk person som tar en produkt i bruk i samband med en kommersiell verksamhet.
56. *distansförsäljning*: erbjudande om försäljning, uthyrning eller hyrköp av produkter, på internet eller genom andra medel för distansförsäljning, där den potentiella kunden inte fysiskt kan få åtkomst till produkten.
57. *produkt som utgör en risk*: en produkt som genom att inte uppfylla ett ekodesignkrav som fastställs i eller enligt denna förordning, utöver de krav som anges i artikel 71.1, skulle kunna påverka miljön eller andra allmänna intressen som skyddas av detta krav negativt.
58. *produkt som utgör en allvarlig risk*: en produkt som utgör en risk för vilken, på grundval av en bedömning, graden av den relevanta bristande överensstämmelsen eller den därmed förknippade skadan anses kräva ett snabbt ingripande av marknadskontrollmyndigheterna, inbegripet fall där konsekvenserna av den bristande överensstämmelsen inte är omedelbara.

Definitionerna av *SMF*, *små företag* och *mikroföretag* i artikel 2.1, 2.2 respektive 2.3 i bilaga I till kommissionens rekommendation 2003/361/EG⁽⁵⁸⁾ är tillämpliga.

Definitionerna av *ämne* och *blandning* i artikel 3.1 respektive 3.2 i förordning (EG) nr 1907/2006 är tillämpliga.

Definitionerna av *ackreditering* och *nationellt ackrediteringsorgan* i artikel 2.10 respektive 2.11 i förordning (EG) nr 765/2008 är tillämpliga.

Definitionerna av *avfall*, *farligt avfall*, *återanvändning*, *återvinning*, *förberedelse för återanvändning* och *materialåtervinning* i artikel 3.1, 3.2, 3.13, 3.15, 3.16 respektive 3.17 i direktiv 2008/98/EG är tillämpliga.

Definitionen av *harmoniserad standard* i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012 är tillämplig.

Definitionerna av *upphandlande myndigheter* i artikel 2.1 i direktiv 2014/24/EU och *upphandlande enheter* i artikel 4.1 i direktiv 2014/25/EU är tillämpliga. Med *offentliga kontrakt* avses kontrakt som omfattas av direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU.

Definitionen av *behandling* i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1807⁽⁵⁹⁾ är tillämplig.

Definitionen av *konsument* i artikel 2.2 i direktiv (EU) 2019/771 är tillämplig.

Definitionerna av *marknadskontroll*, *marknadskontrollmyndighet*, *leverantör av distributionstjänster*, *onlinegränssnitt*, *korrigering*, *åtgärd*, *slutanvändare*, *återkallelse*, *tillbakadragande*, *tullmyndigheter* och *övergång till fri omsättning* i artikel 3.3, 3.4, 3.11, 3.15, 3.16, 3.21, 3.22, 3.23, 3.24 respektive 3.25 i förordning (EU) 2019/1020 är tillämpliga.

⁽⁵⁸⁾ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1807 av den 14 november 2018 om en ram för det fria flödet av andra data än personuppgifter i Europeiska unionen (EUT L 303, 28.11.2018, s. 59).

*Artikel 3***Fri rörlighet**

1. Produkter får endast släppas ut på marknaden eller tas i bruk om de uppfyller de ekodesignkrav som är tillämpliga på dessa produkter och som fastställs i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

2. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden eller ibruktagande av produkter som uppfyller de prestandakrav som fastställs i delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 av skäl som rör bristande överensstämmelse med nationella prestandakrav med avseende på de produktparametrar som avses i bilaga I och som omfattas av prestandakrav som ingår i sådana delegerade akter.

Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden eller ibruktagande av produkter som uppfyller de informationskrav som fastställs i delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 av skäl som rör bristande överensstämmelse med nationella informationskrav med avseende på de produktparametrar som avses i bilaga I och som omfattas av informationskrav som ingår i sådana delegerade akter.

3. Oberoende av punkt 2 i denna artikel ska medlemsstaterna inte hindras från att fastställa minimikrav avseende energiprestanda i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2024/1275, och systemkrav i enlighet med artikel 13 i det direktivet.

4. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden eller ibruktagande av produkter för vilka det i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4.2 fastställs att inga prestandakrav, inga informationskrav eller varken prestanda- eller informationskrav får fastställas för en eller flera av de specifika produktparametrar som avses i bilaga I, av skäl som rör bristande överensstämmelse med nationella krav med avseende på sådana parametrar.

5. Medlemsstaterna får inte förhindra att produkter som inte överensstämmer med de krav som fastställs i delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 visas vid handelsmässor, utställningar och liknande evenemang, under förutsättning att det tydligt och klart anges att dessa produkter inte uppfyller kraven i dessa delegerade akter och att de inte får saluföras förrän de har bringats i överensstämmelse.

KAPITEL II

EKODESIGNKRAV*Artikel 4***Befogenhet att anta delegerade akter**

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 72 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa ekodesignkrav. Dessa delegerade akter ska åtminstone omfatta de uppgifter som anges i artikel 8. Sådana ekodesignkrav ska fastställas i enlighet med artiklarna 5, 6 och 7 samt kapitel III.

2. Den befogenhet som avses i punkt 1 ska omfatta möjligheten att fastställa att inga prestandakrav, inga informationskrav eller varken prestanda- eller informationskrav får fastställas för vissa produktparametrar som avses i bilaga I om ett krav som rör de specifika produktparametrarna skulle ha en negativ inverkan på de ekodesignkrav som gäller för den berörda produktgruppen.

3. Befogenheten som avses i punkt 1 får inte omfatta möjligheten att anta en delegerad akt som fastställer att inga ekodesignkrav är nödvändiga för en produktgrupp.

4. I de delegerade akter som antas enligt punkt 1 ska kommissionen ge de ekonomiska aktörerna tillräckligt med tid för att uppfylla de ekodesignkrav som fastställs i dessa delegerade akter, särskilt med hänsyn till behoven hos SMF, särskilt mikroföretag. Tillämpningsdatumet för en delegerad akt får inte infalla tidigare än 18 månader från dess ikraftträdande, utom i vederbörligen motiverade fall, för hela akten eller för vissa särskilda krav, eller utom vid delvis upphävande eller ändring av delegerade akter, då ett tidigare tillämpningsdatum får fastställas.

5. I de delegerade akter som avses i punkt 1 i denna artikel ska kommissionen komplettera denna förordning genom att specificera vilka förfaranden för bedömning av överensstämmelse som ska tillämpas från antingen modul A i bilaga IV till denna förordning eller någon av modulerna B–H1 i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG, med de anpassningar som är nödvändiga med hänsyn till produkten eller ekodesignkraven i fråga, i enlighet med artikel 43 i denna förordning.

Om olika moduler för bedömning av överensstämmelse i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG ska användas enligt annan unionsrätt för samma produkt ska den modul som föreskrivs i de delegerade akter som avses i punkt 1 användas för det berörda ekodesignkravet.

När denna förordning i förekommande fall tillämpas på en produktgrupp som ett komplement till en Europaparlamentets och rådets förordning om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter (*byggproduktförordningen*) ska den delegerade akt som antas enligt punkt 1 specificera förfarandet för bedömning av överensstämmelse, inbegripet, när så är lämpligt, eventuella system som tillhandahålls enligt en åtgärd inom ramen för byggproduktförordningen, med beaktande av produktgruppens egenskaper, relevanta ekodesignkrav och kostnaderna för ekonomiska aktörer.

6. De delegerade akter som antas enligt punkt 1 får, när så är lämpligt mot bakgrund av produktgruppens särdrag, omfatta följande ytterligare krav:

a) När det är nödvändigt för effektiv marknadskontroll,

i) att tillverkare, deras auktoriserade representanter eller importörer sparar den tekniska dokumentationen och EU-försäkran om överensstämmelse under en annan tidsperiod än de tio år som avses i artiklarna 27.3, 28.2 a eller 29.7, beroende på vad som är tillämpligt, efter det att den berörda produkten har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk, med hänsyn till produktens beskaffenhet eller till de berörda ekodesignkraven,

ii) att ekonomiska aktörer på begäran tillhandahåller marknadskontrollmyndigheterna den information som anges i artikel 36.2 andra stycket under en annan tidsperiod än de tio år som avses i det stycket efter det att den berörda produkten har levererats,

iii) att tillverkare, deras auktoriserade representanter eller importörer gör delar av den tekniska dokumentationen för den berörda produkten digitalt tillgängliga för kommissionen eller marknadskontrollmyndigheterna, utan att en begäran är nödvändig, i enlighet med artikel 36.3,

iv) att aktörer längs leveranskedjan fullgör de skyldigheter som anges i artikel 38.

b) Att tillverkare, deras auktoriserade representanter eller importörer ger kommissionen tillgång till information om de kvantiteter av en produkt som omfattas av de delegerade akter som avses i punkt 1 i denna artikel, och som släpps ut på marknaden eller tas i bruk, i enlighet med artikel 37.1.

c) När det är nödvändigt för att säkerställa en energieffektiv användning av produkter eller för att utarbeta framtida ekodesignkrav,

i) att produkter kan mäta den energi som de förbrukar eller sin prestanda med avseende på andra relevanta produktparametrar som avses i bilaga I när de används, i enlighet med artikel 37.2,

ii) att tillverkare, deras auktoriserade representanter eller importörer samlar in icke-personuppgifter som genereras under användningen och som avses i led i och rapporterar dem till kommissionen i enlighet med artikel 37.4,

iii) att digitala verktyg används för att beräkna en produkts prestanda med avseende på en produktparameter som avses i bilaga I, i enlighet med artikel 39.2.

d) För att säkerställa transparens i fråga om överensstämmelse med ekodesignkraven, regler om märkningar som uppvisar överensstämmelse med ekodesignkrav för produkter som inte omfattas av kravet på CE-märkning innan de släpps ut på marknaden eller tas i bruk, i enlighet med artikel 47.

7. Den första delegerade akt som ska antas enligt denna artikel ska inte träda i kraft före den 19 juli 2025.

Artikel 5

Ekodesignkrav

1. För att hantera miljöpåverkan och baserat på de produktparametrar som avses i bilaga I, ska ekodesignkraven i de delegerade akter som antas enligt artikel 4 vara sådana att de förbättrar följande produktaspekter (*produktaspekter*), om dessa produktaspekter är relevanta för den berörda produktgruppen:

- a) Beständighet.
- b) Tillförlitlighet.
- c) Återanvändbarhet.
- d) Uppgraderbarhet.
- e) Reparerbarhet.
- f) Möjlighet till underhåll och rekonditionering.
- g) Förekomst av ämnen som inger betänkligheter.
- h) Energianvändning och energieffektivitet.
- i) Vattenanvändning och vatteneffektivitet.
- j) Resursanvändning och resurseffektivitet.
- k) Innehåll av materialåtervunnet material.
- l) Möjlighet till återtillverkning.
- m) Materialåtervinningsbarhet.
- n) Möjlighet till återvinning av material.
- o) Miljöpåverkan, inklusive koldioxid- och miljöavtryck.
- p) Förväntad avfallsgenerering.

2. Ekodesignkraven ska, i förekommande fall baserat på de produktparametrar som avses i bilaga I, säkerställa att produkter inte åldras i förtid inbegripet till följd av tillverkarnas designval, användning av komponenter som är betydligt mindre robusta än andra komponenter, hinder för demontering av viktiga komponenter, otillgängliga reparationsuppgifter eller reservdelar, programvaror som inte längre fungerar när ett operativsystem uppdateras, eller programvaruuppdateringar som inte tillhandahålls.

3. Kommissionen ska välja ut eller utveckla verktyg eller metoder som är nödvändiga för fastställandet av ekodesignkrav.

4. Ekodesignkrav ska fastställas för en specifik produktgrupp. Kraven kan anpassas för varje specifik produkt som tillhör den specifika produktgruppen.

5. Produkter vars enda syfte är att tjäna försvaret eller den nationella säkerheten ska undantas från produktgrupperna.

6. Kommissionen får fastställa ekodesignkrav för de produktgrupper eller produktaspekter som inte har inkluderats i den arbetsplan som avses i artikel 18.

7. Om två eller flera produktgrupper uppvisar en eller flera likheter som gör det möjligt att på ett effektivt sätt förbättra en produktaspekt på grundval av gemensamma informations- eller prestandakrav avseende ekodesign, får horisontella ekodesignkrav fastställas för dessa produktgrupper (*horisontella ekodesignkrav*). När kommissionen överväger att fastställa horisontella ekodesignkrav ska den också beakta de positiva effekterna av dessa krav med avseende på att uppnå målen

i denna förordning, särskilt möjligheten att täcka ett brett spektrum av produktgrupper i samma delegerade akt. Kommissionen får komplettera de horisontella ekodesignkraven genom att fastställa ekodesignkrav för en specifik produktgrupp.

8. Ett ekodesignkrav får omfatta produkter som är föremål för en åtgärd för självreglering som införts i förteckningen i den genomförandeakt som antas enligt artikel 21.3, om åtgärden för självreglering inte hanterar den produktaspekt som omfattas av det ekodesignkravet.

9. Ekodesignkraven ska, när så är lämpligt för att förbättra de specifika produktaspekterna, omfatta ett eller båda av följande krav:

a) De prestandakrav som anges i artikel 6.

b) De informationskrav som anges i artikel 7.

10. När kommissionen utarbetar ekodesignkrav ska den säkerställa samstämmighet med annan unionsrätt samt göra följande:

a) Ta hänsyn till följande:

i) Unionens prioriteringar för klimatet, miljön, energieffektivitet, resurseffektivitet och säkerhet, inbegripet en giftfri cirkulär ekonomi, och andra relaterade unionsprioriteringar och mål.

ii) Relevant unionsrätt, inbegripet i vilken utsträckning den tar upp relevanta produktaspekter.

iii) Relevanta internationella avtal.

iv) Åtgärder för självreglering.

v) Relevant nationell miljö rätt.

vi) Relevanta europeiska och internationella standarder.

b) Genomföra en konsekvensbedömning baserad på bästa tillgängliga bevis och analyser och vid behov på ytterligare studier och forskningsresultat som tagits fram inom ramen för unionens finansieringsprogram. Fastställandet av ekodesignkrav avseende vissa av produktaspekterna får inte försenas i onödan av osäkerheter som rör möjligheten att fastställa ekodesignkrav för att förbättra andra produktaspekter av den produkten. I konsekvensbedömningen ska kommissionen

i) ange vilken metod som använts,

ii) säkerställa att alla produktaspekter analyseras och att den djupgående analysen av produktaspekterna står i proportion till den berörda produktens betydelse,

iii) säkerställa att ömsesidiga beroendeförhållanden mellan de olika produktaspekterna analyseras,

iv) fastställa förväntade förändringar vad gäller miljöpåverkan, inbegripet förändringar som kvantifieras som ett koldioxidavtryck och ett miljöavtryck när så är möjligt,

v) analysera tillgången på råmaterial för rekonditioneringssektorn när så är lämpligt,

vi) analysera alla relevanta effekter på människors hälsa,

vii) överväga vilken minimiprestanda som en produkt eller en produktgrupp behöver ha för att i framtiden uppnå unionens prioriteringar enligt led a i,

c) beakta relevant teknisk information som används som grund för eller härrör från unionsrätten eller unionsinstrument, inbegripet förordning (EG) nr 66/2010, direktiv 2010/75/EU, tekniska granskningskriterier som har antagits enligt förordning (EU) 2020/852 och EU:s kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling,

d) beakta skyddet av konfidentiell affärsinformation,

e) beakta de synpunkter som framförs av det ekodesignforum som avses i artikel 19 och av medlemsstaternas expertgrupp som avses i artikel 20.

11. Ekodesignkraven ska uppfylla följande kriterier:

a) Det får inte uppstå några betydande negativa konsekvenser när det gäller produktens funktion, sett ur användarens synvinkel.

b) Det får inte uppstå någon negativ påverkan på människors hälsa och säkerhet.

c) Det får inte uppstå några betydande negativa konsekvenser för konsumenterna när det gäller de relevanta produkternas överkomlighet, även med hänsyn tagen till tillgången till begagnade produkter samt produkternas beständighet och livscykelkostnader.

d) Konkurrenskraften hos ekonomiska aktörer och andra aktörer i värdekedjan, inbegripet SMF och i synnerhet mikroföretag, ska inte påverkas på ett oproportionerligt negativt sätt.

e) Tekniker med begränsad tillgänglighet får inte krävas av tillverkare eller andra aktörer i värdekedjan.

f) Tillverkare eller andra aktörer i värdekedjan, inbegripet SMF och i synnerhet mikroföretag, ska inte åläggas oproportionerliga administrativa bördor.

12. Ekodesignkraven ska kunna kontrolleras. Kommissionen ska fastställa lämpliga kontrollmetoder för specifika ekodesignkrav, inbegripet direkta kontroller av produkten eller på grundval av den tekniska dokumentationen.

13. Kommissionen ska offentliggöra relevanta studier och analyser, inbegripet de konsekvensbedömningar som avses i punkt 10 b, som används vid fastställandet av ekodesignkrav.

14. För varje produktgrupp som omfattas av ekodesignkrav ska kommissionen, i relevanta fall, fastställa vilka ämnen som omfattas av definitionen i artikel 2.27 d, med beaktande av åtminstone följande:

a) Baserat på standardtekniker, om ämnena medför att processen för återanvändning eller materialåtervinning blir mer komplicerad, kostsam eller energi- eller resurskrävande eller leder till ökad miljöpåverkan.

b) Om ämnena har en negativ påverkan på de tekniska egenskaperna eller funktionerna, användbarheten eller värdet på det materialåtervunna material som kommer från den eller de produkter som tillverkats av det materialåtervunna materialet.

c) Om ämnena har en negativ effekt på det materialåtervunna materialets estetiska egenskaper eller doftegenskaper.

Artikel 6

Prestandakrav

1. Produkter ska uppfylla de prestandakrav med avseende på produktaspekter som fastställs i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

2. Prestandakraven ska baseras på de relevanta produktparametrar som avses i bilaga I och ska när så är lämpligt omfatta ett eller båda av följande krav:

a) Lägsta eller högsta nivåer med avseende på en specifik produktparameter eller en kombination av dessa.

b) Icke-kvantitativa krav som syftar till att förbättra prestandan med avseende på en eller flera sådana produktparametrar.

3. Prestandakrav som baseras på den produktparameter som avses i bilaga I led f får inte begränsa av skäl som främst rör kemikaliesäkerhet förekomsten av ämnen i produkter.

Fastställandet av prestandakrav ska dock också, när så är lämpligt, medföra en minskning av betydande risker för människors hälsa eller miljön.

4. När kommissionen fastställer prestandakrav ska den följa det förfarande som anges i bilaga II.

Artikel 7

Informationskrav

1. Produkter ska uppfylla de informationskrav med avseende på produktaspekter som fastställts i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.
2. Informationskraven ska
 - a) inkludera åtminstone de krav som rör det digitala produktpass som anges i kapitel III och de krav som rör ämnen som inger betänkligheter som anges punkt 5,
 - b) när så är lämpligt också kräva att produkterna åtföljs av
 - i) information om produktens prestanda med avseende på en eller flera av de produktparametrar som avses i bilaga I, inbegripet en reparerbarhetspoäng, en beständighetspoäng, ett koldioxidavtryck eller ett miljöavtryck,
 - ii) information för kunder och andra aktörer om hur produkten ska installeras, användas, underhållas och repareras för att minimera dess miljöpåverkan och säkerställa optimal beständighet, om hur operativsystem från en tredje part i förekommande fall ska installeras samt om insamling för rekonditionering eller återtillverkning och om hur den uttjänta produkten ska returneras eller hanteras,
 - iii) information om behandlingsanläggningar för demontering, återanvändning, rekonditionering, materialåtervinning eller bortskaflande av den uttjänta produkten,
 - iv) annan information som skulle kunna påverka kundernas hållbara produktval och hur produkten hanteras av andra parter än tillverkaren för att underlätta lämplig användning, värdebevarande åtgärder och korrekt behandling av den uttjänta produkten,
 - c) vara tydliga, lättbegripliga och anpassade till de berörda produktgruppernas särskilda egenskaper och till informationens avsedda mottagare.

Ett informationskrav kan fastställas för en specifik produktparameter oavsett om ett prestandakrav har fastställts för den specifika produktparametern.

Om en delegerad akt innehåller horisontella ekodesignkrav ska led a i denna punkt inte tillämpas.

3. Informationskrav baserade på den produktparameter som anges i bilaga I led f ska inte omfatta märkning av ämnen eller blandningar av skäl som främst rör de faror för hälsan eller miljön som de medför.

4. När kommissionen fastställer de informationskrav som avses i punkt 2 b i ska den, när så är lämpligt och med hänsyn till produktgruppens särdrag, fastställa prestandaklasser.

Kommissionen får basera prestandaklasserna på enskilda parametrar eller på aggregerade poäng. Sådana prestandaklasser kan uttryckas i absoluta tal eller i varje annan form som gör det möjligt för potentiella kunder att välja de produkter som har bäst prestanda.

Dessa prestandaklasser ska motsvara signifikanta förbättringar av prestandanivåerna.

Om prestandaklasserna baseras på parametrar för vilka prestandakrav har fastställts, ska den lägsta klassen motsvara den minimiprestanda som krävs vid den tidpunkt då prestandaklasserna börjar tillämpas.

5. Om inte annat följer av punkt 6 b ska informationskraven göra det möjligt att spåra de ämnen som inger betänkligheter under de berörda produkternas hela livscykel, såvida inte en sådan spårning redan är möjlig enligt informationskraven i en annan delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 och omfattar de berörda produkterna, och ska minst omfatta följande:

- a) Namn eller numerisk kod för de ämnen som inger betänkligheter i produkten, enligt följande:

- i) Namn i Internationella kemiunionens (IUPAC) nomenklatur eller ett annat internationellt namn om inget IUPAC-namn är tillgängligt.
 - ii) Andra namn, inbegripet trivialnamn, handelsnamn, förkortningar.
 - iii) Europeiska gemenskapens (EG) nummer enligt Europeisk förteckning över befintliga kommersiella kemiska ämnen (Einecs), Europeisk förteckning över anmälda kemiska ämnen (Elincs) eller förteckningen över före detta polymerer (NLP) eller det nummer som tilldelats av Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), om tillgängligt och lämpligt.
 - iv) CAS-namn och CAS-nummer, om tillgängligt.
- b) Var de ämnen som ingår betänkligheter finns i produkten.
 - c) Koncentration, maximal koncentration eller koncentrationsintervall för de ämnen som ingår betänkligheter, på produktnivå, dess relevanta komponenter eller reservdelar.
 - d) Relevanta instruktioner för säker användning av produkten.
 - e) Relevanta instruktioner för demontering, förberedelse för återanvändning, återanvändning, materialåtervinning och en miljövänlig hantering av den uttjänta produkten.

Kommissionen får, när så är lämpligt för den berörda produktgruppen, fastställa gränsvärden för när informationskravet för ämnen som ingår betänkligheter ska tillämpas.

6. Om kommissionen fastställer informationskrav i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 ska den där så är relevant

- a) fastställa tillämpningsdatum för sådana informationskrav som avses i punkt 5 första stycket, vid behov specificerat per ämne som ingår betänkligheter,
- b) föreskriva vederbörligen motiverade undantag från sådana informationskrav som avses i punkt 5 första stycket med avseende på ämnen som ingår betänkligheter eller informationselement baserat på den tekniska genomförbarheten hos eller relevansen i att spåra ämnen som ingår betänkligheter, förekomsten av analysmetoder för att upptäcka och kvantifiera dem, behovet av att skydda konfidentiell affärsinformation eller i andra vederbörligen motiverade fall; ämnen som ingår betänkligheter i den mening som avses i artikel 2.27 a ska inte undantas om de förekommer i produkterna, deras relevanta komponenter eller reservdelar i en koncentration som överstiger 0,1 viktprocent,
- c) säkerställa samstämmighet med befintliga informationskrav enligt unionsrätten och minimera den administrativa bördan, bland annat med hjälp av lämpliga tekniska lösningar.

7. Informationskraven ska ange hur den information som begärs ska göras tillgänglig. Om ett digitalt produktpass finns tillgängligt ska den information som krävs anges i passet och vid behov också anges i en eller flera av följande former:

- a) På själva produkten.
- b) På produktens förpackning.
- c) På en etikett som avses i artikel 16.
- d) I en användarhandbok eller annan dokumentation som medföljer produkten.
- e) På en fritt tillgänglig webbplats eller i en fritt tillgänglig applikation.

Information som gör det möjligt att spåra ämnen som ingår betänkligheter enligt punkt 5 ska anges antingen på produkten eller kunna nås via en databärare som finns på produkten.

8. Den information som ska tillhandahållas enligt informationskraven ska tillhandahållas på ett språk som lätt kan förstås av kunder enligt vad som fastställs av den medlemsstat på vars marknad produkten ska tillhandahållas eller tas i bruk.

Artikel 8

De delegerade akternas innehåll

I de delegerade akter som antas enligt artikel 4 ska minst följande element specificeras:

- a) Definitionen av den eller de produktgrupper som omfattas, inbegripet förteckningen över varukoder i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁽⁶⁰⁾ och produktbeskrivningar.
- b) Ekodesignkraven för de produktgrupper som omfattas.
- c) I förekommande fall, de produktparametrar som anges i bilaga I för vilka kommissionen anger att inga ekodesignkrav behövs, enligt artikel 4.
- d) De standarder eller metoder för provning, mätning eller beräkning som ska användas enligt artikel 39.1.
- e) I förekommande fall, krav för användning av digitala verktyg enligt artikel 39.2.
- f) I förekommande fall, de övergångsmetoder, de harmoniserade standarder eller delar därav till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller de gemensamma specifikationer som ska användas.
- g) Formatet, sättet och ordningen enligt vilka den information som är nödvändig för kontrollen av överensstämmelse ska göras tillgänglig.
- h) Den modul för bedömning av överensstämmelse som ska användas enligt artikel 4.5; om den modul som ska användas skiljer sig från den modul som anges i bilaga IV, de faktorer som leder till valet av den modulen.
- i) Kraven avseende den information som tillverkare ska tillhandahålla, inbegripet avseende de delar av den tekniska dokumentationen som är nödvändiga för att möjliggöra kontrollen av att produkten uppfyller ekodesignkraven.
- j) I förekommande fall, eventuella ytterligare informationskrav enligt artiklarna 36 och 37.
- k) Längden på den övergångsperiod under vilken medlemsstaterna ska tillåta utsläppande på marknaden eller ibruktagande av produkter som uppfyller gällande nationella bestämmelser inom deras territorium på dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som antas enligt artikel 4.
- l) Dagen för översyn av den delegerade akt som antas enligt artikel 4, med beaktande av bland annat
 - i) produktgruppens egenskaper och dess marknad,
 - ii) behovet av att anpassa kraven för att göra produkterna mer hållbara,
 - iii) unionens politiska mål,
 - iv) teknisk utveckling, och
 - v) tillgängliga metoder.

⁽⁶⁰⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

KAPITEL III
DIGITALT PRODUKTPASS

Artikel 9

Digitalt produktpass

1. I informationskraven ska det föreskrivas att produkter endast får släppas ut på marknaden eller tas i bruk om ett digitalt produktpass finns tillgängligt i enlighet med de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artiklarna 4, 10 och 11. Uppgifterna i produktpasset ska vara korrekta, fullständiga och uppdaterade.
2. I de krav avseende det digitala produktpasset som fastställs i de delegerade akter som antagits enligt artikel 4 ska, beroende på vad som är lämpligt för de produktgrupper som omfattas, följande specificeras:
 - a) De uppgifter som ska ingå i det digitala produktpasset enligt bilaga III.
 - b) En eller flera databärare som ska användas.
 - c) Den layout som ska användas för att presentera databäraren och var databäraren ska vara placerad.
 - d) Huruvida det digitala produktpasset ska fastställas på modell-, parti- eller artikelnivå samt definitionen av sådana nivåer.
 - e) Hur det digitala produktpasset ska göras tillgängligt för kunderna innan de är bundna av ett köpeavtal, hyresavtal eller hyrköpsavtal, även i händelse av distansförsäljning.
 - f) De aktörer som ska ha åtkomst till uppgifter i det digitala produktpasset och vilka uppgifter de ska ha åtkomst till.
 - g) De aktörer som ska upprätta ett digitalt produktpass eller uppdatera uppgifterna i ett digitalt produktpass, och vilka uppgifter de får föra in eller uppdatera.
 - h) den närmare arrangemangen för införande eller uppdatering av uppgifter.
 - i) Den period under vilken det digitala produktpasset ska förbli tillgängligt, som ska motsvara minst den förväntade livslängden för en specifik produkt.
3. De krav som avses i punkt 2 ska
 - a) säkerställa att aktörer längs värdekedjan lätt kan få åtkomst till och förstå den produktinformation som är relevant för dem,
 - b) underlätta de behöriga nationella myndigheternas kontroll av produktöverensstämmelsen, och
 - c) förbättra produkternas spårbarhet längs värdekedjan.
4. När kommissionen fastställer kraven avseende det digitala produktpasset får den undanta produktgrupper från kravet på att ha ett digitalt produktpass, om
 - a) det digitala produktpasset tekniska specifikationer inte är tillgängliga med avseende på de väsentliga kraven i artiklarna 10 och 11, eller
 - b) annan unionsrätt inkluderar ett system för digitalt tillhandahållande av information som rör en produktgrupp och som kommissionen anser uppnår de mål som avses i punkt 3 a och b.

Artikel 10

Krav på det digitala produktpasset

1. Ett digitalt produktpass ska uppfylla följande väsentliga krav:

- a) Det ska via en databärare kopplas till en beständig unik produktbeteckning.
- b) Databäraren ska vara fysiskt anbringad på produkten, förpackningen eller den dokumentation som medföljer produkten, enligt den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.
- c) databäraren och de unika produktbeteckningarna ska uppfylla en eller flera av de standarder som avses i bilaga III andra stycket eller likvärdiga europeiska eller internationella standarder till dess att hänvisningarna till harmoniserade standarder offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- d) Alla uppgifter som ingår i det digitala produktpasset ska baseras på öppna standarder som har utvecklats med ett interoperabelt format och ska, beroende på vad som är lämpligt, vara maskinläsbar, strukturerad, sökbar och kunna överföras genom ett öppet interoperabelt nätverk för datautbyte utan leverantörsinläsning i enlighet med de väsentliga kraven i denna artikel och artikel 11.
- e) Personuppgifter som rör kunder får inte lagras i det digitala produktpasset utan deras uttryckliga samtycke i överensstämmelse med artikel 6 i förordning (EU) 2016/679.
- f) De uppgifter som ingår i det digitala produktpasset ska avse den produktmodell, det parti eller den artikel som anges i den delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.
- g) Åtkomsten till de uppgifter som ingår i produktpasset ska regleras i enlighet med de väsentliga krav som anges i denna artikel och artikel 11 och med de särskilda åtkomsträttigheterna på produktgruppsnivå som anges i den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 72 med avseende på att ändra första stycket c och andra stycket i bilaga III mot bakgrund av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen genom att ersätta standarderna eller lägga till andra europeiska eller internationella standarder som databärarna, de unika aktörsbeteckningarna och de unika anläggningsbeteckningarna måste efterleva för att uppfylla villkoren i denna artikel.

2. Om annan unionsrätt kräver eller tillåter att specifika uppgifter inkluderas i det digitala produktpasset får de uppgifterna ingå i det digitala produktpasset enligt den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.

3. Den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden ska

- a) förse återförsäljare och leverantörer av internetbaserade marknadsplatser med en digital kopia av databäraren eller den unika produktbeteckningen, beroende på vad som är relevant, så att de kan göra databäraren eller den unika produktbeteckningen tillgänglig för potentiella kunder i de fall de inte fysiskt kan få tillgång till produkten.
- b) tillhandahålla den digitala kopia som avses i led a eller en länk till en webbplats kostnadsfritt, skyndsamt, och i alla händelser inom fem arbetsdagar efter att ha mottagit begäran om att göra detta.

4. Den ekonomiska aktören ska, när denne släpper ut produkten på marknaden, tillhandahålla en säkerhetskopia av det digitala produktpasset via en leverantör av tjänster avseende digitala produktpass.

Artikel 11

Teknisk utformning och användning av det digitala produktpasset

Den tekniska utformningen och användningen av det digitala produktpasset ska uppfylla följande väsentliga krav:

- a) Det digitala produktpasset ska vara helt interoperabla med andra digitala produktpass som krävs enligt delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 med avseende på de tekniska, semantiska och organisatoriska aspekterna av end-to-end-kommunikation och dataöverföring.
- b) Kunder, tillverkare, importörer, distributörer, återförsäljare, professionella reparatörer, oberoende aktörer, rekonitionerare, återtillverkare, materialåtervinningsföretag, marknadskontrollmyndigheter och tullmyndigheter, det civila samhällets organisationer, fackföreningar och andra relevanta aktörer ska ha kostnadsfri och lättillgänglig åtkomst till det digitala produktpasset på grundval av deras respektive åtkomsträttigheter enligt den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.

- c) Det digitala produktpasset ska lagras av den ekonomiska aktör som ansvarar för att det upprättas eller av leverantörer av tjänster avseende digitala produktpass.
- d) Om ett nytt digitalt produktpass upprättas för en produkt som redan har ett eller flera digitala produktpass ska det nya digitala produktpasset vara kopplat till det eller de ursprungliga digitala produktpassen.
- e) Det digitala produktpasset ska förbli tillgängligt under den period som anges i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, även efter det att den ekonomiska aktör som ansvarar för att det digitala produktpasset upprättas hamnar på obestånd, träder i likvidation eller upphör med sin verksamhet i unionen.
- f) Rättigheterna när det gäller att föra in, ändra eller uppdatera uppgifter i det digitala produktpasset ska begränsas på grundval av de åtkomsträttigheter som anges i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.
- g) Dataautentisering, tillförlitlighet och integritet ska säkerställas.
- h) Digitala produktpass ska utformas och fungera på så sätt att en hög säkerhets- och integritetsnivå säkerställs och bedrägerier undviks.

Om det digitala produktpasset lagras enligt första stycket c eller på annat sätt behandlas av leverantörer av tjänster avseende digitala produktpass får dessa leverantörer av tjänster avseende digitala produktpass inte helt eller delvis sälja, återanvända eller behandla sådana uppgifter utöver vad som är nödvändigt för tillhandahållande av de berörda lagrings- eller behandlingstjänsterna, såvida det inte specifikt har avtalats med den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 72 med avseende på att komplettera denna artikel genom att fastställa krav som leverantörer av tjänster avseende digitala produktpass ska uppfylla för att kunna bli sådana leverantörer och, när så är lämpligt, ett certifieringssystem för kontroll av efterlevnaden av sådana krav, samt genom att fastställa krav som dessa tjänsteleverantörer ska uppfylla när de tillhandahåller tjänster avseende digitala produktpass.

Kommissionen får anta genomförandeakter för att fastställa förfaranden för utfärdande och kontroll av digital behörighet för ekonomiska aktörer och andra relevanta aktörer som har åtkomsträttigheter till uppgifter som ingår i det digitala produktpasset. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 73.3.

Artikel 12

Unika beteckningar

1. De unika aktörsbeteckningar som avses i bilaga III första stycket g och h och de unika anläggningsbeteckningar som avses i bilaga III första stycket i ska uppfylla de standarder som avses i bilaga III första stycket c och andra stycket eller likvärdiga europeiska eller internationella standarder till dess att hänvisningarna till harmoniserade standarder offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Om en unik aktörsbeteckning enligt bilaga III första stycket h ännu inte finns tillgänglig ska den ekonomiska aktör som upprättar eller uppdaterar det digitala produktpasset begära en unik aktörsbeteckning på den berörda aktörens vägnar och ska förse aktören med fullständiga uppgifter om den unika aktörsbeteckning så snart denna har utfärdats.

Innan en sådan begäran som avses i första stycket utfärdas ska den ekonomiska aktör som upprättar eller uppdaterar det digitala produktpasset begära en bekräftelse från den relevanta aktören på att det inte finns någon unik anläggningsbeteckning.

3. Om en unik anläggningsbeteckning enligt bilaga III första stycket i ännu inte finns tillgänglig ska den ekonomiska aktör som upprättar eller uppdaterar det digitala produktpasset begära en unik anläggningsbeteckning för den aktörsräkning som ansvarar för platsen eller byggnaden i fråga och ska förse aktören med fullständiga uppgifter om den unika anläggningsbeteckningen så snart som denna utfärdats.

Innan en sådan begäran som avses i första stycket utfärdas ska den ekonomiska aktör som upprättar eller uppdaterar det digitala produktpasset begära en bekräftelse från den relevanta aktören på att det inte finns någon unik anläggningsbeteckning.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 72 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa regler och förfaranden som rör unika beteckningars och databäres livscykelhantering. Dessa delegerade akter ska särskilt

- a) fastställa regler för organisationer som vill bli organ för utfärdande av unika beteckningar och databärare, och
- b) fastställa regler för ekonomiska aktörer som vill skapa sina egna unika beteckningar och databärare utan att förlita sig på ett organ för utfärdande av unika beteckningar och databärare.

5. De delegerade akter som antas enligt punkt 4 ska fastställa

- a) kriterier för organisationer som vill bli organ för utfärdande av unika beteckningar och databärare,
- b) den roll som ska fyllas av ett organ för utfärdande av unika beteckningar och databärare,
- c) regler för att säkerställa att unika beteckningar och databärare är tillförlitliga, verifierbara och globalt entydiga,
- d) regler för att skapa, underhålla, uppdatera och återkalla unika beteckningar och databärare,
- e) regler som rör datahantering.

6. När kommissionen fastställer de regler och förfaranden som avses i punkt 4 ska den

- a) sträva efter att säkerställa interoperabilitet mellan olika strategier,
- b) beakta relevanta befintliga tekniska lösningar och standarder,
- c) säkerställa att fastställda regler och förfaranden i största möjliga utsträckning förblir teknikneutrala.

Artikel 13

Register över digitala produktpass

1. Senast den 19 juli 2026, ska kommissionen upprätta ett digitalt register (*registret*) som på ett säkert sätt lagrar åtminstone de unika beteckningarna.

När det gäller produkter som är avsedda att hänföras till tullförfarandet "övergång till fri omsättning" ska registret lagra varukoden.

Registret ska lagra de unika identitetsbeteckningar för batterier som avses i artikel 77.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 ⁽⁶¹⁾.

Kommissionen ska sköta registret och säkerställa att de uppgifter som lagras i registret behandlas på ett säkert sätt och i enlighet med unionsrätten, inbegripet tillämpliga regler om skydd av personuppgifter.

2. Kommissionen ska i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 specificera andra uppgifter som, utöver att ingå i det digitala produktpasset, ska lagras i registret, med beaktande av åtminstone följande kriterier:

- a) Behovet av att möjliggöra kontroll av att det digitala produktpasset är äkta.
- b) Informationens relevans för att öka effektiviteten och ändamålsenligheten för marknadskontroller och tullkontroller.
- c) Behovet av att undvika en oproportionerlig administrativ börda för de ekonomiska aktörerna och för tullmyndigheterna.

⁽⁶¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 av den 12 juli 2023 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1).

3. När det gäller kommissionens ansvar för att upprätta och sköta registret och den behandling av eventuella personuppgifter som kan följa av denna verksamhet ska kommissionen betraktas som personuppgiftsansvarig enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EU) 2018/1725.

4. Den ekonomiska aktör som släpper ut produkten på marknaden eller tar den i bruk ska i registret ladda upp de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2.

5. När den ekonomiska aktören laddar upp de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i registret, ska registret automatiskt meddela den ekonomiska aktören en unik registreringsbeteckning som är kopplad till de tre unika beteckningar som laddats upp i registret för en specifik produkt i enlighet med punkt 4. Detta meddelande från registret ska inte betraktas som bevis på överensstämmelse med denna förordning eller annan unionsrätt.

Kommissionen ska anta en genomförandeakt om genomförandearrangemangen för registret, inbegripet om meddelandet om den unika registreringsbeteckning som avses i första stycket.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 73.3.

6. Kommissionen, de behöriga nationella myndigheterna och tullmyndigheterna ska ha tillgång till registret för att utföra sina uppgifter enligt unionsrätten.

Artikel 14

Webbportal för uppgifter i det digitala produktpasset

Kommissionen ska inrätta och förvalta en allmänt tillgänglig webbportal som gör det möjligt för intressenter att söka efter och jämföra uppgifter som ingår i digitala produktpass. Webbportalen ska utformas så att den garanterar att intressenter kan söka efter och jämföra uppgifterna på ett sätt som överensstämmer med deras respektive åtkomsträttigheter som specificeras i de delegerade akter som antas enligt artikel 4.

Artikel 15

Tullkontroller beträffande det digitala produktpasset

1. Varje person som avser att hänföra en produkt som omfattas av en delegerad akt som antas enligt artikel 4 till tullförfarandet "övergång till fri omsättning" ska tillhandahålla eller göra tillgänglig för tullmyndigheterna den unika registreringsbeteckning för produkten som avses i artikel 13.5.

Första stycket i denna punkt ska tillämpas från och med den tidpunkt då registret är operativt.

2. Tullmyndigheterna får låta en produkt övergå till fri omsättning först efter att åtminstone ha kontrollerat att den unika registreringsbeteckning som avses i artikel 13.5 och den varukod som tillhandahållits eller gjorts tillgänglig för dem motsvarar de uppgifter som lagras i registret.

Den kontroll som avses i första stycket i denna punkt ska ske elektroniskt och automatiskt via den sammankoppling som avses i punkt 3. Den ska tillämpas från och med den tidpunkt då sammankopplingen är operativ.

Övergången till fri omsättning ska inte anses vara bevis för överensstämmelse med denna förordning eller annan unionsrätt.

3. Kommissionen ska koppla samman registret med Europeiska unionens kontaktpunkt för tull – Systemet för utbyte av intyg (EU CSW-CERTEX), vilket möjliggör automatiskt utbyte av information med de nationella tullsystemen genom EU:s gemensamma kontaktpunkt för tull som inrättas genom förordning (EU) 2022/2399.

Den sammankopplingen ska vara operativ inom fyra år från den dag då den genomförandeakt som avses i artikel 13.5 träder i kraft.

4. Kommissionen och tullmyndigheterna får hämta och använda de uppgifter som ingår i det digitala produktpasset och registret för att utföra sina uppgifter enligt unionsrätten, inbegripet riskhantering, tullkontroller och övergång till fri omsättning i enlighet med förordning (EU) nr 952/2013.

5. Denna artikel påverkar inte tillämpningen av förordning (EU) nr 952/2013 och kapitel VII i förordning (EU) 2019/1020 och andra delar av unionsrätten.

KAPITEL IV

ETIKETTER

Artikel 16

Etiketter

1. Om informationskraven anger att information ska finnas på en etikett enligt artikel 7.7 c ska i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 följande specificeras:

a) Etikettens innehåll.

b) Etikettens layout, som ska säkerställa synlighets- och läsbarhetsaspekter.

c) Hur etiketten ska visas för kunderna, även vid distansförsäljning, med beaktande av kraven i artikel 32 och konsekvenserna för de berörda ekonomiska aktörerna.

d) Om så är lämpligt, elektroniska metoder för generering av etiketter.

2. Om ett informationskrav innebär att prestandaklassen ska anges på en etikett ska etikettens layout enligt punkt 1 b vara tydlig och lättbegriplig samt göra det möjligt för kunderna att enkelt jämföra produktens prestanda med avseende på den relevanta produktparametern och välja produkter med bättre prestanda.

3. För energirelaterade produkter som omfattas av energietiketter som upprättats enligt förordning (EU) 2017/1369, om information om en relevant produktparameter, inbegripet om de prestandaklasser som avses i artikel 7.4 i den här förordningen, inte kan införlivas i den energietiketten och om sådan information anses vara mer relevant och omfattande än den information som omfattas av energietiketten, får kommissionen, efter att ha bedömt risken för förväxling hos kunder, den administrativa bördan för ekonomiska aktörer och det bästa sättet att förmedla denna särskilda information, om så är lämpligt kräva att en etikett upprättas i enlighet med denna förordning i stället för den energietikett som har upprättats enligt förordning (EU) 2017/1369.

4. När kommissionen fastställer de informationskrav som avses i punkt 1 ska den när så är lämpligt kräva att etiketten innehåller databärare eller andra sätt att ge kunderna åtkomst till ytterligare information om produkten, inklusive metoder för åtkomst till det digitala produktpasset.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa gemensamma krav på layouten hos de etiketter som krävs enligt artikel 7.7 c.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 73.3.

Artikel 17

Imiterande etiketter

Produkter som är försedda med eller åtföljs av etiketter som sannolikt kan vilseleda eller leda till förväxling hos kunder eller potentiella kunder genom att imitera de etiketter som föreskrivs i artikel 16, eller produkter som åtföljs av annan information som sannolikt kan vilseleda eller leda till förväxling hos kunder eller potentiella kunder med avseende på de etiketter som föreskrivs i den artikeln, får inte släppas ut på marknaden eller tas i bruk.

KAPITEL V

PRIORITERING, PLANERING OCH SAMRÅD

Artikel 18

Prioritering och planering

1. När kommissionen prioriterar vilka produkter som ska omfattas av ekodesignkraven ska den analysera produkternas potentiella bidrag till uppnåendet av unionens mål för klimat, miljö och energieffektivitet med hänsyn till följande kriterier:

- a) Potentialen att förbättra produktaspekterna utan att det medför oproportionerliga kostnader, med särskilt beaktande av följande:
 - i) Avsaknaden av unionsrätt eller dess otillräcklighet, eller att marknadskrafterna eller åtgärder för självreglering har misslyckats med att hantera målet korrekt.
 - ii) Skillnaderna i prestanda med avseende på produktaspekterna bland produkter som är tillgängliga på marknaden och som har likvärdig funktion.
- b) Försäljningsvolymen för och handeln med de produkterna inom unionen.
- c) Fördelningen längs hela värdekedjan av klimat- och miljöpåverkan, energianvändningen, resursanvändningen och avfallsgenereringen avseende dessa produkter.
- d) Behovet av att regelbundet se över och anpassa delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen.

Kommissionen ska också sträva efter att bedöma produkternas potentiella bidrag till den inre marknadens funktion och till unionens ekonomiska resiliens.

2. När kommissionen prioriterar aspekter som ska omfattas av horisontella ekodesignkrav, ska den beakta fördelarna med att täcka ett stort antal produkter och produktgrupper i samma delegerade akt med avseende på uppnåendet av målen för denna förordning.

3. Kommissionen ska anta en arbetsplan och göra den offentligt tillgänglig tillsammans med relevanta förberedande dokument (*arbetsplan*). Arbetsplanen ska fastställa en förteckning över de produktgrupper som ska prioriteras för fastställandet av ekodesignkrav och de beräknade tidsramarna för att fastställa dem. Förteckningen ska omfatta produktaspekter och produktgrupper som ska betraktas som prioriterade vid fastställandet av horisontella ekodesignkrav liksom samt de osålda konsumentprodukter, om sådana finns, för vilka införandet av ett förbud mot att ekonomiska aktörer förstör dem ska övervägas, på grundval av den konsoliderade information som tillhandahålls i enlighet med artikel 26 och andra tillgängliga bevis.

Kommissionen ska särskilt överväga att inkludera elektrisk och elektronisk utrustning när den först identifierar de produkter, i förekommande fall, för vilka den kommer att överväga att införa ett förbud för ekonomiska aktörer att förstöra dem.

Arbetsplanen ska omfatta en period på minst tre år och ska uppdateras regelbundet.

När kommissionen antar eller uppdaterar arbetsplanen ska den beakta kriterierna i punkterna 1 och 2.

4. Kommissionen ska lägga fram ett utkast till arbetsplanen för Europaparlamentet innan arbetsplanen antas.

5. I den första arbetsplanen, som ska antas senast den 19 april 2025 ska kommissionen prioritera följande produktgrupper:

- a) Järn och stål.
- b) Aluminium.
- c) Textilier, särskilt kläder och skor.

- d) Möbler, inbegripet madrasser.
- e) Däck.
- f) Rengöringsmedel.
- g) Färger.
- h) Smörjmedel.
- i) Kemikalier.
- j) Energirelaterade produkter för vilka ekodesignkrav ska fastställas för första gången eller för vilka befintliga åtgärder som antas enligt direktiv 2009/125/EG ska ses över enligt denna förordning.
- k) Informations- och kommunikationstekniska produkter och annan elektronik.

Om någon av de produktgrupper som avses i första stycket inte ingår i den första arbetsplanen, eller om någon annan produktgrupp är inkluderad, ska kommissionen motivera sitt beslut i den arbetsplanen.

6. Om det saknas tillräckliga prestanda- och informationskrav avseende miljöavtryck och koldioxidavtryck från cement enligt byggproduktförordningen ska kommissionen fastställa ekodesignkrav för cement i en delegerad akt som antas enligt artikel 4 tidigast den 31 december 2028 och senast den 1 januari 2030.

7. Kommissionen ska varje år informera Europaparlamentet och rådet om framstegen med genomförandet av arbetsplanen.

Artikel 19

Ekodesignforumet

Kommissionen ska inrätta ett ekodesignforum, som ska vara en expertgrupp med ett väl avvägt och ändamålsenligt deltagande av experter som utsetts av medlemsstaterna och av alla parter som har ett intresse av produkten eller produktgruppen i fråga.

Ekodesignforumet ska särskilt bidra till att

- a) utarbeta ekodesignkrav,
- b) utarbeta arbetsplaner,
- c) undersöka de etablerade marknadskontrollmekanismernas effektivitet,
- d) bedöma åtgärder för självreglering, och
- e) bedöma förbud mot förstörelse av osålda konsumentprodukter utöver de som förtecknas i bilaga VII.

Artikel 20

Expertgruppen för medlemsstater

Kommissionen ska inrätta en expertgrupp för medlemsstaterna som en undergrupp till ekodesignforumet, bestående av experter som utsetts av medlemsstaterna.

Dessa experter ska särskilt bidra till att

- a) utarbeta ekodesignkrav,
- b) bedöma åtgärder för självreglering,

- c) utbyta information och bästa praxis om åtgärder för att förbättra efterlevnaden av denna förordning,
- d) fastställa prioriteringar enligt artikel 26.

Artikel 21

Åtgärder för självreglering

1. Ekonomiska aktörer får till kommissionen lägga fram en åtgärd för självreglering som fastställer ekodesignkrav för produkter som inte omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4, eller inte ingår i arbetsplanen. Dessa aktörer ska styrka att de kriterier som avses i punkt 3 i den här artikeln är uppfyllda.
2. Den åtgärd för självreglering som lämnats in enligt punkt 1 ska innehålla följande information:
 - a) En förteckning över de ekonomiska aktörer som har undertecknat åtgärden för självreglering.
 - b) De ekodesignkrav som gäller för produkter som omfattas av åtgärden för självreglering.
 - c) En detaljerad, transparent och objektiv övervakningsplan med tydligt fastställda ansvarsområden för näringslivet och oberoende inspektörer, inklusive kriterierna i punkt 6 i bilaga VI.
 - d) Regler om information som ska rapporteras av undertecknarna samt om provning och inspektioner.
 - e) Regler om konsekvenserna av en undertecknares bristande efterlevnad, som inbegriper bestämmelser enligt vilka en undertecknare inte som inte har vidtagit tillräckliga korrigerande åtgärder inom tre månader avlägsnas från undertecknarna av den åtgärden för självreglering.
 - f) En skrivelse som förklarar hur den åtgärd för självreglering som lämnats in enligt punkt 1 förbättrar produkternas miljömässiga hållbarhet i linje med målen i denna förordning snabbare eller till lägre kostnad än en delegerad akt som antas enligt artikel 4; den skrivelse ska styrkas med belägg, bestående av en strukturerad teknisk, miljömässig och ekonomisk analys som motiverar ekodesignkraven och målen för åtgärden för självreglering, och en bedömning av effekterna av de ekodesignkraven.

Undertecknarna av åtgärden för självreglering ska hålla den information som avses i denna punkt uppdaterad och tillgänglig på en webbplats som är gratis och tillgänglig för allmänheten.

Undertecknarna av åtgärden för självreglering ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla ändringar av åtgärden för självreglering, särskilt ändringar som rör dem.

3. Kommissionen ska bedöma den inlämnade åtgärden för självreglering och vid behov be om vetenskapliga råd från unionens decentraliserade byråer. I bedömningen ska kommissionen verifiera att följande kriterier är uppfyllda:
 - a) Åtgärden för självreglering har lämnats in av minst två ekonomiska aktörer.
 - b) Marknadsandelen sett till volym för undertecknarna av åtgärden för självreglering med avseende på de produkter som omfattas av den åtgärden uppgår till minst 80 % av de enheter som släpps ut på marknaden eller tas i bruk.
 - c) Åtgärden för självreglering bidrar till att förbättra produkternas miljömässiga hållbarhet i linje med målen för denna förordning och att säkerställa den fria rörligheten på den inre marknaden snabbare eller till en lägre kostnad än en delegerad akt som antas enligt artikel 4 skulle göra, och består av ekodesignkrav som är nödvändiga för att uppnå målen för denna förordning.
 - d) Åtgärden för självreglering uppfyller kriterierna i bilaga VI.
 - e) Åtgärden för självreglering är förenlig med unionsrätten och unionens internationella handelsåtaganden.

Kommissionen ska anta en genomförandeakt som innehåller en förteckning över åtgärder för självreglering som uppfyller kriterierna i denna artikel. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 73.2.

4. Kommissionen får när som helst begära att undertecknarna av en åtgärd för självreglering som förtecknas i en genomförandeakt som antas enligt punkt 3 andra stycket inom en lämplig tidsperiod lämna in en reviderad och uppdaterad version av den åtgärden mot bakgrund av den relevanta marknadsutvecklingen eller den tekniska utvecklingen med avseende på den berörda produktgruppen. Om kommissionen har anledning att tro att kriterierna i denna artikel inte längre är uppfyllda ska undertecknarna lämna in en reviderad och uppdaterad version av åtgärden inom tre månader efter kommissionens begäran.

5. När en åtgärd för självreglering har förtecknats i en genomförandeakt som har antagits enligt punkt 3 andra stycket ska undertecknarna av den åtgärden rapportera till kommissionen, med den regelbundenhet som anges i den genomförandeakten, om de framsteg som görs mot att uppnå målen för åtgärden för självreglering och för att visa att kriterierna i punkt 3 fortfarande är uppfyllda.

Den oberoende inspektör som avses i bilaga VI punkt 6 ska underrätta kommissionen om en undertecknares bristande efterlevnad.

Lägesrapporter, inbegripet efterlevnadsrapporter från den oberoende inspektören, och anmälningar om bristande efterlevnad och motsvarande korrigerande åtgärder ska göras tillgängliga av undertecknarna på en webbplats som är tillgänglig för allmänheten.

6. Om kommissionen anser att en åtgärd för självreglering som har förtecknats i en genomförandeakt som har antagits enligt punkt 3 andra stycket inte längre uppfyller kriterierna i denna artikel, eller om undertecknarna av den berörda åtgärden för självreglering inte har lämnat in åtgärden inom den tidsfrist som avses i punkt 4, ska den stryka den åtgärden från den förteckning som avses i punkt 3 genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 73.2.

Om en åtgärd för självreglering har strukits från den förteckning som avses i punkt 3 får kommissionen fastställa ekodesignkrav som är tillämpliga på den produkt som omfattas av åtgärden för självreglering i en delegerad akt som antas enligt artikel 4.

Artikel 22

Små och medelstora företag

1. När det gäller program som SMF, i synnerhet mikroföretag, kan gynnas av ska kommissionen säkerställa att det finns initiativ som hjälper dessa företag att integrera miljömässig hållbarhet, inklusive energieffektivitet, i sin värdekedja.

2. När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 4 ska den, där det är lämpligt, låta dessa delegerade akter åtföljas av digitala verktyg och riktlinjer som omfattar särdragen hos SMF, i synnerhet mikroföretag, som är verksamma inom den berörda produkt- eller produktgruppssektorn, i syfte att göra det lättare för sådana företag att efterleva denna förordning. Vid utarbetandet av dessa riktlinjer ska kommissionen samråda med organisationer som företräder SMF.

3. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att hjälpa SMF, i synnerhet mikroföretag, att efterleva de ekodesignkrav som fastställs i delegerade akter som antas enligt artikel 4. Medlemsstaterna ska samråda med organisationer som företräder SMF om den typ av åtgärder som SMF anser vara användbara.

Dessa åtgärder ska åtminstone omfatta att tillgång säkerställs till gemensamma kontaktpunkter eller liknande mekanismer för att öka medvetenheten om ekodesignkrav och skapa nätverksmöjligheter för SMF, i synnerhet mikroföretag, så att dessa kan anpassa sig till ekodesignkraven.

Dessutom kan sådana åtgärder, utan att det påverkar tillämpliga regler om statligt stöd, omfatta följande:

- Ekonomiskt stöd, inbegripet genom att tillhandahålla skattemässiga fördelar och investera i fysiska och digitala infrastrukturer.
- Tillgång till finansiering.
- Specialiserad utbildning av ledningen och personalen.

d) Organisatoriskt och tekniskt stöd.

KAPITEL VI

FÖRSTÖRELSE AV OSÅLDA KONSUMENTPRODUKTER

Artikel 23

Allmän princip för att förhindra förstörelse

Ekonomiska aktörer ska vidta nödvändiga åtgärder som rimligen kan förväntas förhindra behovet av att förstöra osålda konsumentprodukter.

Artikel 24

Utlämnande av information om osålda konsumentprodukter

1. Ekonomiska aktörer som kasserar osålda konsumentprodukter direkt, eller låter kassera osålda konsumentprodukter för sin räkning, ska lämna ut följande information:

- a) Antalet och vikten av osålda konsumentprodukter som kasserats per år, uppdelat per typ eller kategori av produkter.
- b) Skälen till att produkterna kasseras och, i tillämpliga fall, det relevanta undantaget enligt artikel 25.5.
- c) Andelen kasserade produkter som levererats, antingen direkt eller genom tredje part, som ska genomgå var och en av följande verksamheter: Förberedelse för återanvändning, inbegripet rekonditionering och återtillverkning, materialåtervinning, annan återvinning, inbegripet energiåtervinning, och bortskaffande i enlighet med den avfallshierarki som definieras i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG.
- d) Åtgärder som vidtagits och åtgärder som är planerade i syfte att förhindra att osålda konsumentprodukter förstörs.

Ekonomiska aktörer ska lämna ut den information som avses i första stycket på ett tydligt och synligt sätt, åtminstone på en lättillgänglig sida på sin webbplats. Ekonomiska aktörer som omfattas av skyldigheten att offentliggöra hållbarhetsrapporteringen i sin förvaltningsberättelse enligt artiklarna 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU får också inkludera den informationen i den hållbarhetsrapporteringen.

Ekonomiska aktörer ska årligen lämna ut den information som avses i första stycket och som en del av den informationen inkludera de osålda konsumentprodukter som kasserats under det föregående räkenskapsåret. De ska göra informationen för varje år allmänt tillgänglig. Det första utlämnandet ska omfatta osålda konsumentprodukter som kasserats under det första hela räkenskapsår som denna förordning är i kraft.

Denna punkt ska inte tillämpas på mikroföretag och små företag.

Denna punkt ska tillämpas på medelstora företag från och med den 19 juli 2030.

2. Med undantag för när informationen är tillgänglig för den behöriga nationella myndigheten på grundval av en annan rättsakt ska de ekonomiska aktörerna, på begäran av kommissionen eller en behörig nationell myndighet, tillhandahålla all information och dokumentation som behövs för att visa att de kasserade produkterna har levererats och tagits emot enligt punkt 1 c i denna artikel och, i förekommande fall, den information som krävs för att visa att ett undantag enligt artikel 25.5 är tillämpligt. Denna information och dokumentation ska tillhandahållas i pappersform eller elektronisk form inom 30 dagar från mottagandet av begäran.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer detaljerna och formatet för utlämnandet av den information som avses i punkt 1, inbegripet avgränsningen av produkttyper eller produktkategorier och hur informationen ska kontrolleras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 73.3.

Den första av dessa genomförandeakter ska antas senast den 19 juli 2025.

Artikel 25

Förstörelse av osålda konsumentprodukter

1. Från och med den 19 juli 2026 är det förbjudet att förstöra osålda konsumentprodukter som förtecknas i bilaga VII.

Denna punkt ska inte tillämpas på mikroföretag och små företag.

Denna punkt ska tillämpas på medelstora företag från och med den 19 juli 2030.

2. Ekonomiska aktörer som inte omfattas av det förbud som avses i punkt 1 får inte förstöra osålda konsumentprodukter som levereras till dem i syfte att kringgå det förbudet.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 72 med avseende på att ändra bilaga VII

a) för att lägga till nya produkter, för att ta hänsyn till miljökonsekvenserna av att de förstörs.

b) för att uppdatera posterna inom produktgrupper för att vid behov anpassa dem till ändringar av deras respektive varukoder eller beskrivningar som görs i bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87.

4. När kommissionen utarbetar en delegerad akt som ska antas enligt punkt 3 a ska den

a) bedöma hur vanligt det är att vissa osålda konsumentprodukter förstörs och den efterföljande miljöpåverkan,

b) beakta den information som lämnas ut av ekonomiska aktörer enligt artikel 24.1,

c) genomföra en konsekvensbedömning på grundval av bästa tillgängliga bevis och analyser samt vid behov ytterligare studier.

Den delegerade akten ska ange tillämpningsdatum och, när så är lämpligt, eventuella stegvisa åtgärder eller övergångsåtgärder eller övergångsperioder.

5. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 72 för att komplettera denna förordning genom att fastställa undantag från förbudet mot förstörelse av osålda konsumentprodukter som förtecknas i bilaga VII om det är lämpligt av något av följande skäl:

a) hälso-, hygien- och säkerhetsskäl,

b) skador som orsakas på produkter som en följd av hanteringen av dessa eller som upptäcks efter det att produkter har returnerats som inte kan repareras på ett kostnadseffektivt sätt,

c) produkters olämplighet för det ändamål som de är avsedda för, i tillämpliga fall med beaktande av unionsrätt och nationell rätt samt tekniska standarder,

d) att produkter som erbjuds för donation inte tas emot,

e) att produkterna inte är lämpliga för förberedelse för återanvändning eller återtillverkning,

f) produkters osäljbarhet på grund av intrång i immateriella rättigheter, inbegripet förfalskade produkter,

g) att förstörelse är det alternativ som har minst negativ miljöpåverkan.

De delegerade akterna får också, i förekommande fall, föreskriva att förbudet mot att förstöra de osålda konsumentprodukter som avses i punkt 1 i den här artikeln eller den upplysningsskyldighet som anges i artikel 24 är tillämplig på gälla mikroföretag och små företag, om det finns tillräckliga bevis för att sådana företag skulle kunna användas för att kringgå det förbudet eller den skyldigheten.

Den första delegerade akten som avses i första stycket ska antas senast den 19 juli 2025.

Artikel 26

Konsoliderad information om förstörelse av osålda konsumentprodukter

Senast den 19 juli 2027 och därefter var 36:e månad ska kommissionen på sin webbplats offentliggöra konsoliderad information om förstörelse av osålda konsumentprodukter, inbegripet följande element:

- a) Förekomsten av förstörelse av specifika grupper av osålda konsumentprodukter per år, på grundval av den information som lämnas av ekonomiska aktörer i enlighet med artikel 24.1.
- b) Den jämförande miljöpåverkan till följd av förstörelse av osålda konsumentprodukter per produktgrupp.

KAPITEL VII

EKONOMISKA AKTÖRERS SKYLDIGHETER

Artikel 27

Tillverkares skyldigheter

1. När tillverkare släpper ut produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden eller tar dem i bruk ska de säkerställa att

- a) dessa produkter är utformade och tillverkade i enlighet med prestandakraven i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4,
- b) dessa produkter åtföljs av den information som krävs enligt artikel 7 och de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, och
- c) ett digitalt produktpass är tillgängligt i enlighet med artikel 9 och de delegerade akter som antas enligt artikel 4, inbegripet en säkerhetskopior av den mest aktuella versionen av det digitala produktpasset som lagras av en leverantör av tjänster avseende digitala produktpass i enlighet med artikel 10.4.

2. Innan tillverkarna släpper ut en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden eller tar den i bruk ska de genomföra det förfarande för bedömning av överensstämmelse som anges i den delegerade akten, eller låta utföra detta på deras vägnar, och utarbeta den tekniska dokumentation som erfordras.

Om överensstämmelsen hos en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 med de tillämpliga kraven har styrkts genom det förfarandet ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse i enlighet med artikel 44 och förse produkten med den CE-märkning som föreskrivs i artikel 46. Om kommissionen emellertid har fastställt alternativa regler enligt artikel 4.6 d ska tillverkaren anbringa märkning om överensstämmelse i enlighet med dessa regler.

3. Tillverkarna ska spara den tekniska dokumentationen och EU-försäkran om överensstämmelse i tio år efter det att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk, såvida inte en annan period har angetts i den delegerade akten.

4. Tillverkarna ska säkerställa att det finns rutiner för att säkerställa att produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 och som ingår i en serietillverkning fortsätter att överensstämma med de tillämpliga kraven. Ändringar av produktionsprocessen, produktdesignen eller egenskaperna samt ändringar av harmoniserade standarder, gemensamma specifikationer eller andra tekniska specifikationer genom hänvisning till vilken produktöverensstämmelsen deklarerar, eller genom tillämpning av vilken dess överensstämmelse kontrolleras, ska beaktas på lämpligt sätt av tillverkarna och, om de konstaterar att produktens överensstämmelse påverkas av sådana ändringar, ska tillverkarna utföra en ny bedömning i enlighet med det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse som avses i punkt 2 eller låta utföra den nya bedömningen på deras vägnar.

5. Tillverkarna ska säkerställa att deras produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 är försedda med typnummer, partinummer, serienummer eller annan identifierande märkning eller, om detta inte är möjligt på grund av produktens storlek eller beskaffenhet, säkerställa att den erforderliga informationen anbringas på förpackningen eller på ett medföljande dokument.

6. För produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 ska tillverkare ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke, postadress samt elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas

a) på den offentliga delen av det digitala produktpasset, i tillämpliga fall, och

b) på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som åtföljer produkten.

Adressen ska ange en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas. Kontaktuppgifterna ska vara tydliga, begripliga och läsbara.

7. Tillverkarna ska se till att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 åtföljs av instruktioner i digitalt format angående produkten (*digitala instruktioner*) på ett språk som lätt kan förstås, enligt vad som fastställs av den berörda medlemsstaten. Digitala instruktioner ska vara tydliga, begripliga och läsbara och åtminstone innehålla informationen som anges i artikel 7.2 b ii, såsom anges i den delegerade akten.

Tillverkarna ska dock på papper, i ett koncist format, tillhandahålla säkerhetsinformation och instruktioner som är relevanta för kundernas och andra berörda aktörers hälsa och säkerhet.

När de digitala instruktionerna tillhandahålls ska tillverkaren inkludera dem i det digitala produktpasset och göra dem tillgängliga via motsvarande databärare eller, om det digitala produktpasset inte är tillämpligt, ange på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett medföljande dokument, hur tillgång fås till de digitala instruktionerna.

Tillverkaren ska presentera de digitala instruktionerna i ett format som gör det möjligt att ladda ned och spara dem på en elektronisk enhet så att användaren alltid kan få tillgång till dem och ska göra dem tillgängliga online under produktens förväntade livslängd, men i alla händelser i minst 10 år efter utsläppandet på marknaden eller ibruktagandet av produkten.

På kundens begäran vid tidpunkten för köpet eller upp till 6 månader efter köpet ska tillverkaren kostnadsfritt tillhandahålla de digitala instruktionerna i pappersformat inom en månad från mottagandet av begäran.

I de delegerade akter som antas enligt artikel 4 får det anges att viss information som ingår i de digitala instruktionerna också tillhandahålls i pappersformat.

8. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 som de har släppt ut på marknaden eller tagit i bruk inte överensstämmer med kraven i den delegerade akten ska utan oskäligt dröjsmål vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att, om så är lämpligt, få produkten att överensstämma med kraven, eller att omedelbart dra tillbaka eller återkalla den.

Tillverkarna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten eller tagit den i bruk om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.

9. Tillverkarna ska inrätta allmänt tillgängliga kommunikationskanaler, såsom telefonnummer, e-postadress eller en särskild del av sin webbplats, med hänsyn till tillgänglighetsbehoven hos personer med funktionsnedsättning, så att kunderna kan lämna in klagomål eller synpunkter på produkters eventuella bristande överensstämmelse.

Tillverkarna ska föra ett register över klagomål och synpunkter så länge som det är nödvändigt för tillämpningen av denna förordning, men inte längre än fem år efter det att de har lämnats in, och göra registret tillgängligt på begäran av en marknadskontrollmyndighet.

10. Tillverkare ska för produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4, på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet förse den med all den information och dokumentation, inklusive teknisk dokumentation, som behövs för att påvisa dessa produkters överensstämmelse på ett språk som lätt kan förstås av den

myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form, så snart som möjligt och under alla omständigheter senast femton dagar efter mottagandet av en begäran från denna myndighet.

Tillverkare ska samarbeta med den behöriga nationella myndigheten beträffande alla korrigerande åtgärder som vidtas för att avhjälpa alla fall av bristande överensstämmelse med de krav som fastställs i den tillämpliga delegerade akt som antagits enligt artikel 4.

Artikel 28

Auktoriserade representanter

1. En tillverkare får genom skriftlig fullmakt utse en auktoriserad representant.

Skyldigheterna i enlighet med artikel 27.1 och upprättandet av teknisk dokumentation får inte delegeras till den auktoriserade representanten.

2. En auktoriserad representant ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge den auktoriserade representanten rätt att minst göra följande:

- a) Hålla EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen tillgänglig för de nationella marknadskontrollmyndigheterna i tio år efter det att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk såvida inte en annan period har angetts i den delegerade akten.
- b) På begäran samarbeta med de behöriga nationella myndigheterna om de åtgärder som vidtas för att åtgärda fall av bristande efterlevnad hos en produkt som omfattas av den auktoriserade representantens fullmakt.
- c) På en motiverad begäran från en behörig nationell myndighet ge den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att produkten överensstämmer med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av den myndigheten, så snart som möjligt och i alla händelser inom femton dagar från mottagande av en sådan begäran.
- d) Säga upp fullmakten om tillverkaren agerar i strid med sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 29

Importörernas skyldigheter

1. Importörer får, när det gäller produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4, endast släppa ut sådana produkter på marknaden som uppfyller kraven i de tillämpliga delegerade akterna.

2. Innan importörer släpper ut en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 på marknaden ska de se till att

- a) tillverkaren har utfört ett lämpligt förfarande för bedömning av överensstämmelse och har upprättat den tekniska dokumentationen,
- b) produkten åtföljs av den information som krävs enligt artikel 7 och de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4, och
- c) ett digitalt produktpass finns tillgängligt i enlighet med artikel 9 och de delegerade akter som antas enligt artikel 4, inbegripet en säkerhetskopia av den mest aktuella versionen av det digitala produktpasset som lagras av en leverantör av tjänster avseende digitala produktpass i enlighet med artikel 10.4.

Importören ska vidare säkerställa att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 är försedd med den CE-märkning som avses i artikel 45, i tillämpliga fall i enlighet med de regler och villkor som avses i artikel 46, eller den alternativa märkning om överensstämmelse som föreskrivs i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4.6 d och åtföljs av de dokument som krävs, samt att tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 27.5 och 27.6.

Om importörerna anser eller har skäl att tro att en produkt inte överensstämmer med kraven i de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 får de inte släppa ut produkten på marknaden eller ta den i bruk förrän den har bringats i överensstämmelse.

3. För produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 ska importörer ange namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke, postadress på vilken samt elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas

a) på den offentliga delen av det digitala produktpasset, i tillämpliga fall, och

b) på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som åtföljer produkten.

Kontaktuppgifterna ska vara tydliga, begripliga och läsbara.

4. Importörerna ska säkerställa att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits i enlighet med artikel 4 åtföljs av digitala instruktioner på ett språk som lätt kan förstås, enligt vad som fastställs av den berörda medlemsstaten. Dessa instruktioner ska vara tydliga, begripliga och läsbara och innehålla åtminstone den information som anges i artikel 7.2 b ii, såsom anges i de delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4. Skyldigheterna enligt artikel 27.7 fjärde och femte styckena ska gälla i tillämpliga delar.

5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för en produkt, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med de krav som fastställs i den tillämpliga delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4.

6. Importörer som anser eller har skäl att tro att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med kraven i den delegerade akten ska utan oskäligt dröjsmål vidta de nödvändiga korrigerande åtgärder som krävs för att få produkten att överensstämma med kraven, eller, om så är lämpligt, omedelbart dra tillbaka eller återkalla produkten.

Importörerna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.

7. Importörerna ska hålla en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna och säkerställa att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentationen i tio år efter det att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk såvida inte en annan period har angetts i den delegerade akten.

8. Importörerna ska, för produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4, på motiverad begäran av en behörig nationell myndighet tillhandahålla all den information och dokumentation som behövs för att visa att dessa produkter, inklusive teknisk dokumentation, är förenliga med kraven, på ett språk som lätt kan förstås av myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form, så snart som möjligt och under alla omständigheter senast femton dagar efter mottagandet av en begäran från denna myndighet.

Importörerna ska samarbeta med den behöriga nationella myndigheten beträffande alla korrigerande åtgärder som vidtas för att avhjälpa alla fall av bristande överensstämmelse med de krav som fastställs i den tillämpliga delegerade akt som antagits enligt artikel 4.

Artikel 30

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörer tillhandahåller en produkt som omfattas av en delegerad akt och som har antagits i enlighet med artikel 4 på marknaden ska de iakta vederbörlig omsorg när det gäller de krav som fastställs i de tillämpliga delegerade akterna.

2. Innan distributörer tillhandahåller en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden ska de kontrollera att

a) produkten är försedd med CE-märkning i enlighet med artiklarna 45 och 46 eller den märkning om överensstämmelse som har antagits i enlighet med artikel 4.6 d, och i tillämpliga fall är märkt eller är kopplad till ett digitalt produktpass i enlighet med de delegerade akterna,

b) produkten åtföljs av de dokument och digitala instruktioner som krävs, på ett språk som kunder lätt kan förstå, enligt vad som fastställs av den berörda medlemsstaten, och att sådana instruktioner är tydliga, begripliga och läsbara och åtminstone innehåller den information som anges i artikel 7.2 b ii, enligt vad som specificeras i den delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4; att skyldigheterna enligt artikel 27.7 fjärde och femte styckena ska gälla i tillämpliga delar, och

c) tillverkaren och importören har uppfyllt de krav som anges i artiklarna 27.5, 27.6 och 29.3.

3. Om distributörerna innan de tillhandahåller en produkt på marknaden, anser eller har skäl att tro att produkten inte överensstämmer med kraven, eller att tillverkaren av produkten inte uppfyller kraven i de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, ska distributören inte tillhandahålla produkten på marknaden förrän produkten har bringats i överensstämmelse eller tillverkaren uppfyller kraven.

Distributörerna ska, så länge de har ansvar för en produkt, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar produktens överensstämmelse med de krav som fastställs i de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

4. Distributörer som anser eller har skäl att tro att en produkt som de har tillhandahållit på marknaden inte överensstämmer med kraven i de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 ska säkerställa att det vidtas nödvändiga korrigerande åtgärder för att få produkten att överensstämma med kraven eller, om så är lämpligt, för att dra tillbaka eller återkalla den.

Distributörerna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit produkten om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.

5. Distributörerna ska på motiverad begäran från en behörig nationell myndighet tillhandahålla all den information och dokumentation som de har tillgång till och som är nödvändig för att visa att en produkt överensstämmer med kraven. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form, senast femton dagar efter mottagandet av en begäran från den myndigheten.

Distributörerna ska samarbeta med den behöriga nationella myndigheten beträffande alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa alla fall av bristande överensstämmelse med den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.

Artikel 31

Återförsäljarnas skyldigheter

1. Återförsäljarna ska säkerställa att deras kunder och potentiella kunder har tillgång till all relevant information som åtföljer produkterna, i enlighet med vad som krävs enligt de delegerade akter som antagits enligt artikel 4, även vid distansförsäljning.

2. Återförsäljarna ska säkerställa att det digitala produktpasset är lättillgängligt för kunder och potentiella kunder, även vid distansförsäljning, i enlighet med artikel 9.2 e och de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

3. Återförsäljarna ska, även vid distansförsäljning

a) på ett synligt sätt för kunder och potentiella kunder visa de etiketter som föreskrivs i enlighet med artikel 32.1 b eller c,

b) i visuella annonser eller i tekniskt reklammaterial för en viss modell hänvisa till informationen på de etiketter som tillhandahålls i enlighet med artikel 32.1 b eller c, enligt de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4,

c) inte tillhandahålla eller visa andra etiketter, märken, symboler eller påskrifter som sannolikt kan vilseleda eller leda till förväxling hos kunder och potentiella kunder med avseende på informationen på etiketten beträffande ekodesignkrav.

*Artikel 32***Skyldigheter med avseende på etiketter**

1. Om det i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 krävs att produkter ska vara försedda med en sådan etikett som avses i artikel 16 ska de ekonomiska aktörerna som släpper ut produkterna på marknaden eller tar dem i bruk
 - a) säkerställa att produkterna, för varje enskild enhet och utan kostnad, åtföljs av tryckta etiketter i enlighet med den delegerade akten,
 - b) utan kostnad tillhandahålla tryckta etiketter eller digitala kopior av etiketten till återförsäljaren, utan dröjsmål och under alla omständigheter inom fem arbetsdagar räknat från återförsäljarens begäran,
 - c) säkerställa att deras etiketter är korrekta, och tillhandahålla den tekniska dokumentation som behövs för att riktigheten ska kunna bedömas.
2. Om det i en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 krävs att produkter ska vara försedda med en sådan etikett som avses i artikel 16 ska de ekonomiska aktör som tillhandahåller produkterna på marknaden eller tar dem i bruk
 - a) i visuella annonser eller i tekniskt reklammaterial för en viss modell hänvisa till informationen på etiketten i enlighet med de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4,
 - b) inte tillhandahålla eller visa andra etiketter, märken, symboler eller påskrifter som sannolikt kan vilseleda eller leda till förväxling hos kunder eller potentiella kunder med avseende på informationen på etiketten beträffande ekodesignkrav.

*Artikel 33***Skyldigheter för leverantörer av distributionstjänster**

Leverantörer av distributionstjänster ska, för produkter som de hanterar och som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4, säkerställa att villkoren under lagring, förpackning, adressering eller avsändning inte äventyrar produkternas överensstämmelse med den delegerade akten.

*Artikel 34***De fall när importörer och distributörer ska ha samma skyldigheter som tillverkaren**

Importörer eller distributörer ska vid tillämpningen av denna förordning anses vara tillverkare om de

- a) släpper ut en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden under sitt namn eller varumärke, eller
- b) ändrar en sådan produkt som redan har släppts ut på marknaden på ett sätt som påverkar överensstämmelsen med de krav som fastställs i de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

*Artikel 35***Skyldigheter för leverantörer av internetbaserade marknadsplatser och sökmotorer**

1. De allmänna skyldigheter som föreskrivs i artiklarna 11 och 30 i förordning (EU) 2022/2065 ska gälla vid tillämpningen av denna förordning.

Utan att det påverkar de allmänna skyldigheter som avses i första stycket ska leverantörer av internetbaserade marknadsplatser samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna, på begäran av dessa myndigheter och i specifika fall, för att underlätta alla åtgärder som vidtas för att undanröja eller, om så inte är möjligt, minska den bristande överensstämmelsen hos en produkt som erbjuds eller har erbjudits för försäljning online genom deras tjänster.

2. När det gäller de befogenheter som medlemsstaterna tilldelar i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2019/1020 ska medlemsstaterna ge sina marknadskontrollmyndigheter befogenhet att för alla produkter som omfattas av en relevant delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 beordra en leverantör av en internetbaserad marknadsplats att agera mot en eller flera specifika delar av innehåll som hänvisar till en produkt som inte överensstämmer med kraven, inbegripet genom att avlägsna dem. Sådant innehåll ska betraktas som olagligt innehåll i den mening som avses i artikel 3 h i förordning (EU) 2022/2065. Marknadskontrollmyndigheterna får, i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) 2022/2065, utfärda sådana förelägganden.

3. Leverantörer av internetbaserade marknadsplatser ska inrätta en gemensam kontaktpunkt för direkt kommunikation med medlemsstaternas marknadskontrollmyndigheter när det gäller efterlevnaden av denna förordning.

Denna gemensamma kontaktpunkt kan vara samma kontaktpunkt som den som avses i artikel 22.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988⁽⁶²⁾ eller artikel 11.1 i förordning (EU) 2022/2065.

Artikel 36

De ekonomiska aktörernas informationsskyldighet

1. När ekonomiska aktörer tillhandahåller en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden genom distansförsäljning, ska de säkerställa att produkterbjudandet tydligt och synligt anger åtminstone följande information:

- a) Tillverkarens namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt den postadress och den elektroniska adress där tillverkaren kan kontaktas.
- b) Om tillverkaren inte är etablerad i unionen: namn, postadress och elektronisk adress och telefonnummer för den ekonomiska aktör som är etablerad i unionen i den mening som avses i artikel 4.2 i förordning (EU) 2019/1020.
- c) Information som gör det möjligt att identifiera produkten, inbegripet en bild av den, dess typ och eventuell annan produktbeteckning.

2. De ekonomiska aktörerna ska på motiverad begäran förse marknadskontrollmyndigheterna med följande:

- a) Namnet på den ekonomiska aktör som har levererat en produkt till dem som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4.
- b) Namnet på den ekonomiska aktör som de har levererat sådana produkter till, samt kvantiteter och exakta modeller av sådana produkter.

De ekonomiska aktörerna ska säkerställa att de kan lämna den information som avses i första stycket i tio år efter det att de har levererat de berörda produkterna och i tio år efter det att de har levererat dessa produkter, såvida inte en annan period har angetts i den delegerade akten som avses i punkt 1. Denna information ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form senast 15 dagar efter mottagandet av en begäran från marknadskontrollmyndigheten.

3. När kommissionen kräver att tillverkare, deras auktoriserade representanter eller importörer ska göra delar av den tekniska dokumentationen avseende den berörda produkten tillgängliga på digital väg enligt artikel 4.6 a iii, ska den beakta följande kriterier:

- a) Behovet av att underlätta marknadskontrollmyndigheternas kontroll av att tillverkare, deras auktoriserade representanter och importörer uppfyller de tillämpliga kraven.
- b) Behovet av att undvika en oproportionerlig administrativ börda för de ekonomiska aktörerna, särskilt SMF.

⁽⁶²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/988 av den 10 maj 2023 om allmän produktsäkerhet, ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/1828 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG och rådets direktiv 87/357/EEG (EUT L 135, 23.5.2023, s. 1).

Kommissionen ska ange på vilket sätt relevanta delar av den tekniska dokumentationen ska göras tillgängliga. Om det finns ett digitalt produktpass ska teknisk dokumentation göras tillgänglig via det.

Artikel 37

De ekonomiska aktörernas övervaknings- och rapporteringsskyldighet

1. När tillverkare, deras auktoriserade representanter eller importörer åläggs att tillhandahålla kommissionen information om de kvantiteter av en produkt enligt artikel 4.6 b, ska kommissionen beakta följande kriterier:

- a) Tillgången till bevis som avser den berörda produktens marknadspenetration och som är nödvändiga för att underlätta översynen av delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som är tillämpliga på den produkten.
- b) Behovet av att undvika en oproportionerlig administrativ börda för de ekonomiska aktörerna, särskilt SMF.
- c) Nyttan av informationen som krävs och proportionaliteten i detta krav.

Kommissionen ska ange den period som den information som avses i första stycket ska avse. Denna information ska anpassas efter produktmodell.

Kommissionen ska ange hur och hur ofta den relevanta informationen ska göras tillgänglig.

Kommissionen ska säkerställa att den tillgängliggjorda informationen behandlas på ett säkert sätt och i enlighet med unionsrätten.

2. När kommissionen kräver, enligt artikel 4.6 c i, att en produkt ska kunna mäta den energi som den använder eller sin prestanda med avseende på andra relevanta produktparametrar som avses i bilaga I medan produkten används ska den beakta följande kriterier:

- a) Nyttan av uppgifter som genereras under användningen för att slutanvändare ska kunna förstå och hantera produktens energianvändning eller prestanda.
- b) Den tekniska genomförbarheten för registrering av uppgifter som genereras under användningen.
- c) Behovet av att undvika en oproportionerlig administrativ börda för de ekonomiska aktörerna, särskilt SMF.
- d) Behovet av att säkerställa att inga uppgifter samlas in som gör det möjligt att identifiera enskilda personer eller dra slutsatser om enskilda personers beteende.

3. Produkter som omfattas av ett krav som fastställts enligt artikel 4.6 c ska, när så är lämpligt, i enlighet med kriteriet i punkt 2 i denna artikel registrera de uppgifter som genereras under användningen och göra sådana uppgifter synliga för slutanvändaren.

4. När kommissionen kräver att tillverkare, deras auktoriserade representanter eller importörer ska samla in icke-personuppgifter som genereras under användningen som avses i punkt 2 i denna artikel, och rapportera sådana uppgifter till kommissionen enligt artikel 4.6 c ii, ska kommissionen beakta följande kriterier:

- a) Nyttan av icke-personuppgifter som genereras under användningen för kommissionen när den ser över ekodesignkraven eller bistår marknadskontrollmyndigheterna med statistisk information för deras riskbaserade analyser.
- b) Behovet av att undvika en oproportionerlig administrativ börda för de ekonomiska aktörerna, särskilt SMF.

5. De krav som avses i punkt 4 får i synnerhet bestå av följande:

- a) Insamling av icke-personuppgifter som genereras under användningen om åtkomst till dem kan ske på distans via internet efter uttryckligt samtycke från slutanvändaren i syfte att göra dessa uppgifter tillgängliga.

b) Rapportering av dessa uppgifter till kommissionen åtminstone en gång per år.

Om rapportering krävs enligt första stycket b ska de uppgifterna omfatta, i förekommande fall, modellens identifieringsnummer såsom det är registrerat i den produktdatabas som avses i artikel 12.1 i förordning (EU) 2017/1369 och, om det är relevant för deras prestanda, allmän geografisk information om produkterna.

6. Kommissionen ska i den relevanta delegerade akten specificera detaljerna och formatet för rapportering av de icke-personuppgifter som genereras under användningen och som avses i punkt 4.

7. Kommissionen ska regelbundet bedöma de icke-personuppgifter som genereras under användningen och som har mottagits enligt punkt 4 och ska vid behov offentliggöra aggregerade dataset.

Artikel 38

Krav på aktörer längs leveranskedjan

När så anges i den delegerade akt som har antagits enligt artikel 4 ska aktörer längs leveranskedjan

- a) på begäran och kostnadsfritt förse tillverkare, anmälda organ och behöriga nationella myndigheter med tillgänglig relevant information om de produkter eller tjänster som de levererar,
- b) i avsaknad av den information som avses i led a tillåta att tillverkare bedömer de produkter eller tjänster som de levererar och ge dessa tillverkare tillgång till relevanta dokument eller anläggningar, och
- c) göra det möjligt för anmälda organ och behöriga nationella myndigheter att kontrollera riktigheten i den relevanta information som rör deras verksamhet.

KAPITEL VIII

PRODUKTÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 39

Provnings-, mättnings- och beräkningsmetoder

1. För överensstämmelse och kontroll av överensstämmelse med ekodesignkraven ska provningar, mätningar och beräkningar utföras med harmoniserade standarder eller andra tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till allmänt vedertagen bästa praxis. Dessa metoder ska uppfylla de krav för provnings-, mättnings- och beräkningsmetoder som anges i de relevanta delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

2. När kommissionen fastställer kravet att använda digitala verktyg enligt artikel 4.6 c iii ska den beakta följande kriterier:

- a) Behovet av att säkerställa en harmoniserad tillämpning av beräkningsmetoderna.
- b) Behovet av att minimera den administrativa bördan för ekonomiska aktörer.

Digitala verktyg ska finnas tillgängliga utan kostnad för ekonomiska aktörer.

Artikel 40

Förhindrande av kringgående och försämring av prestanda

1. Ekonomiska aktörer får inte ägna sig åt något beteende som undergräver produkters överensstämmelse med denna förordning, oavsett om det beteendet är av avtalsmässigt, kommersiellt, tekniskt eller annat slag.

2. Produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 får inte släppas ut på marknaden eller tas i bruk om de är utformade för att ändra sitt beteende eller sina egenskaper när de provas för att uppnå ett gynnsammare resultat för någon av de produktparametrar som regleras i de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

Vid tillämpningen av denna punkt ska produkter som är utformade för att kunna upptäcka att de provas och som automatiskt ändrar sin prestanda som en reaktion, och produkter som i förväg har ställts in för att ändra sin prestanda när de provas anses som produkter som har utformats för att ändra beteende eller egenskaper när de provas.

3. Ekonomiska aktörer som släpper ut en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 på marknaden eller tar den produkten i bruk ska inte ange instruktioner som är specifika för provning och som ändrar produktens beteende eller egenskaper för att uppnå ett gynnsammare resultat för någon av de produktparametrar som regleras i de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.

Vid tillämpningen av denna punkt ska instruktioner som före provning leder till en manuell ändring av produkten som ändrar produktens prestanda anses som instruktioner som är specifika för provning och som ändrar produkternas beteende eller egenskaper.

4. Produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 får inte släppas ut på marknaden eller tas i bruk om de är utformade att ändra sitt beteende eller sina egenskaper inom en kort period efter det att de tagits i bruk, och detta leder till en försämring av deras prestanda med avseende på någon av de produktparametrar som regleras i den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4, eller av deras funktionsprestanda ur användarens perspektiv.

5. Uppdateringar av programvara eller fast programvara får inte leda till en försämring av produktprestandan bortom de godtagbara marginaler som anges i de tillämpliga delegerade akterna som har antagits enligt artikel 4 med avseende på någon av de produktparametrar som regleras i dessa delegerade akter eller funktionsprestandan ur användarens perspektiv, när de mäts med den testmetod som används för bedömningen av överensstämmelse, såvida inte kunden uttryckligen samtycker till detta före uppdateringen till en sådan prestandaförsämring. Det får inte ske någon förändring till följd av att uppdateringen aviseras.

Uppdateringar av programvara eller fast programvara får inte under några omständigheter leda till en försämring av den produktprestanda som avses i första stycket i denna punkt på så sätt att produkten inte längre uppfyller de krav som fastställs i delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 och som är tillämpliga vid den tidpunkten då produkten släpps ut på marknaden eller tas i bruk.

Artikel 41

Presumtion om överensstämmelse

1. De provnings-, mättnings- eller beräkningsmetoder som avses i artikel 39 och som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de krav som anges i den artikeln och med de krav på provningar, mätningar och beräkningar som fastställs i delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, i den mån dessa krav omfattas av sådana harmoniserade standarder eller delar av dem.

2. Digitala produktpass som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de krav som fastställs i artiklarna 10 och 11 i den mån dessa krav omfattas av sådana harmoniserade standarder eller delar av dem.

3. Produkter som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de ekodesignkrav som fastställs i delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, i den mån dessa krav omfattas av sådana harmoniserade standarder eller delar av dem.

4. Produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 och som har tilldelats EU-miljömärket i enlighet med förordning (EG) nr 66/2010 ska förutsättas uppfylla de ekodesignkrav som fastställs i den delegerade akten, i den mån dessa krav omfattas av de kriterier för EU-miljömärket som har fastställts enligt artikel 16.2 i den förordningen.

Artikel 42

Gemensamma specifikationer

1. Kommissionen får anta genomförandeakter som, för produkter som omfattas av delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, fastställer gemensamma specifikationer som omfattar ekodesignkrav, de väsentliga krav för digitala produktpass som avses i artiklarna 10 och 11 eller för de provnings-, mättnings- eller beräkningsmetoder som avses i artikel 39.

Dessa genomförandeakter får endast antas om följande villkor är uppfyllda:

a) Kommissionen har, enligt artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012, begärt att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer ska utarbeta en harmoniserad standard för ett ekodesignkrav, för ett väsentligt krav för digitala produktpass som avses i artiklarna 10 och 11 i den här förordningen eller för en provnings-, mättnings- eller beräkningsmetod som avses i artikel 39 i den här förordningen, och

i) begäran har inte godtagits,

ii) den harmoniserade standard som avser begäran levereras inte inom den tidsfrist som fastställts i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012, eller

iii) den harmoniserade standarden överensstämmer inte med begäran.

b) Ingen hänvisning till harmoniserade standarder för ett ekodesignkrav, för ett väsentligt krav för digitala produktpass som avses i artiklarna 10 och 11 i den här förordningen eller för en provnings-, mättnings- eller beräkningsmetod som avses i artikel 39 i den här förordningen har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 och en sådan hänvisning förväntas inte heller offentliggöras inom en rimlig tidsperiod.

De genomförandeakter som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 73.3.

2. Innan kommissionen utarbetar utkastet till de genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel ska den informera den kommitté som avses i artikel 22 i förordning (EU) nr 1025/2012 om att den anser att villkoren i punkt 1 i denna artikel är uppfyllda.

3. När kommissionen utarbetar utkastet till de genomförandeakter som avses i punkt 1 ska den beakta synpunkterna från ekodesignforumet och expertgruppen för medlemsstaterna samt andra relevanta organ och ska vederbörligen samråda med alla relevanta intressenter.

4. De provnings-, mättnings- eller beräkningsmetoder som avses i artikel 39 och som överensstämmer med gemensamma specifikationer som fastställts genom genomförandeakter som avses i punkt 1 i den här artikeln eller delar av sådana ska presumeras överensstämma med de krav som anges i den artikeln och med de krav på provningar, mätningar och beräkningar som fastställs i delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, i den mån dessa krav omfattas av sådana gemensamma specifikationer eller delar av dem.

5. Produkter som omfattas av denna förordning och som överensstämmer med gemensamma specifikationer som fastställts genom genomförandeakter som avses i punkt 1 i denna artikel eller delar av sådana ska presumeras överensstämma med ekodesignkraven, med de väsentliga krav för digitala produktpass som avses i artiklarna 10 och 11 eller med kraven för de provnings-, mättnings- eller beräkningsmetoder som avses i artikel 39 som fastställs i de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, i den mån dessa krav omfattas av dessa gemensamma specifikationer eller delar av dem.

6. Om en harmoniserad standard antas av en europeisk standardiseringsorganisation och föreslås för kommissionen för offentliggörande av hänvisningen till den i *Europeiska unionens officiella tidning*, ska kommissionen bedöma den harmoniserade standarden i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012.

Om hänvisningar till en harmoniserad standard offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* ska kommissionen upphäva de genomförandeakter som avses i punkt 1 eller de delar av dem som omfattar samma ekodesignkrav, väsentliga krav för digitala produktpass och krav för provnings-, mättnings- eller beräkningsmetoder.

7. Om en medlemsstat eller Europaparlamentet anser att en gemensam specifikation inte helt lever upp till ekodesignkraven, de väsentliga kraven för digitala produktpass och kraven för provnings-, mättnings- eller beräkningsmetoder, ska de underrätta kommissionen om detta genom att översända en detaljerad förklaring. Kommissionen ska bedöma den detaljerade förklaringen och får vid behov ändra genomförandeakten om fastställande av den gemensamma specifikationen i fråga.

Artikel 43

Bedömning av överensstämmelse

1. När kommissionen specificerar det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse enligt artikel 4.5 ska den beakta följande kriterier:
 - a) Huruvida den berörda modulen är lämplig för produkttypen och för de relevanta ekodesignkraven och står i proportion till det allmänintresse som eftersträvas.
 - b) Vilka riskerna med produkten är och i vilken omfattning bedömningen av överensstämmelse motsvarar risktypen och risknivån.
 - c) Tillverkarens behov av att kunna välja mellan modulerna för kvalitetssäkring och produktcertifiering enligt bilaga II till beslut nr 768/2008/EG i de fall det är obligatoriskt att involvera en tredje part.
2. Alla dokument och all skriftväxling i samband med förfarandena för bedömning av överensstämmelse ska upprättas på ett officiellt språk i den medlemsstat där det anmälda organ som är involverat i ett förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i punkt 1 är etablerat, eller på ett språk som godtas av detta organ.

Artikel 44

EU-försäkran om överensstämmelse

1. EU-försäkran om överensstämmelse ska ange att det har visats att de ekodesignkrav som anges i de tillämpliga delegerade akter som antas enligt artikel 4 är uppfyllda eller att en presumtion om överensstämmelse är tillämplig i enlighet med artikel 41.
2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga V samt innehålla de uppgifter som anges i det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse och en hänvisning till de tillämpliga delegerade akter som har antagits enligt artikel 4. Den ska uppdateras regelbundet och översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat på vars marknad produkten släpps ut eller tillhandahålls.
3. Om en produkt som omfattas av en delegerad akt som antas enligt artikel 4 omfattas av fler än en unionsrättsakt innehållande krav på EU-försäkran om överensstämmelse ska en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas med avseende på alla dessa unionsrättsakter. Den försäkran ska ange vilka unionsrättsakter som berörs och publikationshänvisningar till dem. Den kan utgöras av dokumentation bestående av relevanta enskilda EU-försäkningar om överensstämmelse.
4. Genom att upprätta EU-försäkran om överensstämmelse ska tillverkaren ta ansvar för att produkten överensstämmer med kraven.

Artikel 45

Allmänna principer för CE-märkningen

CE-märkningen ska omfattas av de allmänna principer som fastställs i artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008.

Artikel 46

Regler och villkor för anbringande av CE-märkningen

1. CE-märkningen ska anbringas på produkten så att den är synlig, lätt läsbar och outplånlig. Om detta inte är möjligt eller motiverat på grund av produktens art ska märkningen anbringas på förpackningen och i de medföljande dokumenten.

2. CE-märkningen ska anbringas innan produkten släpps ut på marknaden eller tas i bruk.
3. För en produkt som är i den produktionskontrollfas som ett anmält organ deltar i ska CE-märkningen följas av det anmälda organets identifikationsnummer.

Det anmälda organets identifikationsnummer ska anbringas av organet självt eller, i enlighet med dess anvisningar, av tillverkaren eller dennes auktoriserade representant.

4. CE-märkningen och i tillämpliga fall det anmälda organets identifikationsnummer får åtföljas av ett piktogram eller annan märkning som anger en särskild risk eller ett särskilt användningsområde.
5. Medlemsstaterna ska utgå från befintliga mekanismer för att säkerställa att bestämmelserna om CE-märkning tillämpas korrekt och vidta lämpliga åtgärder i händelse av otillbörlig användning av CE-märkningen.

Artikel 47

Särskilda regler för märkningar

Vad gäller produkter som inte omfattas av unionsrättsliga krav på CE-märkning enligt unionsrätten, ska kommissionen beakta följande kriterier när den specificerar regler för märkningar som påvisar överensstämmelse med de tillämpliga ekodesignkraven enligt artikel 4.6 d:

- a) Behovet av att minimera den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna.
- b) Behovet av att säkerställa att det råder enhetlighet i förhållande till andra märkningar som är tillämpliga på en viss produkt.
- c) Behovet av att förhindra förväxling när det gäller betydelsen av märkningar inom ramen för annan unionsrätt.

KAPITEL IX

ANMÄLAN AV ORGAN FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Artikel 48

Anmälan

När tredjepartsbedömningar av överensstämmelse föreskrivs enligt de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 ska medlemsstaterna anmäla till kommissionen och de andra medlemsstaterna vilka organ som har fått i uppdrag att utföra dessa bedömningar.

Artikel 49

Anmälande myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse en anmälande myndighet med ansvar för att fastställa och utföra de förfaranden som krävs för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ, inklusive överensstämmelse med artikel 54.
2. Medlemsstaterna får besluta att den bedömning och övervakning som avses i punkt 1 ska utföras av ett nationellt ackrediteringsorgan i den betydelse som anges i och i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008.
3. När den anmälande myndigheten delegerar eller på annat sätt överlåter den bedömning, anmälan eller övervakning som avses i punkt 1 i den här artikeln till ett organ som inte är offentligt ska det organet vara en juridisk person och ska i tillämpliga delar uppfylla kraven i artikel 50. Organet ska dessutom ha vidtagit åtgärder för att kunna hantera ansvarsskyldighet som uppstår i samband med dess verksamhet.
4. Den anmälande myndigheten ska ta fullt ansvar för de uppgifter som utförs av det organ som avses i punkt 3.

*Artikel 50***Krav på anmälade myndigheter**

1. En anmälade myndighet ska vara inrättad på ett sådant sätt att det inte uppstår någon intressekonflikt med organen för bedömning av överensstämmelse.
2. En anmälade myndighet ska vara organiserad och fungera på ett sådant sätt att dess verksamhet är objektiv och opartisk.
3. En anmälade myndighet ska vara organiserad på ett sådant sätt att alla beslut som rör anmälan av ett organ för bedömning av överensstämmelse fattas av annan behörig personal än den som har gjort bedömningen.
4. En anmälade myndighet får inte erbjuda eller utföra sådan verksamhet som utförs av organ för bedömning av överensstämmelse och får inte heller erbjuda eller utföra konsulttjänster på kommersiell eller konkurrensmässig grund.
5. En anmälade myndighet ska sörja för att den information som den erhåller behandlas konfidentiellt. Den ska emellertid på begäran utbyta information om anmälda organ med kommissionen, med anmälade myndigheter i andra medlemsstater och med andra relevanta nationella myndigheter.
6. En anmälade myndighet ska bedöma endast det specifika organ för bedömning av överensstämmelse som ansöker om anmälan och inte ta hänsyn till moder- eller systerbolagens kapacitet eller personal. Den anmälade myndigheten ska bedöma organet i förhållande till alla relevanta krav och uppgifter som rör bedömningar av överensstämmelse.
7. En anmälade myndighet ska förfoga över tillräckligt med personal med lämplig kompetens och tillräcklig finansiering för att kunna utföra sina uppgifter.

*Artikel 51***Anmälade myndigheters informationsskyldighet**

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina förfaranden för bedömning och anmälan av organ för bedömning av överensstämmelse och för övervakning av anmälda organ samt om eventuella ändringar av förfarandena.

Kommissionen ska offentliggöra denna information.

*Artikel 52***Krav avseende anmälda organ**

1. Vad gäller anmälan ska organ för bedömning av överensstämmelse uppfylla kraven i punkterna 2–12.
2. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska inrättas enligt en medlemsstats nationella rätt och ska vara en juridisk person.
3. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ett tredjepartsorgan som är oberoende av den organisation eller produkt som den bedömer. Det får inte ha några affärsförbindelser med organisationer som har ett intresse av de produkter som den bedömer, särskilt tillverkare, deras handelspartner och aktieägande investerare. Detta ska inte utesluta att organet för bedömning av överensstämmelse genomför bedömningar av överensstämmelse för konkurrerande tillverkare.
4. Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningarna av överensstämmelse får inte utgöras av designern eller den som tillverkar, levererar, importerar, distribuerar, installerar, köper, äger, använder eller underhåller produkter som de bedömer eller av företrädare för någon av dessa parter. Detta ska inte hindra användning av bedömda produkter som är nödvändiga för verksamheten inom organet för bedömning av överensstämmelse, eller användning av produkterna för personligt bruk.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse, dess högsta ledning och den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse får inte vara direkt involverade i designen, tillverkningen eller konstruktionen, eller marknadsföringen, installationen, användningen eller underhållet av dessa produkter, och får inte heller företräda parter

som bedriver sådan verksamhet. De får inte delta i någon verksamhet som kan påverka deras objektivitet och integritet i samband med den bedömning av överensstämmelse för vilken de har anmälts. Detta ska framför allt gälla konsulttjänster.

Organ för bedömning av överensstämmelse ska säkerställa att deras moder- eller systerbolags, dotterbolags eller underentreprenörers verksamhet inte påverkar konfidentialiteten, objektiviteten eller opartiskheten i organens bedömningar av överensstämmelse.

Ett organ för bedömning av överensstämmelse får inte till en underentreprenör eller ett dotterbolag delegera inrättandet och övervakningen av interna förfaranden, allmänna riktlinjer, uppförandekoder eller andra interna regler, avdelningen av sin personal till särskilda uppgifter eller besluten om bedömning av överensstämmelse.

5. Organ för bedömning av överensstämmelse och deras personal ska utföra bedömningen av överensstämmelse med största möjliga yrkesintegritet och ha den tekniska kompetens som krävs på det specifika området. De ska vara fria från alla påtryckningar och incitament, i synnerhet av ekonomiskt slag, som kan påverka deras omdöme eller resultaten av deras verksamhet avseende bedömningar av överensstämmelse, särskilt när det gäller personer eller grupper av personer som har ett intresse av resultaten av denna verksamhet.

6. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska kunna utföra alla de uppgifter avseende bedömning av överensstämmelse som det tilldelats genom den relevanta delegerade akt som antas enligt artikel 4 och för vilka det har anmälts, oavsett om dessa uppgifter utförs av organet för bedömning av överensstämmelse eller för dess räkning och under dess ansvar.

Vid alla tidpunkter och för varje förfarande för bedömning av överensstämmelse och för varje typ eller kategori av produkter för vilka det har anmälts ska organet för bedömning av överensstämmelse ha följande till sitt förfogande:

- a) Nödvändig personal med teknisk kunskap och tillräcklig och lämplig erfarenhet för att kunna utföra de uppgifter som ingår i bedömningen av överensstämmelse.
- b) Nödvändiga beskrivningar av de förfaranden i enlighet med vilka bedömning av överensstämmelse utförs, vilka ska säkerställa insyn och möjligheten att reproducera förfarandena, inbegripet en beskrivning av hur relevant personal, deras ställning och uppgifter motsvarar de uppgifter för bedömning av överensstämmelse som organet avser att bli anmält för.
- c) Lämpliga rutiner och förfaranden för att skilja mellan de uppgifter som organet utför i sin egenskap av anmält organ och dess övriga verksamhet.
- d) Förfaranden för utförande av verksamhet som tar vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur, graden av komplexitet i den berörda tekniken i produkten och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Det ska ha de nödvändiga medlen för att korrekt kunna utföra de tekniska och administrativa uppgifterna i samband med bedömningen av överensstämmelse och ha tillgång till den utrustning och de hjälpmedel som är nödvändiga.

7. Den personal som ansvarar för att utföra bedömningen av överensstämmelse ska ha

- a) fullgod teknisk och yrkesinriktad utbildning som täcker all slags bedömning av överensstämmelse för vilken organet för bedömning av överensstämmelse har anmälts,
- b) tillfredsställande kunskaper om kraven för de bedömningar som de utför och tillräckliga befogenheter att utföra dessa bedömningar, inbegripet lämplig kunskap om och förståelse av relevant lagstiftning, provnings-, mättnings- och beräkningskrav, tillämpliga harmoniserade standarder eller gemensamma specifikationer och de relevanta bestämmelserna i denna förordning samt de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4,
- c) förmåga att upprätta intyg, protokoll och rapporter som visar att bedömningarna har utförts.

8. Den personal som ansvarar för att fatta bedömningsbeslut ska

- a) vara anställd av organet för bedömning av överensstämmelse enligt den anmälande medlemsstatens nationella rätt,

- b) inte omfattas av några potentiella intressekonflikter,
- c) vara behörig att kontrollera de bedömningar som utförs av annan personal, externa experter eller underentreprenörer,
- d) vara tillräckligt många för att säkerställa kontinuitet i verksamheten och en konsekvent strategi för bedömningar av överensstämmelse.

9. Det ska garanteras att organ för bedömning av överensstämmelse, deras högsta ledning och bedömningspersonal är opartiska.

Ersättningen till den högsta ledningen för och bedömningspersonalen vid organet för bedömning av överensstämmelse får inte vara beroende av antalet bedömningar som har utförts eller deras resultat.

10. Organ för bedömning av överensstämmelse ska vara ansvarsförsäkrade, om inte ansvaret åligger medlemsstaten i enlighet med nationell rätt eller medlemsstaten själv tar direkt ansvar för bedömningen av överensstämmelse.

11. Personalen vid ett organ för bedömning av överensstämmelse ska iakttä tystnadsplikt beträffande all information som de erhåller vid utförandet av uppgifterna avseende bedömning av överensstämmelse enligt de relevanta delegerade akter som antas enligt artikel 4, utom gentemot de anmälade myndigheterna och andra nationella myndigheter i den medlemsstat där den bedriver sin verksamhet. Äganderättigheter ska skyddas.

12. Organ för bedömning av överensstämmelse ska delta i eller säkerställa att deras bedömningspersonal känner till det relevanta standardiseringsarbetet och ta hänsyn till de relevanta riktlinjer och rekommendationer som utfärdats av de europeiska standardiseringsorganens behöriga tekniska kommittéer.

Artikel 53

Presumtion om överensstämmelse för organ för bedömning av överensstämmelse

För ett organ för bedömning av överensstämmelse som kan visa att det uppfyller kriterierna i de relevanta harmoniserade standarderna eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska en presumtion om överensstämmelse med kraven i artikel 52 gälla, på villkor att dessa krav omfattas av de tillämpliga harmoniserade standarderna.

Artikel 54

Dotterbolag och underentreprenörer till anmälda organ

1. Om det anmälda organet lägger ut specifika uppgifter med anknytning till bedömningen av överensstämmelse på underentreprenad eller anlitar ett dotterbolag ska det säkerställa att underentreprenören eller dotterbolaget uppfyller kraven i artikel 52 och informera den anmälade myndigheten om detta.
2. De anmälda organen ska ta det fulla ansvaret för uppgifter som utförs av underentreprenörerna eller dotterbolagen, oavsett var dessa är etablerade.
3. Verksamhet får läggas ut på underentreprenad eller utföras av ett dotterbolag endast om kunden samtycker till det.
4. De anmälda organen ska hålla de relevanta dokumenten rörande bedömningen och övervakningen av underentreprenörens eller dotterbolagets kvalifikationer och det arbete som utförts av dem enligt de relevanta delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 tillgängliga för den anmälade myndigheten.

Artikel 55

Ansökan om anmälan

1. Ett organ för bedömning av överensstämmelse ska lämna in en ansökan om anmälan till den anmälade myndigheten i den medlemsstat där det är etablerat.

2. Ansökan ska åtföljas av en beskrivning av organets verksamhet vad gäller bedömning av överensstämmelse, den eller de moduler för bedömning av överensstämmelse och den eller de produkter som organet anser sig vara behörig för samt ett ackrediteringsintyg, om sådant finns, som ska ha utfärdats av ett nationellt ackrediteringsorgan och i vilket det intygas att organet för bedömning av överensstämmelse uppfyller kraven i artikel 52. Ackrediteringsintyget ska endast avse det exakta rättsliga organ som ansöker om anmälan och ska, utöver relevanta harmoniserade standarder, baseras på de särskilda krav och uppgifter för bedömning av överensstämmelse som anges i den relevanta delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.

3. Om organet för bedömning av överensstämmelse inte kan uppvisa något ackrediteringsintyg ska det ge den anmälande myndigheten alla de skriftliga underlag som krävs för kontroll, erkännande och regelbunden övervakning av att det uppfyller kraven i artikel 52.

Artikel 56

Anmälningsförfarande

1. De anmälande myndigheterna får endast anmäla de organ för bedömning av överensstämmelse som uppfyller kraven i artikel 52.

2. De anmälande myndigheterna ska göra anmälan till kommissionen och de andra medlemsstaterna med hjälp av det elektroniska anmälningsverktyg som har utvecklats och förvaltas av kommissionen.

3. Anmälan ska innehålla fullständiga uppgifter om bedömningarna av överensstämmelse, vilken eller vilka moduler för bedömning av överensstämmelse och vilken eller vilka produkter som berörs samt relevant intyg om kompetens.

4. Om en anmälan inte grundar sig på ett sådant ackrediteringsintyg som avses i artikel 55.2 ska den anmälande myndigheten ge kommissionen och övriga medlemsstater styrkande handlingar som visar att organet för bedömning av överensstämmelse har erforderlig kompetens och att de system har inrättats som behövs för att säkerställa att organet övervakas regelbundet och fortsätter att uppfylla kraven i artikel 52.

5. Det berörda organet för bedömning av överensstämmelse får bedriva verksamhet som anmält organ endast om kommissionen eller övriga medlemsstater inte har gjort några invändningar inom två veckor efter anmälan, i de fall då ett ackrediteringsintyg används, eller inom två månader efter anmälan, i de fall då ingen ackreditering används.

Endast ett sådant organ ska anses vara ett anmält organ vid tillämpning av denna förordning.

6. Anmälan ska bli giltig dagen efter det att kommissionen har fört upp organet på den förteckning över anmälda organ som avses i artikel 57.2.

Det berörda organet får bedriva verksamhet i egenskap av anmält organ endast efter det att anmälan har blivit giltig.

Kommissionen ska inte offentliggöra en anmälan om den är eller blir medveten om att det berörda anmälda organet inte uppfyller kraven i artikel 52.

7. Kommissionen och övriga medlemsstater ska hållas underrättas om alla relevanta ändringar av anmälan.

Artikel 57

Identifikationsnummer och förteckning över anmälda organ

1. Kommissionen ska tilldela varje anmält organ ett identifikationsnummer.

Organet ska tilldelas ett enda nummer även om det anmäls enligt flera unionsakter.

2. Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över de organ som har anmälts enligt denna förordning, inklusive de identifikationsnummer som organen har tilldelats och den verksamhet som de har anmälts för.

Kommissionen ska säkerställa att denna förteckning hålls uppdaterad.

*Artikel 58***Ändringar i anmälan**

1. Om en anmälande myndighet har konstaterat eller har informerats om att ett anmält organ inte längre uppfyller kraven i artikel 52, eller att det inte fullgör sina skyldigheter, ska den anmälande myndigheten, beroende på hur allvarlig underlåtenheten att uppfylla kraven eller fullgöra skyldigheterna är, belägga anmälan med restriktioner eller återkalla den tillfälligt eller slutligt. Den ska omedelbart informera kommissionen och övriga medlemsstater om detta.
2. I händelse av en restriktion, eller tillfällig eller slutlig återkallelse av en anmälan eller om det anmälda organet har upphört med sin verksamhet ska den anmälande medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att detta organs ärenden antingen behandlas av ett annat anmält organ eller hålls tillgängliga för de ansvariga anmälande myndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna på deras begäran.

*Artikel 59***Ifrågasättande av anmälda organs kompetens**

1. Kommissionen ska undersöka alla fall där den är osäker på att ett anmält organ har erforderlig kompetens eller att ett anmält organ fortsatt uppfyller de krav och fullgör de skyldigheter som det omfattas av, och även alla fall där den gjorts uppmärksam på att det föreligger sådan osäkerhet.
2. Den anmälande medlemsstaten ska på begäran ge kommissionen all information om grunderna för anmälan eller om hur det berörda anmälda organets kompetens upprätthålls.
3. Kommissionen ska säkerställa att all känslig information som den erhåller under sina undersökningar behandlas konfidentiellt.
4. Om kommissionen konstaterar att ett anmält organ inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven för anmälan ska den meddela detta till den anmälande medlemsstaten och anmoda medlemsstaten att vidta nödvändiga korrigerande åtgärder, inbegripet att om så är nödvändigt återkalla anmälan.

Kommissionen ska uppdatera den förteckning över anmälda organ som avses i artikel 57.2 inom två veckor från det att de anmälande medlemsstaterna meddelar vilka korrigerande åtgärder som de vidtagit i enlighet med första stycket i denna punkt.

*Artikel 60***De anmälda organens operativa skyldigheter**

1. Anmälda organ ska utföra bedömningar av överensstämmelse i enlighet med de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som föreskrivs i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4.
2. Bedömningar av överensstämmelse ska utföras på ett proportionellt sätt så att de ekonomiska aktörerna inte belastas i onödan. De anmälda organen ska när de utför sin verksamhet ta vederbörlig hänsyn till ett företags storlek, bransch och struktur, graden av komplexitet i den berörda tekniken i produkten och eventuell massproduktion eller serietillverkning.

Samtidigt ska de dock beakta den grad av noggrannhet och den skyddsnivå som krävs för att produkten ska överensstämma med de relevanta kraven.

3. Om ett anmält organ konstaterar att en tillverkare inte uppfyller de relevanta kraven eller motsvarande harmoniserade standarder, gemensamma specifikationer eller andra tekniska specifikationer, ska det begära att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder för en slutlig bedömning av överensstämmelse, utom om bristerna inte kan avhjälpas, i vilket fall det inte ska utfärdas något intyg eller beslut om godkännande.
4. Om ett anmält organ vid övervakningen av överensstämmelse, efter det att ett intyg har utfärdats i enlighet med de förfaranden för bedömning av överensstämmelse som föreskrivs i en delegerad akt som antas enligt artikel 4 eller ett beslut om godkännande har antagits, konstaterar att en produkt eller tillverkaren inte uppfyller eller inte längre uppfyller kraven, ska det begära att tillverkaren vidtar lämpliga korrigerande åtgärder och ska om så är nödvändigt tillfälligt eller slutligt återkalla intyget eller beslutet om godkännande.

5. Om inga korrigerande åtgärder vidtas eller om de inte får önskat resultat ska det anmälda organet belägga intyget eller beslutet om godkännande med restriktioner, återkalla det tillfälligt eller slutligt, beroende på vad som är lämpligt.

Artikel 61

De anmälda organens informationsskyldighet

1. Anmälda organ ska informera den anmälande myndigheten om följande:
 - a) Avslag på ansökan om intyg, eller restriktioner eller tillfällig eller slutlig återkallelse av ett intyg.
 - b) Omständigheter som inverkar på omfattningen av och villkoren för anmälan.
 - c) Begäran från marknadskontrollmyndigheterna om verksamhet avseende bedömningar av överensstämmelse.
 - d) På begäran, verksamhet avseende bedömningar av överensstämmelse inom ramen för anmälan och all annan verksamhet, inklusive gränsöverskridande verksamhet och underentreprenad.
2. Anmälda organ ska ge övriga organ som har anmälts enligt denna förordning och som utför liknande bedömningar av överensstämmelse avseende samma produktgrupp, relevant information om frågor som rör negativa och, på begäran, positiva resultat av bedömningar av överensstämmelse.
3. Om kommissionen eller en marknadskontrollmyndighet i en medlemsstat lämnar in en förfrågan till ett anmält organ som är etablerat på en annan medlemsstats territorium rörande en bedömning av överensstämmelse som det anmälda organet har utfört, ska den överlämna en kopia av förfrågan till den anmälande myndigheten i denna andra medlemsstat. Det berörda anmälda organet ska utan dröjsmål och senast inom 15 dagar svara på en sådan förfrågan. Den anmälande myndigheten ska säkerställa att en sådan förfrågan bemöts av det anmälda organet.
4. Om anmälda organ innehar eller mottar bevis om något av följande ska de varna, och dela dessa bevis med, den relevanta marknadskontrollmyndigheten eller den berörda anmälande myndigheten, beroende på vad som är lämpligt:
 - a) Att ett annat anmält organ uppfyller inte kraven i artikel 52 eller sina skyldigheter.
 - b) Att en produkt som har släppts ut på marknaden uppfyller inte de ekodesignkrav som fastställs i den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.
 - c) Att en produkt som har släppts ut på marknaden på grund av sitt fysiska skick sannolikt kommer att medföra en allvarlig risk.

Artikel 62

Utbyte av erfarenheter

Kommissionen ska se till att det förekommer utbyte av erfarenheter mellan de myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för riktlinjerna för anmälan.

Artikel 63

Samordning av anmälda organ

1. Kommissionen ska säkerställa att lämplig samordning och lämpligt samarbete mellan organ som anmälts enligt denna förordning inrättas och sköts korrekt i form av en eller flera grupper av anmälda organ, när så är lämpligt inbegripet grupper av organ som har anmälts enligt samma delegerade akt som har antagits enligt artikel 4 eller med avseende på liknande bedömningar av överensstämmelse.

De anmälda organen ska delta i arbetet i varje relevant grupp, direkt eller genom utsedda representanter.

2. De anmälda organen ska som allmän vägledning tillämpa alla relevanta handlingar som framkommit till följd av arbetet i de grupper som avses i punkt 1.

3. Samordning och samarbete i de grupper som avses i punkt 1 i denna artikel ska syfta till att säkerställa en harmoniserad tillämpning av denna förordning och av de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4. I samband med detta ska de grupperna ta hänsyn till de relevanta riktlinjer och rekommendationer som utfärdats av de europeiska standardiseringsorganens behöriga tekniska kommittéer.

KAPITEL X INCITAMENT

Artikel 64

Incitament från medlemsstaterna

1. Om medlemsstaterna tillhandahåller incitament för produkter som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4, ska avsikten med dessa incitament vara att nå de två högsta utnyttjade prestandaklasserna på unionsnivå eller, i tillämpliga fall, produkter med EU-miljömärke.
2. Om medlemsstaterna tillhandahåller incitament för energirelaterade produkter eller däck som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 och som även omfattas av märkningskrav avseende energi eller drivmedelseffektivitet ska, genom undantag från punkt 1 i den här artikeln, artikel 7.2 i förordning (EU) 2017/1369 respektive artikel 11 i förordning (EU) 2020/740 tillämpas.

Artikel 65

Miljöanpassad offentlig upphandling

1. Upphandlande myndigheter och upphandlande enheter ska, i enlighet med direktiv 2014/24/EU eller 2014/25/EU, tilldela offentliga kontrakt som uppfyller de minimikrav som fastställs enligt punkt 2 i denna artikel för inköp av produkter som omfattas av delegerade akter som antas enligt artikel 4, eller för byggtreprenader eller tjänster där dessa produkter används till verksamhet som är föremål för sådana kontrakt (*minimikrav*).
2. Minimikraven ska i förekommande fall fastställas så att de stimulerar utbud och efterfrågan för miljömässigt hållbara produkter som omfattas av delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, med hänsyn till värdet och volymen av offentliga kontrakt som har tilldelats för de berörda produktgrupperna och den ekonomiska genomförbarheten för upphandlande myndigheter och upphandlande enheter att köpa in mer miljömässigt hållbara produkter, utan att detta medför oproportionerliga kostnader.
3. Kommissionen ges befogenhet att genom genomförandakter fastställa minimikrav i form av tekniska specifikationer, tilldelningskriterier samt villkor eller mål för fullgörande av kontrakt.

Minimikraven ska fastställas i förhållande till de produktaspekter som behandlas i den delegerade akt som har antagits enligt artikel 4 och som är tillämplig för produktgrupperna i fråga, enligt vad som är relevant för dessa produktgrupper.

Minimikraven ska grunda sig på de två högsta prestandaklasserna, de högsta poängen eller, när dessa inte finns tillgängliga, de bästa möjliga prestandanivåer som anges i den delegerade akt som har antagits enligt artikel 4 och som är tillämplig för produktgrupperna i fråga.

Tilldelningskriterierna ska, när så är lämpligt, ges en minimiviktning på mellan 15 och 30 procent i tilldelningsprocessen, vilket gör det möjligt att på ett betydande sätt påverka resultatet av anbudsförandet samt gynnar de miljömässigt mest hållbara produkterna.

Det ska finnas mål på en årlig eller flerårig basis om att en minimiandel på 50 procent av upphandlingen som genomförs av upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter, eller på en aggregerad nationell nivå, ska utgöras av de miljömässigt mest hållbara produkter som avses i fjärde stycket.

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 73.3.

KAPITEL XI
MARKNADSKONTROLL

Artikel 66

Planerad marknadskontrollaktiviteter

1. I den nationella strategi för marknads kontroll som avses i artikel 13 i förordning (EU) 2019/1020 ska varje medlemsstat se till att det finns ett avsnitt om den marknads kontrollaktiviteter som planeras för att säkerställa att lämpliga kontroller, inbegripet, där så är lämpligt, fysiska kontroller och laboratoriekontroller, utförs i tillräcklig utsträckning med avseende på denna förordning och de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 i den här förordningen.

Det avsnitt som avses i punkt 1 ska åtminstone inkludera

- a) de produkter eller krav som har identifierats som prioriteringar för marknads kontrollen, med beaktande av de gemensamma prioriteringar som fastställts av gruppen för administrativt samarbete (*Adco-gruppen*), som inrättats enligt artikel 30.2 i förordning (EU) 2019/1020, i enlighet med artikel 68.1 a och rapporterna enligt artikel 67.2,
- b) de marknads kontrollaktiviteter som planeras för att minska eller för att få den bristande överensstämmelsen att upphöra för de produkter eller krav som har identifierats som prioriteringar, inbegripet vilken typ av kontroller som ska utföras under den period som omfattas av den nationella strategin för marknads kontroll.

2. De prioriteringar för marknads kontroll som avses i punkt 1 andra stycket a ska fastställas på grundval av objektiva kriterier, däribland

- a) de nivåer av bristande överensstämmelse som har konstaterats på den marknad som omfattas av marknads kontrollmyndighetens behörighet,
- b) den bristande överensstämmelsens miljöpåverkan,
- c) i förekommande fall, antalet klagomål som mottagits från slutanvändare eller konsumentorganisationer, eller annan information som mottagits från ekonomiska aktörer eller media,
- d) antalet relevanta produkter som tillhandahålls på den marknad som omfattas av marknads kontrollmyndighetens behörighet,
- e) antalet relevanta ekonomiska aktörer som är verksamma på den marknad som omfattas av marknads kontrollmyndighetens behörighet.

3. För produktkategorier som konstaterats utgöra en hög risk för bristande överensstämmelse ska de kontroller som avses i punkt 1, där så är lämpligt, omfatta fysiska kontroller och laboratoriekontroller baserade på lämpliga stickprov.

Marknads kontrollmyndigheterna ska ha rätt att av den ansvariga ekonomiska aktören återkräva kostnaderna för inspektion av handlingar och fysisk provning av produkter om de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 inte följs.

Artikel 67

Rapportering och benchmarking

1. Marknads kontrollmyndigheterna ska i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 föra in information om typen och omfattningen av de sanktioner som fastställs i samband med överträdelser av denna förordning.

2. Kommissionen ska vart fjärde år utarbeta en rapport senast den 30 juni på grundval av den information som marknads kontrollmyndigheterna har fört in i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020.

Rapporten ska innehålla följande:

- a) Information om vilken typ av och hur många kontroller som marknadskontrollmyndigheterna har utfört under de fyra föregående kalenderåren i enlighet med artikel 34.4 och 34.5 i förordning (EU) 2019/1020.
 - b) Information om de nivåer av bristande överensstämmelse som har konstaterats och om typen och omfattningen av de sanktioner som har fastställts för de fyra föregående kalenderåren när det gäller produkter som omfattas av delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 i denna förordning.
 - c) En jämförelse av den information som avses i led a och b i denna punkt med den verksamhet som planeras inom ramen för det avsnitt om marknadskontrollaktiviteter som inrättats i enlighet med artikel 66.1.
 - d) Vägledande riktmärken för marknadskontrollmyndigheter med avseende på kontrollernas regelbundenhet och de fastställda sanktionernas typ och omfattning.
 - e) En förteckning över prioriteringar för marknadskontrollmyndigheter vad gäller produkter och krav.
3. Kommissionen ska offentliggöra den rapport som avses i punkt 2 i denna artikel i det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 och göra den tillgänglig för allmänheten. Den första av dessa rapporter ska offentliggöras senast den 19 juli 2028.

Artikel 68

Samordning av och stöd till marknadskontroll

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska Adco-gruppen sammanträda med jämna mellanrum och vid behov på motiverad begäran av kommissionen eller två eller flera deltagande marknadskontrollmyndigheter.

I samband med utförandet av de uppgifter som anges i artikel 32 i förordning (EU) 2019/1020 ska Adco-gruppen stödja genomförandet av det avsnitt om marknadskontrollaktiviteter som inrättats i enlighet med artikel 66.1 och identifiera följande:

- a) Gemensamma prioriteringar för marknadskontroll enligt artikel 66.1 a, baserat på objektiva kriterier enligt artikel 66.2.
 - b) Prioriteringar när det gäller unionsstöd enligt punkt 2.
 - c) Krav som fastställs i delegerade akter som har antagits i enlighet med artikel 4 och som tillämpas eller tolkas på olika sätt och som bör prioriteras vid anordnandet av gemensamma utbildningsprogram eller antagande av riktlinjer i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.
2. På grundval av de prioriteringar som fastställs av Adco-gruppen ska kommissionen
- a) anordna gemensamma projekt för marknadskontroll och provning på områden av gemensamt intresse,
 - b) ombesörja gemensamma investeringar i marknadskontrollkapacitet, inbegripet utrustning och it-verktyg,
 - c) anordna gemensamma utbildningsprogram för personalen vid marknadskontrollmyndigheter, tullmyndigheter, anmälande myndigheter och anmälda organ, inbegripet program om korrekt tolkning och tillämpning av de krav som fastställs i delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 och om metoder och tekniker som är relevanta för att tillämpa eller kontrollera efterlevnaden av dessa krav,
 - d) utarbeta riktlinjer för tillämpning och säkerställande av efterlevnaden av de krav som fastställs i delegerade akter som har antagits enligt artikel 4, inbegripet gemensam praxis och metoder för effektiv marknadskontroll,
 - e) vid behov samråda med intressenter och experter.

Unionen ska där så är lämpligt finansiera de åtgärder som avses i första stycket led a, b och c.

3. Kommissionen ska tillhandahålla tekniskt och logistiskt stöd för att säkerställa att Adco-gruppen fullgör sina uppgifter enligt denna artikel och artikel 32 i förordning (EU) 2019/1020, om dessa uppgifter hänför sig till den här förordningen.

KAPITEL XII

FÖRFARANDEN FÖR SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 69

Förfarande för att hantera produkter som utgör en risk på nationell nivå

1. Om marknadskontrollmyndigheterna har tillräckliga skäl att anta att en produkt som omfattas av en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 utgör en risk ska de utföra en utvärdering med avseende på alla de krav som är relevanta för risken och som fastställs i denna förordning eller i den delegerade akten.

Om marknadskontrollmyndigheterna vid utvärderingen konstaterar att produkten inte uppfyller de krav som har fastställts i denna förordning eller i den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4 ska de utan dröjsmål kräva att den berörda ekonomiska aktören vidtar lämpliga och proportionella korrigerande åtgärder, inom en rimlig tidsfrist som föreskrivs av marknadskontrollmyndigheterna och som står i proportion till typen av bristande överensstämmelse och, i förekommande fall, till hur allvarlig den är, för att få den bristande överensstämmelsen att upphöra. Dessa korrigerande åtgärder får bland annat omfatta de åtgärder som anges i artikel 16.3 i förordning (EU) 2019/1020.

Marknadskontrollmyndigheterna ska informera det berörda anmälda organet om detta.

2. Om marknadskontrollmyndigheterna anser att den bristande överensstämmelsen inte bara gäller det nationella territoriet ska de informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om utvärderingsresultaten och om de korrigerande åtgärder som de har ålagt den ekonomiska aktören att vidta.

3. Den berörda ekonomiska aktören ska säkerställa att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om alla berörda produkter som den har tillhandahållit på unionsmarknaden.

4. Om den berörda ekonomiska aktören inte vidtar korrigerande åtgärder inom den period som avses i punkt 1 andra stycket, eller om den bristande överensstämmelsen kvarstår, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga provisoriska åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av den berörda produkten på sin nationella marknad, dra tillbaka produkten från den marknaden eller återkalla den.

De ska utan dröjsmål informera kommissionen och de övriga medlemsstaterna om dessa åtgärder.

5. Den information som ska tillhandahållas kommissionen och övriga medlemsstater i enlighet med punkt 4 i denna artikel ska lämnas via det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 och ska innehålla alla tillgängliga upplysningar, särskilt de uppgifter som krävs för att identifiera den produkt som inte uppfyller kraven, produktens ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den bristande överensstämmelse det faktiskt handlar om, vilka typer av nationella åtgärder som har vidtagits och deras varaktighet samt synpunkterna från den berörda ekonomiska aktören. Marknadskontrollmyndigheterna ska även ange om den bristande överensstämmelsen beror på

a) att produkten inte uppfyller de krav som anges i den relevanta delegerade akt som antas enligt artikel 4 i denna förordning, eller

b) brister i de harmoniserade standarder eller gemensamma specifikationer som avses i artiklarna 41 och 42 i denna förordning som ger presumtion om överensstämmelse.

6. Andra medlemsstater än den medlemsstat som inledde förfarandet ska utan dröjsmål informera kommissionen och övriga medlemsstater om eventuella vidtagna åtgärder och om eventuella ytterligare uppgifter som de har tillgång till med avseende på den berörda produktens bristande överensstämmelse samt om sina eventuella invändningar mot den anmälda nationella åtgärden.

7. Om varken en medlemsstat eller kommissionen inom tre månader efter mottagandet av den information som avses i punkt 4 har framfört invändningar mot en provisorisk åtgärd som har vidtagits av en medlemsstat, ska den åtgärden anses vara berättigad. Denna provisoriska åtgärd får ange en annan period än tre månader för att ta hänsyn till de berörda produkternas eller kravens särdrag.

8. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga begränsande åtgärder utan dröjsmål vidtas mot den berörda produkten, till exempel att produkten dras tillbaka från marknaden.

Artikel 70

Unionsförfarande i fråga om skyddsåtgärder

1. Om det, efter det att förfarandet i artikel 69.3 och 69.4 har slutförts, anförs invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionsrätten, ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av resultaten av den utvärderingen ska kommissionen genom en genomförandeakt besluta huruvida den nationella åtgärden är berättigad.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 73.3.

Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart meddela dem samt den eller de berörda ekonomiska aktörerna om beslutet.

2. Om den nationella åtgärden anses berättigad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den produkt som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader och underrätta kommissionen om detta.

Om den nationella åtgärden anses oberättigad ska den medlemsstat som berörs dra tillbaka åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och produktens bristande överensstämmelse tillskrivs brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 41 i denna förordning ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.

4. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och produktens bristande överensstämmelse kan tillskrivas en brist i de gemensamma specifikationer som avses i artikel 42 ska kommissionen utan dröjsmål anta genomförandeakter om ändring eller upphävande av de gemensamma specifikationerna i fråga.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 73.3.

Artikel 71

Formell bristande överensstämmelse

1. Om en medlemsstat konstaterar något av följande ska den ålägga den berörda ekonomiska aktören att få den bristande överensstämmelsen att upphöra:

- a) CE-märkningen har anbringats i strid med artikel 30 i förordning (EG) nr 765/2008 eller artikel 46 i den här förordningen.
- b) CE-märkningen har inte anbringats.
- c) Det anmälda organets identifikationsnummer har anbringats i strid med artikel 46 eller saknas trots att det krävs.
- d) Det har inte upprättats någon EU-försäkran om överensstämmelse.
- e) EU-försäkran om överensstämmelse har inte upprättats på ett korrekt sätt.
- f) Den tekniska dokumentationen är inte tillgänglig, är ofullständig eller innehåller fel.
- g) Den information som avses i artikel 27.6 eller artikel 29.3 saknas, är felaktig eller ofullständig.
- h) Något annat administrativt krav enligt artikel 27 eller artikel 29 eller i den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4 inte är uppfyllt.

2. Om sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 kvarstår ska den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda tillhandahållandet av produkten på marknaden eller se till att den återkallas eller dras tillbaka från marknaden.

KAPITEL XIII

DELEGERADE BEFOGENHETER OCH KOMMITTÉFÖRFARANDE

Artikel 72

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 4, 10.1 andra stycket, 11 tredje stycket, 12.4, 25.3 och 25.5 ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 18 juli 2024. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 4, artikel 10.1 andra stycket, artikel 11 tredje stycket, och artiklarna 12.4, 25.3 och 25.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat som agerar i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 4, 10.1 andra stycket, 11 tredje stycket, 12.4 eller 25.3 eller 25.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 73

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL XIV
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 74

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder utan dröjsmål samt eventuella ändringar som berör dem.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de sanktioner som fastställs enligt denna artikel tar vederbörlig hänsyn till följande, i enlighet med vad som är tillämpligt:
 - a) Överträdelsens karaktär, allvarlighetsgrad och varaktighet.
 - b) När så är lämpligt, om överträdelsen skett med uppsåt eller genom oaktsamhet.
 - c) Den finansiella ställningen för den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig.
 - d) De ekonomiska fördelar som den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig har erhållit genom överträdelsen, i den mån de kan fastställas.
 - e) De miljöskador som överträdelsen har orsakat.
 - f) Alla åtgärder som den fysiska eller juridiska person som hålls ansvarig vidtagit för att mildra eller avhjälpa den skada som orsakats.
 - g) Om överträdelsen skett endast en gång eller vid upprepade tillfällen.
 - h) Andra eventuella försvårande eller förmildrande omständigheter som är tillämpliga på ärendet.
3. Medlemsstaterna ska åtminstone kunna fastställa följande sanktioner vid överträdelser av denna förordning:
 - a) böter,
 - b) tidsbegränsad uteslutning från offentliga upphandlingsförfaranden.

Artikel 75

Övervakning och utvärdering

1. Som ett led i utarbetandet av de handlingar som behövs för uppdateringen av arbetsplanen i enlighet med artikel 18.3 ska kommissionen sammanställa en rapport om ekodesignkraven i syfte att övervaka hur de produkter som omfattas av denna förordning har förbättrats med avseende på miljömässig hållbarhet och cirkularitet.
2. Senast den 19 juli 2030 och därefter vart sjätte år ska kommissionen göra en utvärdering av denna förordning och dess bidrag till en fungerande inre marknad, inbegripet vad gäller återanvändnings- och rekonditioneringssektorerna, de fordon som avses i artikel 1.2 led h och de skyldigheter som fastställs i kapitel VI, i synnerhet undantagen för små företag och mikroföretag, och till en förbättring av produkternas miljömässiga hållbarhet. Som en del av denna utvärdering ska kommissionen bedöma om det är möjligt att inkludera automatisk anpassning av ekodesignkraven på grundval av förbättrad produktprestanda för de produkter som släpps ut på marknaden. Kommissionen ska lägga fram en rapport om utvärderingens viktigaste resultat för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och göra den tillgänglig för allmänheten.
3. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta de rapporter som avses i punkterna 1 och 2.

4. Senast den 19 juli 2028 ska kommissionen utvärdera de potentiella fördelarna med att inkludera krav på social hållbarhet i denna förordnings tillämpningsområde. Kommissionen ska lägga fram en rapport om utvärderingens viktigaste resultat för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén och göra den tillgänglig för allmänheten.
5. I lämpliga fall ska kommissionen låta de rapporter som avses i punkterna 2 och 4 åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna förordning.

Artikel 76

Gottgörelse för konsumenter

Om en produkt inte uppfyller de ekodesignkrav som fastställs i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 ska följande ekonomiska aktörer vara ansvariga för skador som åsamkats konsumenten:

- a) tillverkaren, eller
- b) om tillverkaren inte är etablerad i unionen, och utan att detta påverkar dennes eget ansvar, importören eller den auktoriserade representanten, eller
- c) om importören inte är etablerad i unionen eller om tillverkaren inte har någon auktoriserad representant, leverantören av distributionstjänster.

Skadeståndsansvaret för dessa ekonomiska aktörer ska inte påverka tillämpningen av andra avhjälpande åtgärder som konsumenterna har tillgång till enligt unionsrätten eller nationell rätt.

Artikel 77

Ändring av direktiv (EU) 2020/1828

Punkt 27 i bilaga I till direktiv (EU) 2020/1828 ska ersättas med följande:

- ”27. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1726 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (EUT L, 2024/1726, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj>).”

Artikel 78

Ändring av förordning (EU) 2023/1542

I artikel 77 i förordning (EU) 2023/1542 ska följande punkt läggas till:

- ”10. Den ekonomiska aktör som släpper ut batteriet på marknaden eller tar det i bruk ska ladda upp den unika identitetsbeteckningen i det register som avses i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1726 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1726 av den 13 juni 2024 om upprättande av en ram för att fastställa ekodesignkrav för hållbara produkter, om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (EUT L, 2024/1726, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj>).”

Artikel 79

Bestämmelser om upphävande och övergångsbestämmelser

1. Direktiv 2009/125/EG upphör att gälla med verkan från och med den 18 juli 2024, med undantag för följande:

- a) Artiklarna 1, 2, 8.2, 11, 14, 15, 18 och 19 i, och bilagorna I, II, IV, V och VII till, direktiv 2009/125/EG i den version som är tillämplig den 17 juli 2024, vilka, i stället för artiklarna 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 19 och 20 i, och bilagorna I, II, III och IV till, denna förordning, ska fortsätta att tillämpas
- i) till och med den 31 december 2026, vad gäller solpaneler, pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning respektive med inbyggd tappvarmvattenberedning, varmvattenberedare, rumsvärmare för fastbränsle, luftkonditioneringsapparater, inbegripet luft-luftvärmepumpar och komfortfläktar, värmepannor för fastbränsle, produkter för ventilationsvärme och kylning, ventilationsenheter, dammsugare, köksapparater, vattenpumpar, industrifläktar, cirkulatorer, externa nättaggregat, datorer, servrar och datalagringsprodukter, krafttransformatorer, kylskåp och frysar för professionellt bruk och bildåtergivningsutrustning,
- ii) till och med den 31 december 2030, vad gäller produkter som regleras av genomförandeåtgärder som har antagits enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG, dock enbart om det behövs ändringar för att avhjälpa tekniska problem med avseende på dessa genomförandeåtgärder.
- b) Artiklarna 1.3, 2, 3.1, 4, 5, 8, 9.3, 10, 14 och 20 i och bilagorna IV, V och VI till direktiv 2009/125/EG i den version som är tillämplig den 17 juli 2024, vilka, i stället för artiklarna 1, 2, 27, 29, 41.4, 43.2, 44, 45, 46 och 74 i, och bilagorna IV och V till, denna förordning, ska fortsätta att tillämpas för produkter som regleras av genomförandeåtgärder som har antagits enligt artikel 15 i det direktivet tills dessa åtgärder upphör att gälla eller förklaras obsoleta.

Så snart kommissionen har antagit genomförandeåtgärder för de produkter som avses i led a i och ii enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG ska led b i denna punkt tillämpas.

2. Artiklarna 3, 40 och 66–71 i denna förordning ska tillämpas på produkter som regleras av genomförandeåtgärder som har antagits enligt artikel 15 i direktiv 2009/125/EG.
3. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska betraktas som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VIII.
4. För produkter som har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk i enlighet med direktiv 2009/125/EG före den dag då en delegerad akt som har antagits enligt artikel 4 i denna förordning och som omfattar samma produkter börjar tillämpas ska tillverkaren, under en period på tio år från och med den dag då den sista av dessa produkter tillverkades, göra en elektronisk version av dokumentationen om bedömningen av överensstämmelse och försäkran om överensstämmelse tillgänglig för kontroll, vilket ska ske inom tio dagar efter det att en begäran har mottagits från marknadskontrollmyndigheterna eller kommissionen.

Artikel 80

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juni 2024.

På Europaparlamentets vägnar

R. METSOLA

Ordförande

På rådets vägnar

H. LAHBIB

Ordförande

BILAGA I

Produktparametrar

Följande parametrar ska, när så är lämpligt, och vid behov kompletterade med andra, användas var och en för sig eller i kombination som utgångspunkt för att förbättra produktspekterna:

- a) Produktens eller dess komponenters beständighet och tillförlitlighet uttryckt i produktens garanterade livslängd, tekniska livslängd, genomsnittlig tid mellan fel, angivelse av uppgifter om produktens faktiska användningsområde, hållfasthet vid belastning eller förslitning.
- b) Möjlighet till reparation och underhåll uttryckt i följande: egenskaper, tillgänglighet, leveranstid och överkomliga priser för reservdelar, modularitet, kompatibilitet med allmänt tillgängliga verktyg och reservdelar, tillgång till instruktioner om reparation och underhåll, antal använda material och komponenter, användning av standardkomponenter, användning av kodningsstandarder för komponenter och material för att kartlägga komponenter och material, antal processer och deras komplexitet och huruvida specialverktyg behövs, möjlighet till oförstörande demontering och återmontering, villkor för tillgång till produktuppgifter, villkor för tillgång till eller användning av den maskinvara och programvara som behövs.
- c) Möjlighet till uppgradering, återanvändning, återtillverkning och rekonditionering uttryckt i antal material och komponenter som har använts, användning av standardkomponenter, användning av kodningsstandarder för komponenter och material för att kartlägga komponenter och material, antal nödvändiga processer och verktyg och deras komplexitet, möjlighet till oförstörande demontering och återmontering, villkor för tillgång till produktuppgifter, villkor för tillgång till eller användning av nödvändig maskinvara och programvara, villkor för tillgång till testprotokoll eller testutrustning som inte är allmänt tillgänglig, tillgång till garantier som är specifika för återtillverkade eller rekonditionerade produkter, villkor för tillgång till eller användning av teknik som skyddas av immateriell äganderätt, modularitet.
- d) Design för materialåtervinning, möjlighet till materialåtervinning och materialåtervinningens kvalitet uttryckt i användning av material som enkelt kan materialåtervinnas, säker, enkel och oförstörande åtkomst till materialåtervinningsbara komponenter och material eller komponenter och material som innehåller farliga ämnen och materialsammansättning och materialhomogenitet, möjlighet till sortering med hög renhetsgrad, antal använda material och komponenter, användning av standardkomponenter, användning av kodningsstandarder för komponenter och material för att kartlägga komponenter och material, antal nödvändiga processer och verktyg och deras komplexitet, möjlighet till oförstörande demontering och återmontering, villkor för tillgång till produktuppgifter, villkor för tillgång till eller användning av nödvändig maskinvara och programvara.
- e) Undvikande av tekniska lösningar som skadar återanvändning, uppgradering, reparation, underhåll, rekonditionering, återtillverkning och materialåtervinning av produkter och komponenter.
- f) Användning av ämnen, särskilt ämnen som inger betänkligheter, som sådana, som beståndsdelar i ämnen eller i blandningar, under produktionen av produkter eller som leder till deras förekomst i produkter, även när dessa produkter omvandlas till avfall, och deras effekter på människors hälsa liksom deras miljöpåverkan.
- g) Användning eller förbrukning av energi, vatten och andra resurser i en eller flera av produktens livscyklifaser, inbegripet inverkan på produkteffektiviteten av fysiska faktorer eller programvaruuppdateringar och uppdateringar av fast programvara, inklusive inverkan på avskogning.
- h) Användning eller innehåll av materialåtervunnet material och återvinning av material, inbegripet kritiska råvaror.
- i) Användning eller innehåll av hållbara förnybara material.
- j) Produktens och emballagets vikt och volym samt förhållandet mellan produkt och emballage.
- k) Införlivande av använda komponenter.
- l) Mängd, egenskaper och tillgänglighet med avseende på de konsumtionsvaror som behövs för att använda och underhålla produkten korrekt, uttryckt i bland annat utbyte, teknisk livslängd, möjlighet till återanvändning, reparation och återtillverkning, förhållandet mellan massa och resurseffektivitet samt interoperabilitet.
- m) Produktens miljöavtryck, uttryckt som en kvantifiering, i enlighet med tillämplig delegerad akt, av en produkts miljöpåverkan under dess livscykel, oavsett om det gäller en eller flera miljöpåverkanskategorier eller en samlad uppsättning påverkanskategorier.

- n) Produktens koldioxidavtryck.
 - o) Produktens materialavtryck.
 - p) Utsläpp av mikroplast och nanoplast uttryckt i utsläpp under produktens relevanta livscyklifaser, inbegripet tillverkning, transport, användning och när produkten är uttjänt.
 - q) Utsläpp till luft, vatten eller mark under en eller flera av produktens livscyklifaser uttryckt i mängd och typ av utsläpp, inbegripet buller.
 - r) Mängden genererat avfall, inbegripet plast- och förpackningsavfall och möjligheten att enkelt återanvända detta, liksom den mängd farligt avfall som genereras.
 - s) Funktionsprestanda och användningsvillkor, inbegripet uttryckta i förmåga att användas på avsett sätt, försiktighetsåtgärder vid användning, nödvändiga färdigheter och kompatibilitet med andra produkter eller system.
 - t) Lättviktskonstruktion uttryckt i minskad materialförbrukning, last- och stressoptimering av strukturer, integrering av funktioner i materialet eller i en enda produktkomponent, användning av material med lägre densitet eller höghållfasthetsmaterial och hybridmaterial med avseende på materialbesparingar, materialåtervinning och andra cirkularitetsaspekter samt avfallsminskning.
-

BILAGA II

Förfarande för att definiera prestandakrav

Produktspecifika eller horisontella prestandakrav ska fastställas på följande sätt:

Vid en teknisk, miljömässig och ekonomisk analys ska en rad representativa modeller av produkten eller produkterna i fråga på marknaden väljas ut och tekniska möjligheter för att förbättra produktens prestanda med avseende på de produktparametrar som avses i bilaga I identifieras, med beaktande av dessa alternativs ekonomiska bärkraft och eventuella påtagliga ökning av annan miljöpåverkan under livscykeln, liksom betydande försämringar för konsumenterna när det gäller prestanda eller användbarhet undviks.

Den analys som avses i första stycket ska också, för de parametrar som beaktas, identifiera de produkter och den teknik med bäst prestanda som är tillgängliga på marknaden, liksom nya tekniska förbättringar.

Prestandan hos de produkter som finns tillgängliga på internationella marknader och riktmärken i andra länders rätt ska beaktas både i samband med den analys som avses i första stycket och när krav fastställs.

På grundval av den analys som avses i första stycket och med beaktande av den ekonomiska och tekniska genomförbarheten, inbegripet tillgången till viktiga resurser och teknik, samt potentialen för förbättringar, ska nivåer eller icke-kvantitativa krav fastställas.

Alla koncentrationsgränser för de ämnen som avses i bilaga I led f ska baseras på en grundlig analys av ämnernas hållbarhet och deras identifierade alternativ, och de får inte ha någon betydande negativ effekt på människors hälsa eller miljöpåverkan. Eventuella prestandakrav avseende ämnen som avses i bilaga I led f ska beakta befintliga kemikaliesäkerhetsbedömningar som har utförts av relevanta unionsorgan för de berörda ämnena liksom kriterier som har tagits fram av kommissionen för säker och hållbar design av kemikaliers och material. De föreslagna koncentrationsgränserna ska också beakta tillsynsbarhetsaspekter, såsom analytiska detektionsgränser.

I förekommande fall ska den analys som avses i första stycket beaktaklimatförändringarnas sannolika påverkan på produkten under dess förmodade livslängd och produktens potential att förbättra klimatresiliensen under hela dess livscykel.

Det ska genomföras en känslighetsanalys som omfattar de relevanta faktorerna, till exempel priset på energi och andra resurser, kostnaden för råvaror och nödvändig teknik, produktionskostnader, rabattsatser, och i förekommande fall även de externa miljökostnaderna, inklusive uteblivna utsläpp av växthusgaser.

När den analys som avses i första stycket görs ska relevanta uppgifter som finns tillgängliga inom ramen för annan unionsverksamhet beaktas, inbegripet befintliga sektorsspecifika färdplaner enligt vad som avses i förordning (EU) 2021/1119, och omfatta tekniska uppgifter som ligger till grund för eller härrör från förordning (EG) nr 66/2010, direktiv 2010/75/EU, tekniska granskningskriterier som har antagits enligt förordning (EU) 2020/852 och EU:s kriterier för miljöanpassad offentlig upphandling.

Detsamma ska också gälla uppgifter från befintliga program som tillämpas i andra delar av världen för fastställande av specifika ekodesignkrav för produkter som omfattas av unionens handelsutbyte med sina ekonomiska partner.

BILAGA III

Digitala produktpass
(som avses i artiklarna 9–12)

I de krav som rör det digitala produktpass som fastställs i de delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 ska det specificeras vilka av nedanstående uppgifter som ska eller kan ingå i det digitala produktpasset:

- a) Information som erfordras enligt artiklarna 7.2 b och 7.5 eller enligt annan unionsrätt som är tillämplig på den berörda produktgruppen.
- b) Den unika produktbeteckningen på den nivå som anges i den tillämpliga delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.
- c) GTIN-nummer (Global Trade Identification Number) enligt Internationella standardiseringsorganisationens/Internationella elektrotekniska kommissionens standard ISO/IEC 15459-6 eller motsvarande för produkter eller delar av produkter.
- d) Relevanta varukoder, till exempel Taric-nummer enligt definitionen i förordning (EEG) nr 2658/87.
- e) Dokumentation och information om överensstämmelse som erfordras enligt denna förordning eller annan unionsrätt som är tillämplig på produkten, till exempel försäkran om överensstämmelse, teknisk dokumentation eller intyg om överensstämmelse.
- f) Användarhandböcker, instruktioner, varningar eller säkerhetsinformation i enlighet med kraven i annan unionsrätt som är tillämplig på produkten.
- g) Information om tillverkaren, såsom dess unika aktörsbeteckning och den information som avses i artikel 27.7.
- h) Andra unika aktörsbeteckningar än tillverkarens.
- i) Unika anläggningsbeteckningar.
- j) Information om importören, inbegripet de uppgifter som avses i artikel 29.3 och dess registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (Eori-nummer).
- k) Namn, kontaktuppgifter och unik aktörsbeteckning för den i unionen etablerade ekonomiska aktör som ansvarar för att utföra de uppgifter som anges i artikel 4 i förordning (EU) 2019/1020 eller artikel 15 i förordning (EU) 2023/988, eller liknande uppgifter enligt annan unionsrätt som är tillämplig på produkten.
- l) Hänvisningen till den leverantör av tjänster avseende digitala produktpass som härbärgerar säkerhetskopiering av produktpasset.

Databäraren, den unika produktbeteckning som avses i led b, de unika aktörsbeteckningar som avses i leden g, h och k och de unika anläggningsbeteckningar som avses i led i ska, om relevanta för de berörda produkterna, uppfylla ISO/IEC-standarderna ISO/IEC 15459-1:2014, ISO/IEC 15459-2:2015, ISO/IEC 15459-3:2014, ISO/IEC 15459-4:2014, ISO/IEC 15459-5:2014 och ISO/IEC 15459-6:2014.

De delegerade akter som har antagits enligt artikel 4 ska ange den information som är relevant för ekodesignkrav som tillverkarna får ta med i det digitala produktpasset utöver den information som krävs enligt artikel 9.2 a, inklusive information om särskilda frivilliga etiketter som är tillämpliga på produkten. Detta ska inbegripa huruvida ett EU-miljömärke har tilldelats produkten i enlighet med förordning (EG) nr 66/2010.

BILAGA IV

Intern tillverkningskontroll
(Modul A)

1. Intern tillverkningskontroll är det förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilket tillverkaren fullgör de skyldigheter som fastställs i punkterna 2, 3 och 4 och på eget ansvar säkerställer och försäkrar att produkten uppfyller kraven i den delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.
2. Teknisk dokumentation
Tillverkaren ska upprätta den tekniska dokumentationen. Dokumentationen ska göra det möjligt att bedöma produktens överensstämmelse med kraven i den delegerade akt som har antagits enligt artikel 4. Den tekniska dokumentationen ska ange de tillämpliga kraven och, i den mån det är relevant för bedömningen, innehålla en beskrivning av produktens design, tillverkning och funktion. Den tekniska dokumentationen ska, där så är tillämpligt, innehålla åtminstone följande:
 - En allmän beskrivning av produkten och dess avsedda användning.
 - Konstruktions- och produktionsritningar samt scheman över komponenter, underenheter, kretsar osv.
 - Beskrivningar och förklaringar som behövs för att förstå dessa ritningar och scheman och hur produkten fungerar.
 - En förteckning över de helt eller delvis tillämpade harmoniserade standarder, gemensamma specifikationer eller andra relevanta tekniska specifikationer, till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, samt beskrivningar av de lösningar som har valts för att uppfylla kraven när de harmoniserade standarderna inte har tillämpats. När det gäller delvis tillämpade harmoniserade standarder ska det i den tekniska dokumentationen specificeras vilka delar som har tillämpats.
 - Resultaten av gjorda konstruktionsberäkningar, utförda kontroller etc.
 - Resultaten av de mätningar som har utförts med avseende på ekodesignkrav, inbegripet uppgifter om dessa mätningars överensstämmelse med de ekodesignkrav som fastställs i den delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.
 - Provningsrapporter.
 - En kopia av den information som tillhandahålls enligt informationskraven i artikel 7.
3. Tillverkning
Tillverkaren ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att tillverkningen och övervakningen av denna säkerställer att produkten överensstämmer med den tekniska dokumentation som avses i punkt 2 och med kraven i den delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.
4. CE-märkning och EU-försäkran om överensstämmelse
Tillverkaren ska anbringa den erforderade märkningen om överensstämmelse på varje enskild produkt som uppfyller kraven i den delegerade akt som har antagits enligt artikel 4.
Tillverkaren ska upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse för varje produkt i enlighet med artikel 44 och ska kunna uppvisa denna tillsammans med den tekniska dokumentationen för de behöriga nationella myndigheterna under tio års tid efter det att produkten har släppts ut på marknaden eller tagits i drift. I försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken produkt den har upprättats.
En kopia av försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna.
5. Auktoriserad representant
Tillverkarens skyldigheter enligt punkt 4 får, för dennes räkning och på dennes ansvar, fullgöras av dennes auktoriserade representant, förutsatt att skyldigheterna specificeras i fullmakten.

BILAGA V

EU-försäkran om överensstämmelse
(som avses i artikel 44)

1. Nr ... (produktens entydiga identifikation).
2. Namn och adress för tillverkaren och, i förekommande fall, tillverkarens auktoriserade representant.
3. Denna försäkran om överensstämmelse utfärdas på tillverkarens eget ansvar.
4. Föremålet för försäkran (en beskrivning av produkten som är tillräckligt detaljerad för att produkten entydigt ska kunna identifieras och spåras; om så är nödvändigt för identifieringen av produkten får en bild ingå).
5. Föremålet för den försäkran som avses i punkt 4 överensstämmer med denna förordning, den delegerade akt som har antagits i enlighet med artikel 4 och, i tillämpliga fall, annan harmoniserad unionslagstiftning.
6. Hänvisningar till de relevanta harmoniserade standarder eller till de gemensamma specifikationer som har använts eller hänvisningar till de andra tekniska specifikationer enligt vilka överensstämmelsen försäkras.
7. I tillämpliga fall, det anmälda organet ... (namn, nummer) har utfört ... (beskrivning av åtgärden) och utfärdat intyget eller beslutet om godkännande ... (nummer).
8. I förekommande fall, hänvisningen till annan unionsrätt som innehåller bestämmelser om anbringande av CE-märkningen.
9. Namn och underskrift för den person som är bemyndigad att underteckna dokument som är bindande för tillverkaren eller tillverkarens auktoriserade representant.
10. Ytterligare uppgifter:
Undertecknat för:
(ort och datum):
(namn, befattning) (underskrift):

BILAGA VI

**Kriterier för åtgärder för självreglering
(som avses i artikel 21)**

Följande icke uttömmande förteckning över kriterier ska användas för att bedöma åtgärder för självreglering i enlighet med artikel 21:

1. Möjligheter till deltagande

Alla aktörer som släpper ut en produkt som omfattas av en åtgärd för självreglering på marknaden, inbegripet SMF och aktörer från tredjeländer, måste ha möjlighet att delta i åtgärder för självreglering, såväl under förberedelse- som genomförandefasen. Ekonomiska aktörer som avser att inrätta en åtgärd för självreglering bör offentliggöra sin avsikt innan förfarandet för att utveckla åtgärden inleds.

2. Hållbarhet och mervärde

Åtgärder för självreglering måste tillmötesgå de strategiska målen i denna förordning och vara förenliga med de ekonomiska och sociala dimensionerna av hållbar utveckling. Åtgärder för självreglering måste ha en integrerad strategi för att skydda miljön, konsumenternas intressen, hälsa, livskvalitet och ekonomiska intressen.

3. Representativitet

Näringslivet och relaterade sammanslutningar som medverkar i en åtgärd för självreglering måste företräda en bred majoritet av den berörda ekonomiska sektorn i enlighet med artikel 21.3 första stycket b. Det måste säkerställas att unionens konkurrensrätt respekteras, särskilt artikel 101 i EUF-fördraget om konkurrensbegränsande avtal.

4. Kvantitativt uttryckta och etappvis uppställda mål

De mål som uppställs av undertecknarna av åtgärderna för självreglering ska vara klara, kvantifierbara och entydiga och ha en väldefinierad utgångspunkt. Om åtgärden för självreglering omfattar en längre tidsperiod ska även etappmål ingå. Det måste vara möjligt att på ett trovärdigt sätt och till en rimlig kostnad, med hjälp av klara och tillförlitliga indikatorer, kontrollera att målen och etappmålen nås.

5. Det civila samhällets medverkan

För att säkerställa insyn ska åtgärder för självreglering offentliggöras, även på internet på en webbplats som utan kostnad är tillgänglig för allmänheten och via andra elektroniska informationsmedel.

Intressenter, däribland medlemsstater, näringslivet, konsumentorganisationer och icke-statliga miljöorganisationer, ska få möjlighet att yttra sig om åtgärderna om självreglering.

6. Övervakning och rapportering

Det måste utses och utnämnas en oberoende inspektör för att övervaka undertecknarnas efterlevnad av åtgärden för självreglering. Åtgärden för självreglering måste ge den oberoende inspektören behörighet att kontrollera att dess krav efterlevs. Åtgärden för självreglering måste också ange förfarandet för att välja ut den oberoende inspektören liksom reglerna för hur det ska säkerställas att inspektören inte har några intressekonflikter och besitter den kompetens som behövs för att verifiera efterlevnaden av dess krav.

Varje år måste varje undertecknare rapportera all information och alla uppgifter som krävs för att den oberoende inspektören på ett tillförlitligt sätt ska kunna kontrollera att undertecknaren följer åtgärden för självreglering.

Den oberoende inspektören ska upprätta en efterlevnadsrapport i slutet av varje ettåriga rapporteringsperiod.

Om en undertecknare inte uppfyller kraven i åtgärden för självreglering måste denne vidta korrigerande åtgärder. Den oberoende inspektören ska underrätta de andra undertecknarna som deltar i åtgärden för självreglering om en undertecknares bristande efterlevnad och om de korrigerande åtgärder som undertecknaren avser att vidta.

Resultaten av en marknadskontrollaktivitet som genomförs av en marknadskontrollmyndighet vid vilken bristande efterlevnad av kraven avseende åtgärder för självreglering har konstaterats ska beaktas av den oberoende inspektören, särskilt i efterlevnadsrapporten, och korrigerande åtgärder ska vidtas.

7. Kostnadseffektiv förvaltning av en åtgärd för självreglering

Kostnaderna för att förvalta åtgärden för självreglering, framför allt för övervakningen, får inte leda till en oproportionerlig administrativ börda jämfört med åtgärdens mål och med andra tillgängliga politiska instrument.

BILAGA VII

Konsumentprodukter som ekonomiska aktörer inte får förstöra

Varukoderna och beskrivningarna är de som anges i Kombinerade nomenklaturen, enligt definitionen i artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 2658/87 samt enligt bilaga I till den förordningen, i den version som är i kraft den 28 juni 2024.

Varukod	Beskrivning
1. Kläder och tillbehör till kläder	
4203	Kläder och tillbehör till kläder, av läder eller konstläder
61	Kläder och tillbehör till kläder, av trikå
62	Kläder och tillbehör till kläder, av annan textilvara än trikå
6504	Hattar och andra huvudbonader, flätade eller hopfogade av band eller remsor av alla slags material, även ofodrade och ogarnerade
6505	Hattar och andra huvudbonader, av trikå eller tillverkade av längdvara av spetsar, filt eller annan textilvara (dock inte av band eller remsor), även ofodrade eller ogarnerade; hårnät av alla slags material, även fodrade och garnerade
2. Skodon	
6401	Vattentäta skodon med yttersulor och överdelar av gummi eller plast och hos vilka överdelarna varken är fästade vid sulan eller hopfogade genom sömnad, nitning, spikning, skruvning, pluggning eller liknande förfarande
6402	Andra skodon med yttersulor och överdelar av gummi eller plast
6403	Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av läder
6404	Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av textilmaterial
6405	Andra skodon

BILAGA VIII

Jämförelsetabell

Direktiv 2009/125/EG	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 29
Artikel 5	Artiklarna 44, 45 och 46
Artikel 6	Artikel 3
Artikel 7	Artiklarna 69, 70 och 71
Artikel 8	Artiklarna 27 och 43
Artikel 9	Artikel 41
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 38
Artikel 12	Artikel 68
Artikel 13	Artikel 22
Artikel 14	Artikel 7
Artikel 15	Artiklarna 4 och 5
Artikel 16	Artikel 18
Artikel 17	Artikel 21
Artikel 18	Artikel 19
—	Artikel 24
—	Artikel 28
—	Artiklarna 30–40
—	Artikel 42
—	Artiklarna 47–67
—	Artikel 72
Artikel 19	Artikel 73
Artikel 20	Artikel 74
Artikel 21	Artikel 75
Artikel 22	—
Artikel 23	—
Artikel 24	Artikel 79
Artikel 25	Artikel 80
Artikel 26	—
Bilaga I	Artiklarna 5 och 7 och bilaga I
Bilaga II	Bilaga II
—	Bilaga III

Direktiv 2009/125/EG	Denna förordning
Bilaga III	—
Bilaga IV	Bilaga IV
Bilaga V	—
Bilaga VI	Bilaga V
Bilaga VII	Artikel 8
Bilaga VIII	Bilaga VI
Bilaga IX	—
Bilaga X	Bilaga VIII